

Glasnik

Hrvatskoga uljudbenog pokreta

Online tjednik za društvena pitanja

Godina I. - Broj 22

Izlazi subotom

Zagreb, 30. kolovoza 2008.

Sadržaj

Urednikovo slovo	3
Kao razgovor	4
Mir s Bogom	10
UDBA	11
Pljačka iz očiju	14
Antikorupcijski pogledi	17
Zgodopis	18
Osvrti	28
Hrvatski jezik	37
Živjeti NDH	38
Podlistak	40
Roman	45
Ispovjednikov kutak	48
Kolači	49
Čitatelji	50
List of Sources	52

PISMO DR. WOLFU DIETER-DIETRICHU (2)

Slijedom dotičnog psihijatrijskog nalaza dne 27. listopada 2006. godine Općinsko državno odvjetništvo u Zlataru izvanraspravnim podneskom obavijestilo je Općinski sud u Zagrebu da „odustaje od kaznenog progona protiv opt. Tomislava Draguna“, a što je sudac mr. sc. Zorislav Kaleb prihvatio, te je dne 30. listopada 2006. godine obustavio sudski postupak (dokument br. 5).

Stranica 14

Akademik Mirko Vidović

TRAŽEĆI HRVATSKO PODRIJETLO

TREBA POBIJEDITI PARTIZANE 5. KOLOVOZA

BIFTEK NA PURGERSKI

KRADU I DALJE

TAKO SMO LIKVIDIRALI
BRUNU BUŠIĆA

UZ OGNJIŠTE^v BUKVARA

Od Glasnika br. 23 redovito svakog tjedna

USTAŠKI HITROZOV

Gen Kameni kod poznatog ustašologa i samozatajnog
političara g. Antice Ustrajnića

DVIJETISUĆEČETVRTA

Josip Prokeš - Radnik

U visokom domu najjednakijih
 Pozicija opozicija lukava bratija
 Za opljačkan narod najbjednijih
 Figa u džepu TV demokracija.

Gle pa to su djeca naših mučitelja
 Oni su od glave do lijenoga tura
 Vjerni klonovi svojih učitelja
 Najzad je svanula demokracura.

Po obrascu starom kao nekad
 Ti su igrači odglumili borbu
 Na imovinu našu izvršili prepad
 Svu potrpali u vlastitu torbu.

Tako se izrodila pretila elita
 Prljavog dometa do gole guzice
 Jer se marginama kulture skita
 Dok nam oko vrata zatežu uzice.

Lihvari poltroni otimači imovina
 O svom poštenju drže lekcije
 Ispirući mozgove iz svojih novina
 Sve po zakonu protekcije.

Za oteta dobra fondove mirovine
 U grabežu stalnom bez primjera
 Sebi dodijeliše titular imovine
 Posao im lihva a ovrha mjera.

Ne psuj narode to je mržnje govor
 Štekću i rokću svih zakona tvorci
 Za puk je batina jednakijim lovor
 Za dom bezvoljnici za tuđince borci.

Josip Prokeš - Radnik, veliki hrvatski domoljub, branitelj i poštenjačina, dragi prijatelj, malo prije svoje iznenadne smrti početkom 2006. godine, pri jednoj sjediljci u njegovu Podsljemenskom domu, podario nam je svoju novu pjesmu. Nu, najprije pročitajte ovu, nešto stariju.

NOVA HRVATSKA VLAST

Samo budale, i to kad se dobro napiju, već ne vide da je Njima odvoznilo. Niti čarobni šeksmanolićev pravno-ustrojni eliksir više im ne će pomoći. Hrvatska je pred razdobljem neokumunističkog sloma i razvlašćenja, kao potrebe, ali iznad toga, kao nužnosti ljudskog razvitka, od Boga danog i nadziranog.

Najprije lustracija. Komunistička. I to doslovno u smislu općenito prihvaćene definicije: „Lustracija je izraz kojim se u najširem označava zakonom i drugim propisima praksa odstranjivanja politički neprihvatljivih osoba iz javnog života, odnosno organa uprave i paradržavnih tijela neke države“. Precizno i jasno.

Razbijanje neokumunističkog ustrojenog sustava vlasti. Za takvo što ostvariti neophodno je prekriti iluzije, kako je i u okviru njega, izborima, pojedinačno, jednako kao i kod Tita, to moguće postići. Revolucija? Oružana pobuna? Ne, nije prihvatljivo, a nije niti potrebno. Ima dosta načina kojima se to dade realizirati.

Izvođenje nove hrvatske vlasti na svjetlo dana. Novi ustroji, no-

vi oblici, novi ljudi. Javna provjera rada svih dužnosnika na stadionima i u športskim dvoranama. Bez neokomunjara. Posve. Za početak čisto i domoljubno profesionalno nepristrano državno tužiteljstvo i policija. Zatim, opća zaštita prirodnih bogatstava nacionalnim zadrugarstvom, nacionalizacija banaka i osiguravajućih društava, moratorij na otplate nepotrebno, suvišno, nagomilanih državnih dugova. Dovoljno.

Moguće je sve to ostvariti, budućići aktualne prilike u svijetu i u našoj okolici tomu pogoduju. Tehnologijski, spoznajno, strategijski:

Zapad se, svojedobno, oprezno suprostavio komunizmu. Bojao se, opravdano, većeg zla. Onda je shvatio Put, sredstva i metode. Naoko izgubivši, Ivan Krstitelj pokazao se nepobjedivim. Skakavci su uvijek jači od mramornih pozlaćenih predvorja. Nestao je SSSR, a Maocetungovcima oči blistaju od susreta s ljudima. Nestala je i Jugoslavija, a njeni plodovi, koju nas još uvijek okružuju, vonjaju po truleži. I plijesni. Njemačko savezno tužiteljstvo, ne samo u svoje ime, to nedavno otvoreno reče. Neka obuku kostrijet, ne treba im ništa drugo poželjeti.

Stotinjak godina su nam bili najveći neprijatelji. Mislili su „da nas ne će više biti“. Prevarili su se i shvatili. Nema razloga i dalje Srbe ubrajati u hrvatske neprijatelje. Možda konkurente:

1. Konačno, sredinom srpnja o.g. međunarodno je priznat standard hrvatskog jezika (ISO 639-2). Uz konkretnu srbsku pot-

poru (Narodna biblioteka Srbije i Institut za standardizaciju Srbije).

2. Prevedena je prva knjiga, izvorno pisana njemački, s hrvatskog na srpski jezik (C. G. Jung: „Psihologija i alkemija“).

3. Srbi se ne opiru posebnom hrvatskom nacionalnom prostoru u Bosni i Hercegovini.

Smatrali smo Bošnjake, pogriješno, dijelom hrvatskog naroda. Polazeći od povijesnih stanja. Braća su nam, ali žele svojim putem. Neka. Nu, imamo pravo vidjeti kuda vodi taj njihov put. Zbog onih Bošnjaka koji su s nama dijelili nacionalne zablude.

Sarajevo je postalo jednonacionalan, ali istodobno i velik grad. Ima li dosta Bošnjaka za takvu cijelu Bosnu i Hercegovinu? Teško. Što onda? Dio, možda i većina, svakako vodstvo, bošnjačkog naroda se očito odlučilo. Potajno. Takvo rješenje ne izgleda poželjno, a niti ostvarivo. Teško će izdržati pragmatičnu, „nevidljivu“, ali vjerojatnu, hrvatsko-srpsku koaliciju. Na cijelom Balkanu. Prihvatimo stoga odmah one koji nas hoće, a Srbe smatrajmo takvima kakvi već jesu. Ako već postoje, a postoje. U Bosni i Hercegovini, ali i u Hrvatskoj.

Ljudi, idemo raditi.

T. Džurina

TRAŽEĆI HRVATSKO PODRIJETLO: ILIRI I GRČI (ENHELENI I HELENI)

Akademik **Mirko Vidović**, Pariz

NAČELNO

Grčki nikad sebe nisu nazivali Grčima. Od prvog zapisanog spomena vodećeg plemena panonskih prostora bio je u uporabi samo jedan jedini naziv ELLEN (koji su Latini prepisali kao Helena, a preko latinskog taj naziv je dospio i u mnoge druge i mlađe jezike i ne samo po Europi), najprije kao pleme koje je nastanilo Tesaliju, a zatim i ona plemena koja su usvojila kao komunikacijsko sredstvo - jezik Dorana. Kanije, posebno u 'Ilijadi' od tog prvotnog naziva nastale su druge imenice, pridjevi pa i glagolski oblici. Elene je u Hesiodovoj 'Theogoniji', kao i u Homerovoj 'Ilijadi' bila 'kćerka boga Zeusa koju je začeo s Ledom pretvoren u labuda, suprugom kralja Menelasa. U Homerovoj 'Ilijadi' Heleni su spomenuti u par stihova i to kao oni čiji svećenici Siloi 'nikad ne peru noge i spavaju na goloj zemlji' (v. H. 'I', XVI, 278).

No Heleni nisu sjedilački narod ni u Trakiji ni po drugim starogrčkim prostorima. Gdje, dakle, treba tražiti njihovo podrijetlo?

TKO SU BILI HELENI?

Mnogi stručnjaci za staru povijest po zapadnoj Europi slažu se u tome da su Heleni tek jedno, i to sporednije, pleme Dorana koji su na jug postupno dospjeli s jadransko-podunavskih prostora. O prvotnom srodstvu Dorana i Helena, Herodot je zapisao slije-

deću postavku: Spartanci su bili naseljeni Dorani i bili su podrijetlom Pelazgi. Doros je bio sin Helena, i po njemu su Spartanci uzeli ime Dorani" (v. H. 'Pripovijedanja', I. 56).

"Francuska enciklopedija 'Larousse' uzima s rezervom razne legende o Doranima i temelji svoju tvrdnju na provjerljivim argumentima, te tvrdi: "Taj je narod (Dorani, op. M.V.) dospio iz sjevernijih krajeva, s područja Srednjeg Dunava"... Budući da posvuda nailazimo na tragove triju plemena Dorana (Hyleena, Dymana i Pamphyla), glavno stanište dorskog četvrtog plemena Argolida se je nalazilo na poluotoku Peloponezu..." (v. 'Larousse', t. IV.', s. 192).

Herodot, u svojim 'Pripovijedanjima', tvrdi izričito da su Heleni najprije obitavali u području Epira, a francuska enciklopedija 'Larousse' izričito tvrdi da je prvotno središte Helena bilo Zeysovo proročansko svetište u Dodoni (v. 'Larousse', t. V, s.832), gdje su imali i svoj prvotni hram posvećen bogu Zeysu (Životvorcu).

Odatle su sišli na jug, nastavlja Herodot, i dospjeli u plodnu i bogatu pokrajinu Atiku s utvrđenim glavnim gradom Atenom.

Herodot tvrdi: "Pelazgi su bili protjerani iz Atike i na pravedne i nepravedne načine" (H. ^L', VI, 137). Odatle protjerani Pelazgi našli su mira tek na otocima na

sjeveru Jonskog mora.

A o tome kakvim jezikom su govorili Pelazgi, Herodot nije mogao dati neko provjerljivo mišljenje. Tek je ustvrdio: "Pelazgi su govorili nekim stranim jezikom... Pleme u Atici bilo je pelazgijsko, ali su, pod dominacijom Helena naučili i helenski jezik" (I. 42).

Zanimljiva je i slijedeća Herodotova tvrdnja: "Jonjani, dok su obitavali na Peloponezu, u pokrajini koju sad nazivaju Ahaja, i prije nego što su tu dospjeli Danajac i Zutos, sami su sebe nazivali, u ukupnosti Helena, Pelasgi-Eguali, a tek nakon toga, zbog Jona, Zuntosova sina, nazvani su Jonjanima" (VII, 94). Iz toga postaje jasno da su svi bili srodnici.

Ništa manje nije važna ni slijedeća Herodotova tvrdnja: "Atenjani, dok su Pelazgi bili gos-

podari onoga što se sad naziva Helada, nazivani su Kranaci..." (VIII, 44). Važna je i slijedeća Herodotova tvrdnja: "U Sparti je za strance nastao naziv barbari" (IX, 11). Te: Helenski prorok u Apoloniji (danas arheološko nalazište blizu Tirane), a i u Jonskom zaljevu, također je bio zemlja Pelasga" (IX, 911).

U naporu oko ubiciranja podrijetla Ellas-a (Helena) može nam poslužiti podatak koji navodi Plinije Stariji u svojoj djelu 'Historia naturalis':

"Od rijeke Raše počinje zemlja Liburna i proteže se do rijeke Krke: tu supostoje Mentores, Hymani, Enchela, Buni, pa precizira: "Et quos

Callimachus Peucetias appellat nunc totum uno nomine Illyricum vocatur generatim populorum pauca effatu digna, aut facillia nomina" (oni za koje Callimachus reče da su Peucetini - a sad se svi oni nazivaju zajedničkim imenom Iliri. No, malo je pučanstava u tim krajevima koje vrijedi spomenuti jer je teško zapisati njihove nazive) P.S. 'HN. III, 25).

Uz Hymane i Enchela, tu su zapisani i Buni - i danas tako nazivani Bunjevci oko Bribira. A Peucetini su najvjerojatnije bili oni oko Cetine - pri - Cetini. Pa kako su Hymani bili u sastavu Dorana, tako se i za naše Enchela može reći da su bili pretci Ellena. Uostalom na grčkom jeziku Plinijevi Enchela su nosili grčki naziv Egheleai. N.B. U grčkom rječica "eg" ima otprilike značenje latinskog prefixa 'ex', dok riječ 'ge' znaci - zemlja, kraj, predio. Po tome bi naziv Eg-heleai značio sjedilački Eleai - koji su se, kao iseljenici, na jugu nazvali samo Eleai, što je dalo Ellen.

HELENSKI JEZIK

Što se tiče jezika koji su u ukupnosti Dorana Heleni donijeli na jug, Herodot je tu posve jasan: "Helensko pleme od samog iskona uvijek je govorilo jezikom kojim i dalje govori... No, podvrgavanjem svojoj vlasti niza stranih im naroda helenski jezik je pos-

tao i njihov jezik. Pelazgi nisu znatnije unapredovali jer nisu bili helenizirani" (I, 58). Herodot, kako smo vidjeli, spominje samo Pelazge u Atici kao pokoreno pučanstvo koje je bilo helenizirano. Nastavilo je nadgradnju svoje kulture, ali im je helenski jezik postao i svakidašnji govor. Svi veliki ljudi Atene bili su Dorani. Prvi među Doranima bili su Antiohes. Antiohos na grčkom znači - predvodnik. Iz tog dorskog bratstva Antioha potjecao je i Sokrat (.v. A. Chaignet: 'Vie de Socrate', izd. Librairie academique, Paris 1868. s. 250.).

OTKUD NAZIV GRČI?

Sam Herodot je ukazao na pojavu, razvoj, jačanje i upliv Helena na ostali dio oko Jonskog i Tirenskog mora, pak je i njihov plemenski naziv prešao i na druga plemena kojim su Heleni dominirali, posebno u kasnom 'helenskom' periodu univerzaliziranog 'koine' (zajednički govor na kojem su se sporazumijevali svi Grci).

No, u očima helenskih zapadnih susjeda, Latina i njihovog rastećeg političkog imperija nad sve više prisvajanih zemalja i naroda, opći naziv Heleni bio je nadomješten novim nazivom - Graeci. Prvi koji je upotrijebio naziv Graii bio je Virgil u svojim pjesmama, a taj Virgilijev naziv odnosio se je na pučanstvo Arkadije. Taj prvotni naziv spominje i Plinije Stariji, kad tvrdi: "Od stanovnika Graiskih Alpa potječu i grčki GRAII" (PS HN III, 24). Vidjet ćemo nešto dalje da su te 'Grajske Alpe' zapravo - Dinarsko gorje. Od tog izraza potječe više rasutih ljudskih grupa po ilirskim krajevima, kao: Agri, Agriani, Angrivari itd. Vidjet ćemo da je,

u Plinijevom interpretiranju misije Argonauta brod Argo, nošen na ljudskim rukama prešao planinu u zaleđu Trsata, a koju Plinije nazva 'Grajske Alpe' (Dinarsko gorje). Nešto izmijenjen, taj 'nečiji' (ustvari Virgilijev, op. M.V.) naziv dao je kod Plinija Starijeg i naziv Agrae kojim je označio pučanstvo u istoimenom gradu u Arkadiji na Peloponezu.

Napokon, ustaljen je naziv Graecus kao sinonim grčkog naziva Ellen, najprije kod Cicerona (autora pamfleta "Graesae litterae"). Nakon Cicerona taj naziv je postao normativan i kod mnogih drugih latinskih kroničara i pisaca. Onaj Horacijev stih "Graetia capta ferum victorem coepit ut artes intulit agraeisti Latio" (Grčka iako pokorena oružanom silom, osvojila je Rim svojom umjetnošću), sažima u sebi i sudbinu ukupnosti helenskog svijeta, usporedivu sa sudbinom naroda nad kojima su, prema Herodotu, malo po malo zavladaali Heleni. No, za razliku od Helena, Latini su bili neinventivni, površni i samouvjereni, kao i praktički svi uzurpatorski i okupatorski narodi: eklektici, prisvajali su sve do čega su se dočepali

i prilagođavali svom znanju, prema praktičnoj potrebi u prvom redu s ciljem asimilacije i dominacije.

Iz latinske književne i jezične tradicije usvajani su mnogi

uzurpirani i preinačeni pojmovi i kod nas, najviše djelovanjem i uplivom latinaša, a kasnije i priučeni poznavatelja latinske kulture, jezika, posebno pod motivacijom rimskog kršćanstva.

DINARCI U ODNOSU NA GRKE I LATINE

Ovdje imamo priliku da citiramo tvrdnje domaćeg povjesničara, Dra Antuna Mayera, stručnjaka za povijest Ilira i ilirske civilizacije uopće. Njegove tvrdnje su temeljene i na prinosu velikih zapadnih povjesničara, pa ih donosimo kako slijedi:

"Grci su, za svojih seoba, osobito za posljednje, tzv. dorske seobe (oko 1200 - 1000.god pr. Kr.), na putu sa sjevera u svoje historične postojbine svuda naišli na Ilire. To zaključujemo iz raznih okolnosti. Tako je Weege, već godine 1911 dokazao (v. 'Mitel des deutschen archeologisches Instituts', Arthen, Abt. 36, 184 etc), da prva naseobina u Olympiji potječe od nekog naroda, koji je došao sa sjevera, jer se tragovi iste kulture nalaze u Bosni; tu se misli na iskopine iz starijeg željeznog doba, od kojih je najpoznatije nalazište na Glasincu. Kako su, prema arheološkim nalazima, i Mesapijci, oko god. 1000 pr. Kr. prešli s Balkana u Donju Italiju, bilo bi moguće da je i ova seoba posljedica prodiranja Dorana preko sjeverozapadnog Balkana na jug. Znamenito je svakako da se od tri dorska pučanstva (rod, pleme) u Sparti jedna zove Hyleis, a to je ime ilirskog plemena po kojem se zove i poluotok između Šibenika i Trogira. Blumenthal je dokazao da su Hilejci ostavili mnogo svojih tragova u spartanskim riječima iz svih grana života. Spartanci su se, dakle, sastojali od jedne strane, ilirske grane, od jedne starosjediteljske a njezino ime Dymanes znači 'srodnici'. Treća grana Dorana, nazivana Pam-phyloi očito je i sama bila mješavina došljaka i zatečenih podanika" (v. "Povijest hrv. ze-

malja BiH" - skupno djelo - izd. Napredak, Sarajevo, 1942.).

INVAZIJA IZ MEDIJE

Prvi spomen naziva Iliri (u tri navrata) nalazimo u djelu Herodota - 'Pripovijedanja'. Taj naziv povezan je s vrlo važnom informacijom o tome da su se na prostore između Dunava i Jadrana naselili Medijci koji su zaposjeli krajeve u kojima je živjela izuzetno stara i napredna civilizacija Arijaca, danas prepoznatljiva po mnogim arheološkim iskopinama od Danilske do Vučedolske kulture, posebno pak u trokutu Donja Dolina, Vučedol, Butmir.

Herodot o tome zapisa slijedeću tvrdnju: "Područje s onu stranu Dunava daje dojam goleme pustoši. Tu je nastanjeno pučanstvo koje se naziva Sigynnas, a koje nosi istu odjeću kao Medijci. Njihovi konji imaju na po čitavom tijelu bujnu dlaku, niska su rasta, zbijeni i nisu pogodni za jahanje. No, upregnu li se u kola, oni trču velikom brzinom. Stoga su Sigynni poznati po tome što imaju brojna zaprežna kola. Oni su naselili prostore sve do blizu Eneta, onih koji žive uz Jadran. Za njih se kaže da su doseljenici iz Medije. Teško mi je shvatiti kako su Medijci uspjeli osvojiti tako velik prostor, ali duljina vre-

mena sve omogućuje. Liguri koji žive sjeverno od Massilia-e (Marseilles-a) nazivaju trgovce vinom Sigynni, a na Kipru su u uporabi koplja zvana 'sigynnas' (v. H. 'Pr.', V, 9).

Medijci su, sudeći prema naglim promjenama u kulturi i običajima jadransko-podunavskih krajeva bili vojnički superiorniji, što znači da je njihova kultura stopljena sa zatečenom kulturom Dinaraca prerasla u posve novu sintezu, po kojoj će biti prepoznatljivi njihovi zajednički potomci Iliri. Također je dokazano da je stari pelazgijski jezik potisnut na skoro svim tim područjima, a medski je, u sintezi sa zatečenim, i danas prepoznatljiv u jezicima koji su nastali iz te jezikoslovne sinteze u doba Ilira, stanovnika Panonije. To, o Ilirima kao stanovnicima Panonije, koja se je sterala od Raše do Drine i od Jadrana do Dunava, možemo pročitati i kod Strabona i kod Plinija Starijeg (v. P.S. "H.N.", III. 29.). O ostacima prajezika Dinaraca, odnosno Pelazga (uz nemuštu tvrdnju Herodota) pisao je, u prvoj polovici devetnestog stoljeća, i katolički biskup Marijan Šunjić - ukazujući da bi iz tog jezika potjecao, kao zadnji ostatak, današnji jezik Albanaca.

U ovom odnosu značajna je i Herodotova tvrdnja o skupnom nazivu Medijaca: "Sav svijet je prije Medijce nazivao Arijcima... oni su sami promijenili svoje narodno ime u Medijci, to je ono što oni sami tvrde" (VII, 62). Herodot ponovno spominje Ilire u slijedećem kontekstu: "Babilonci imaju običaj, kako sam to od drugih doznao, da poput Ilirskih Veneta, jednom godišnje izvode djevojke dorasle za udaju, u svakom mjestu, i prodaju ih na dražbi." (I, 196).

Masovni silazak Dorana na jug balkanskog poluotoka, dogodio se je znatno kasnije, oko 1.200 god. pr. Kr., kad su obje te populacije bile stopljene u jednu. Tako može biti shvaćeno kulturno bogatstvo koje su oni sobom donijeli na jug, i ne samo jezik, vjerske običaje, željezo i nadasve - dorski stil u građevinarstvu.

N.B. Za razliku od Medijaca koji su prodrijeli na područja jadransko-podunavskih Dinaraca, odnosno Pelazga, na naše prostore su dospjeli i pripadnici paricijskog moćnog plemena Maspijaca, koji su, kako znamo, sišli, preko Otranta, i nastanili su na jugo-istoku Italije (I.125).

U mnoštvu od ono malo iskapanog materijala danijsko-vučedolske kulture, a koje je skoncentrirano u 'Arheološkom muzeju' u Sarajevu, može se uočiti da je, oko 2.000 godine pr. Kr., došlo do susreta dviju

civilizacija, one koja je došla s istoka i sjedilačke. Od tada se prekida kontinuitet stare sjedilačke kulture, i nastaje nova koja sobom čini sintezu dviju kultura. Vjerojatno se radi o prodoru Medijaca u zemlju Arijaca zbog važnosti Jantarnog puta koji je vodio kroz naše krajeve od Trsata iza Apsirtida (danas Kvarnera) pa na sjever do ušća rijeke Visle i danas nazivanog Raduan (antički Eridan).

ARGONAUTI: ARGIJCI I SIGYNNI

U svom znamenitom djelu "Mythology", helenistica Edith Hamilton je obradila, u posebnom poglavlju 'Osvajanje zlatnog runa', u legendu pretvorena stvarna povijesna zbivanja o sukobu dviju civilizacija na Apsirti-

dima (Kvarner) i u zaleđu, odnosno između Tarsatike (Trsata) i Nauportusa (Broda na Kupi). Te dvije stare civilizacije ušle su u sukob interesa zbog završne etape Jantarnog puta, koji počinje na Rječini kod Trsata i suhozemno se prenosi preko brda u zaleđu, do Broda na Kupi, da bi se nastavio vodenim a u nekim etapama i kopnenim pravcem prema ušću Eridana (Raduana) na Baltiku.

Ta legenda je vjerodostojan uvid u invaziju Medijaca oličenih u Medeji i otpor domaćih Dinaraca oličenih u Jasonu. Krvava svadba ovih dviju civilizacija završena je, prema ovom mitu, porazom Medeja brata Apsirtosa na otocima u širini ispred Trsata pobjedom stapanja dviju civilizacija u ono što će kasnije postati njihovim potomstvom – Ilire kao središnja plemena Dinaraca.

O tom prožimanju dviju civilizacija pisao je, naravno, i Herodot, koji zapisa: "Ne mogu ništa pouzdano ustvrditi o tome koji su narodi prebivali po zapadnim krajevima Europe i koji su bili uz rub zapadnih obala. Tamo navodno postoji rijeka koju barbari nazivaju Eridan (današnji Raduan, ušće Visle, op. M.V.) i koja da se ulijeva u Sjeverno more, odakle, priča se, dolazi jantar... Sam naziv Eridan ukazuje na to da je grčkog podrijetla, a ne barbarskog..." (III, 115).

Zatim i u drugom kontekstu, Herodot zapisa i slijedeću tvrdnju: "Unuci Argonauta, koje su Pelazgi protjerali s Lesbosa... izjaviše: 'Mi smo potomci Minosa, junaka argonauta...' (IV, 145). Očito je dakle da je Argo bio djelo Argijaca koji su, kako je već rečeno, bili Dorani doseljeni na Peloponez. To znači da su Argijci, koji su dospjeli na jug i dalje smatrali

da je sva istočna jadranska obala njihova i da oni imaju pravo da kontroliraju početak Jantarnog puta, a ne došljaci koji su se naselili u zaleđe, odnosno Medijci. No, kako su Medijci bili vještiji ratnici i kako su uspjeli održati se na prostorima između Dunava i Jadrana, ali tako da su, pomiješani sa starosjediteljima, uspjeli odbaciti stranu vlast oličenu u Medejinu bratu Apsirtosu, njihov jezik ostao je kao dokaz i pobjede superiornije medske kulture. Uostalom sam Herodot, u vezi sa vojnom snagom Medijaca zapisa: "Kad bi Heleni samo čuli riječ 'Medijci' oni bi zadrhtali od straha" (VI, 112). Najvjerniji saveznici Medijaca, uostalom, bili su Dorani Spartanci među kojima su, kao vodeće pleme, bili Argijci iliti Ahajci.

No, o Jantarnom putu pisao je i Plinije Stariji, izravnije i sažetije: "... Priča se da je Argo doplovio rijekom, kojoj se ne navodi ime, u Jadran nedaleko od Tergeste-a (Trsata). Vjerodostojniji pisci tvrde da je lađa Argo dospjela tu na leđima ljudi koji su je prenijeli preko Alpa (misli se na Dinarske alpe, op. M.V.), da je odatle spuštена u vodu Istre odakle je otplovio do u Savu i da je konačno doplovio u Nauport (Brod na Kupi)..." (P.S. 'HN', III, 22).

PRVOTNA VJERA PELAZGA I MEDIJACA

Herodot zapisa, što se tiče vjere starih Iranaca da oni "Jupitrom (vrhovnim božanstvom, op. MV) nazivaju cijeli nebeski krug, štjuju sunce, mjesec, zemlju i vatru, kao i vodu i vjetar..." (H. P. I, 131). Oni su poznati po tome što čuvaju čistoću rijeka i ne dopuštaju nikome da ih prlja..." (I, 138).

S druge pak strane, što se tiče vjere Pelazga, odnosno starosjeditelja Dinaraca, Herodot je zapisao: "Pelazgi, kad se mole, pri nose najrazličitije žrtve... ali ne imenuju nikojeg posebnog boga ni po imenu ni po nadimku... oni imaju samo opći naziv 'Boga' i to zbog toga što je, prema njima, stvorio svijet i red u njemu a zadržao je tajnu zakona po kojima sve postoji..." (III, 52).

Herodot pojašnjava: "Skoro sva imena bogova dospjela su u Grčku iz Egipta. A ona imena bogova koja ne postoje kod Egipćana, čini mi se, izmislili su Pelazgi" (II, 50). No egipatski svećenici živjeli su nekoliko tisuća godina u nadi da će se Bog pojaviti u ljudskoj spodobi, te tvrdi: "Nikoji bog se nije pojavio u ljudskoj spodobi i ništa se sličnoga nije dogodilo od prvog do zadnjeg egipatskog kralja" (II, 142).

No, Pelasgi su podigli i prvo svetište Zeysu, bogu životvorcu u Epirskom gradu Dodoni, a tu je bilo i njihovo najstarije pitijsko središte. Simbole Životvorca možemo uočiti i na nekim obrednim pliticama iskopanima u području oko Vučedola. Uostalom simbol Orion, koji je bio u središtu vjere i misaonosti starih Podunava-

ca nađen je i na ruševinama Knossosa na Kreti, što ukazuje da je bio i ostao sakralni znak i tamo dospjelih Dorana. Vjerojatno su po tome i dobili naziv Arijci (obožavatelji Orion, a i prva božica Haatta u središtu Male Azije zvala se je Arina. Tim pravcem su Arijci, sa Srednjeg Dunava prošli da bi dospjeli sve do u Indiju, i tako donijeli i svoj jezik. Moguće je da i naša vrlo arhaična riječ 'orijaš' (izuzetno velik) potječe još iz tog pradavnog vremena.

BITNI ELEMENTI FILOZOFIJE ATENJANA

Opće poznata stvar je da je Sokrat bio začetnik posebne Atenske filozofske škole koju su razvili Sokratovi učenici i njihovi sljedbenici. Sokrat je bio ne samo pripadnik atenskog dorskog plemstva, i to najužeg plemstva Dorqava - Antioha, nego i, kao izvrstan ratnik, i plaćenik u Medo-Persijskoj vojsci, poput njegovog učenika Xenophontesa. Sokrat je bio sin klesara pa je i sam preuzeo očev zanat da bi ga usavršio i postao i službeni atenski kipar. Njemu se pripisuju danas nestale 'Gracije' koje su bile izložene iza Erehteiona.

No, radeći svoj posao kipara, on je okupljao mlade Atenjane iz obitelji vladajućeg kruga i izlagao im svoje, za Atenjane, posve nove ideje koje je donio sa svojih vojnih boravaka u Iranu. O bitnim elementima Sokratove filozofije, francuski pisac udžbenika za više škole,

A.E. Chaignet ("Vie de Socrate"), tvrdi da je u biti Sokratova nauka "znanost smatrana vrlinom", da je Sokrat začetnik i "znanosti o čovjeku, odnosno filozofije duše" (s.48, n.d.). Njegova tvrdnja da je "ljudski genij izravno nadahnulo nebo" (s.49), smatran je u poganskoj Ateni blasfemijom. Sokrat je uputio svoje učenike da "tražeći istinu ispituju svoju savjest" (s. 89). Sokratu je bilo jasno da mi moramo imati na umu "kojom metodom mi možemo nešto spoznati". Tu metodiku obrazložio je u Platonovu djelu "Feudon", a tom metodom služio se je i Aristotel.

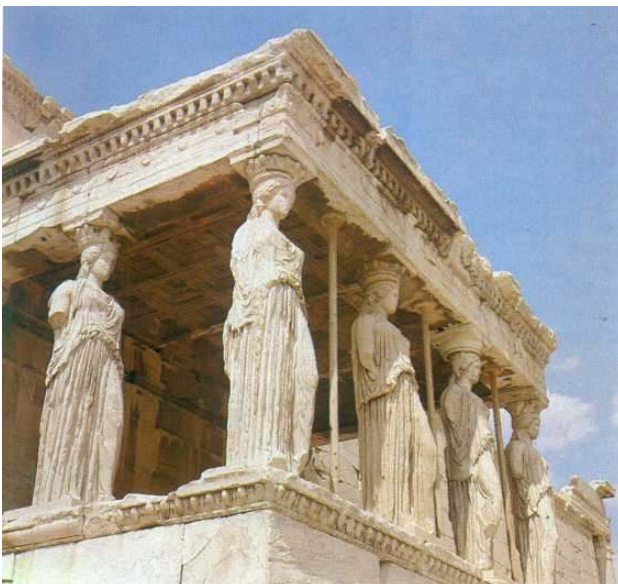
Njegova metoda je - sumnja u sve dok se ne steknu dokazi da li je nešto razumno ili ne (s.81). "Sokrat se je prihvatio opasne uloge buditelja savjesti" (s. 107). Upravo tu metodu razvio je Descartes u svom djelu 'Discours de la méthode'.

Sveti Pavao, koji je odlično poznavao i grčku filozofiju, ostavio nam je zapisano: "Zašto bi savjest nekog drugoga ograničavala moju slobodu"?

Te: "Sve što se ne čini po dubokom uvjerenju - grijeh je".

"Sokrat je optužen - nastavlja Chaignet - zbog zločina ne priznavanja službeno proglašeni državnih bogova" (s. 188). Te: "Novo je kod Sokrata, njegova privrženost dorskoj aristokraciji" (s. 250). I: "Njegova misao vodilja je bila - reći istinu i to svu istinu" (s. 252). Jer, samo robovi su skloni prevrtljivosti. U svojoj 'Apologiji Sokratu' Platon je citirao Sokratovu izjavu sudu: "Ne imati pravo svjedočiti za istinu, znači ponašati se kao rob".

Uzmemo li u obzir da je i to prema Herodotu, kod starih Iranaca bilo strogo zabranjeno laganje,

shvatit ćemo otkud Sokratu te nove ideje, zbog kojih su ga Atenijski osudili na smrt.

JEZIK ILIRA I JEZIK GRKA

I ovdje je važno citirati Herodota, koji zapisa: "Helenska rasa je od iskona govorila istim jezikom kojim još uvijek govori i koja se je... umnožila u niz naroda, osobito kad je mnoštvo podvrnutih naroda usvojilo helenski jezik..." (I, 58).

No, Heleni su, kao i ostali Dorani dospjeli tu na jug iz sjevernijih jadransko-podunavskih krajeva. Enheleni i Hylei, a također i Dymanes su iseljena pučanstva s naših obala i iz unutrašnjosti. Jezik koji su donijeli iz svoje postojbine bio je upravo onaj koji su ugradili u temelje budućeg helenskog, odnosno grčkog jezika. Uostalom, za potrebe međusobnog komuniciranja i komuniciranja sa stranim svijetom, i ne samo iz trgovačkih i diplomatskih razloga, Dorani su prilagodili feničanski alfabet svom jeziku i tako je nastalo - grčko pismo. To tvrdi i francuski stručnjak za opću lingvistiku, Georges Jean, (u svojoj bogato ilustriranoj knjizi "L'écriture - memoire des hommes", izd. Gallimard, Paris, 1987.), kad kaže: "Grci su u II. tisućljeću pr. Kr. imali poseban grafijski sustav i pismo koje je, oko godine 1.100 pr. Kr. nestalo u ruševinama zajedno s njihovom starom kulturom u povodu naleta Dorana.

Oko tri do četiri stoljeća kasnije u Grčkoj se je pojavio novi alfabet nastao iz feničanskog. Prvi zapisi nađeni su na glinenim pločicama. Vjerojatno je, a možda i sigurno, da su ta slova nastala

deformacijom klinatog pisma, a možda i iz egipatske demotike. Feničanski alfabet (za razliku od dorskog, op. M.V.) nije imao samoglasnika, nego samo suglasnike..." (str. 52,53). U vrijeme prvih natpisa na novom alfabetu i novom jeziku, Dorani su bilo dobro učvrstili svoju vlast nad svim krajevima helenofonog svijeta.

O tome kako je došlo do jezične promjene na grčkim prostorima u povodu silaska Dorana na jug, britanski stručnjak za hititsku civilizaciju, J.G. Macqeen, zapisa: "Žitelji Grčke nisu u stara vremena govorili nekim indoeuropskim jezikom, jer je u tim krajevima vladao proto-luvitski govor koji se je tu učvrstio u vrijeme starijeg brončanog doba" (v. GMC, "The Hittites", London, 1985., str. 164). Uostalom i francuski i ruski jezikoslovci se slažu, da su svi jezici indoeuropske skupine potekli s europskog jugo-istoka, odnosno sa srednjeg podunavskog sliva.

NAPOKON

U ruskoj enciklopediji možemo pročitati sažetak onoga što ruski jezikoslovci znadu o "ilirskim jezicima". Tu možemo pročitati:

"Proučavanje drevne toponomastike ukazuje na ilirsko podrijetlo zemljopisnih naziva duž prostora od J-Z do S-I - tj. od Jadranskog do Baltičkog mora, počam od juga. To se objašnjava postojanjem prastarih puteva kojima su se odvijale trgovine jantarom i solju. Ostataka tih jezika najviše je nađeno na području starovenetskog jezika koji predstavlja prijelaz između italskih i germanskih jezika i vezu s balto-slavenskim jezicima. Najbolji

uvid u ilirski jezik su sačuvani uplivi na starogrčki jezik, o čemu je najopširnije pisao bugarski istraživač Vladimir Georgijev"... "Iliri su se sastojali u davnini od plemena koja su se nastanila na prostoru između Jadrana i Dunava. Među tim plemenima, valja spomenuti: Venete, Japode, Autarijate, Delmate, Istrane, itd... Najbogatiji nalazi ilirske kulture otkriveni su uz rijeku Savu, u Donjoj Dolini posebno, i koji ukazuju na visoki stupanj metalurgije" (v. B.S.E., t. 17, s. 535-6.).

Neovisno o istraživanjima stranih jezikoslovaca, u uvjerenju da su Dorani, po dolasku na jug, donijeli sobom i svoj - ilirski! - jezik, obavio sam složen ali zaokružen istraživački rad u naporu da bar globalno identificiram one riječi u starogrčkom jeziku koje su ostale u govoru i u našim krajevima, u postojbini Dorana. Našao sam preko 2.200 tih, vrlo sličnih, pa i identičnih riječi i dao ih objaviti u svojoj knjizi "Panonija" (izd. MH, Livno-Čakovec, 2003.).

NOTA

Kao što god su Franci obnovili nezavisnost Galije na ruševinama Rimskog carstva, tako su i Belohorvati obnovili širu Panoniju na ruševinama između Istočnog i zapadnog Rimskog carstva. Mi stoga, poput Francuza, s ponosom nazivamo svoju državu Hrvatska, a svoj jezik hrvatski jezik. To su, razumije se, politički nazivi koji garantiraju opstanak i posebnost naše nacije, našeg jezika i naše kulture uopće.

KAKAV JE BOG? (3)

Billy Graham, MIR S BOGOM,
„Duhovna stvarnost“, Zagreb, 1995.

Bog je suviše svet da bi s odobravanjem gledao na zlo i grijeh. Presvet je da ima bilo kakvog posla s grijehom. Prije ulaska grijeha u ljudski rod, Bog i čovjek bili su bliski. I kako je ta bliskost raskinuta zbog čovjekova grijeha, svaka veza između Boga i čovjeka je izgubljena izvan Isusa Krista. Jedino kroz Isusa Krista čovjek može obnoviti svoju vezu sa svetim Bogom. Ima onih koji kažu da svi putovi vode do Boga. Međutim, Isus je rekao: „Ja sam put, istina i život. Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.“ (Ivan 14 : 6) Također je rekao: „Ja sam vrata. Tko uđe kroza me, spasit će se; on će ulaziti i izlaziti i šašu nalaziti.“ (Ivan 10 : 9)

Čovjek je sam po sebi grješan, bez snage da sam sebe promijeni, nije kadar da se svojim riječima približi svetom i čistom Božjem uhu. I čovjek bi zauvijek ostao izgubljen da Bog nije u svojoj bezgraničnoj milosti poslao na zemlju svoga Sina Isusa Krista, da premosti tu provaliju.

U Božjoj svetosti nalazimo i razlog Kristove smrti. Božja je svetost zahtijevala najstrožu kaznu za čovjekov grijeh a njegova je ljubav dala Isusa Krista koji je platio tu kaznu svojim životom i priskrbio čovjeku spasenje.

Buduće je Bog kojeg štujemo svet i čist, istinit i pravedan, poslao nam je svoga jedinorođenog Sina da nam omogući pristup do Boga. Ako odbijemo pomoć koju nam on šalje, ako ne poslušamo zapovijedi koje nam je dao, ne možemo tada ni zapomagati za milost, jer na nas pada kazna koju smo zaslužili.

Bog je ljubav

Četvrto: Bog je ljubav. Kao što ne možemo shvatiti ostale osobine Boga ako ne čitamo Bibliju, isto

tako ne možemo shvatiti što znači da je Bog ljubav (vidi Ivan 4 : 8).

Ni mi nismo baš posve sigurni što mislimo kad kažemo ljubav. Ta je riječ doživjela veliku inflaciju, najviše se zloupotrebljava. Njome opisujemo najuzvišenije osjećaje a i one najniže. Kažemo da „volimo“ putovati, „volimo“ jesti čokoladu, „volimo“ novi automobil itd. Čak kažemo da „volimo“ našega susjeda, no većina ostaje na toj riječi samo i time su zadovoljni. Nije onda ni čudo da nemamo jasnu predodžbu o tome što znače riječi: „Bog je ljubav“.

Nemojmo pogrešno misliti da će sve to biti lijepo i krasno, sretno i slatko, zato što je Bog ljubav, da nitko neće biti kažnjen za svoje grijehe i prijestupe. Božja svetost zahtijeva da se kazni svaki grijeh, ali Božja ljubav pronalazi plan i osigurava grešnome čovjeku put izbavljenja. Božja je ljubav priskrbila Kristov križ po kojemu čovjek može steći oprostjenje grijeha i očišćenje svoga života. Božja je ljubav poslala Isusa Krista na križ!

Nikad ne dovedite u pitanje veliku Božju ljubav, jer je ona nepromjenljivi dio Božje osobe, isto kao i njegova svetost. Bez obzira koliko su crni i odvrtni vaši grijesi, Bog vas ljubi. Da nema Božje ljubavi, nitko od nas ne bi imao nikakva izgleda za budućnost. Ali Bog je ljubav. On nas vječno ljubi. „Ali Bog pokaza svoju ljubav prema nama time što je Krist, dok smo još bili grješnici, umro za nas.“ (Rimljanima 5 : 8)

Obećanja koja pruža Božja ljubav i njegovo oprostjenje toliko su stvarna i sigurna, koliko to mogu ljudske riječi opisati. Ali kao što se iz opisa oceana ne može shvatiti u potpunosti njegova ljepota sve dok ga se ne ugleda vlastitim očima, tako je isto s Božjom ljubavi. Dok je stvarno ne prihvatite i iskusite, dok ne doživite stvaran mir s Bogom, nitko vam ne može u potpunosti opisati

Božju ljubav.

To ne možemo postići samo svojim umom, jer ograničeni ljudski razum nije kadar shvatiti nešto toliko veliko kao što je Božja ljubav. Možda je čovjeku teško shvatiti kako to crna krava jede zelenu travu a daje bijelo mlijeko, ali to mlijeko pijete i hranite se njime. Možda ne možete u mislima pratiti cijeli postupak koji se odigrava kada se posadi malo sjeme iz kojega izraste velika biljka, a daje zelenu lubenicu s crvenim „mesom“, koju jedemo i prija nam! Vaš um ne može objasniti električnu energiju pomoću koje dobivate svjetlo i čitate ovu knjigu, ali znate da ona postoji i omogućuje vam čitanje.

Boga prihvatite vjerom u njegova Sina Gospodina Isusa Krista. Kad to učinite, nestat će sve sumnje. Tada nećete trebati postavljati pitanje nalazi li se Bog u vašem srcu ili ne, jer ćete to znati!

Kadgod me netko zapita kako mogu biti siguran tko je Bog, odmah se sjetim malog dječaka koji je puštao zmaja. Bilo je to za prekrasna dana, upravo podesnog za puštanje zmajeva. Vjetar je bio oštar i nebom je tjerao velike, valovite oblake. Dječakov je zmaj visoko odletio, sve dok ga oblaci nisu sakrili.

„Što radiš?“ – prolaznik upita dječaka.

„Puštam zmaja da leti“, odgovori dječak.

„Puštaš zmaja, zbilja?“ – začudi se čovjek. „Jesi li siguran da zmaj postoji? Ja ga uopće ne vidim!“

„Naravno, ni ja ga ne vidim, ali kad osjetim trzaj konopca, onda sigurno znam da je on gore.“

Ne prihvaćajte tuđe misli o Bogu. Sami ga upoznajte, pa ćete tada znati da on postoji, po onom toplom trzaju u vašem srcu. On je gore. Budite sigurni!

TAKO SMO LIKVIDIRALI BRUNU BUŠIĆA (2)

**DNE 15. SIJEČNJA
1992. GODINE (2)**

Istražitelj:

To su bili njihovi pseudonimi. Koja su njihova imena?

Blagoje Zelić:

Bio je Jukić Dinko i Jukić Ivan.

Istražitelj:

Gdje su oni živjeli?

Blagoje Zelić:

Oni su živjeli u Parizu.

Istražitelj:

A otkuda su bili rodom?

Blagoje Zelić:

Rodom su bili iz Slivna.

Istražitelj:

Tko je njih angažirao i kada?

Blagoje Zelić:

Ja sam ih angažirao u stvari.

Istražitelj:

Kada? Početkom, sredinom, koncem šezdesetih?

Blagoje Zelić:

Ja mislim negdje šezdesetih godina ...

Istražitelj:

Da li ste ih angažirali ovdje ili vani?

Blagoje Zelić:

Vani.

Istražitelj:

Kako ste vi došli do njih?

Blagoje Zelić:

Pa, ja sam došao u kontakt sa njima preko njihovog brata iz zemlje.

Istražitelj:

Kako se zove taj brat?

Blagoje Zelić:

On se zove Jukić Jozo.

Istražitelj:

Da li je on isto sudjelovao u nekim od tih akcija?

Blagoje Zelić:

Nije.

Istražitelj:

Znači, on je bio vama samo spoj sa njima?

Blagoje Zelić:

On je bio samo spoj sa njima.

Istražitelj:

Gdje on živi?

Blagoje Zelić:

Ja mislim u rodnom selu njihovome.

Istražitelj:

Kako se zove to rodno selo?

Blagoje Zelić:

Slivno.

Istražitelj:

Točno Slivno ili neki zaseok?

Blagoje Zelić:

Ja mislim da je Slivno.

Istražitelj:

Što on radi?

Blagoje Zelić:

Ja mislim da se čovjek bavi s poljoprivredom, koliko ja znam.

Istražitelj:

Što on zna o svemu tome?

Blagoje Zelić:

Ja sumnjam da on zna išta posebnog. Ne znam da li je u kontaktu s braćom, da li su mu oni nešto pričali. Ja to ne znam.

Istražitelj:

U kojem smislu su vam sugerirali iz republičke centrale da upotrijebite ta dva suradnika?

Blagoje Zelić:

Oni su meni sugerirali da su to u stvari jedine mogućnosti koje služba ima momentalno na vidiku, jer oni bi bili realno u nekakvoj poziciji da se približe Brunu Bušiću, obzirom da su iz istog mjesta rođenja, obzirom da se poznaju i da među njima ne treba nikakvo specijalno upoznavanje ili dogovaranje za neki sastanak.

Istražitelj:

Za što su oni bili sposobni, u kakvom smislu su se oni mogli upotrijebiti, što je centrala znala o tome?

Blagoje Zelić:

Pa republička centrala je znala, jer je Josip sam bio na sastanku s ovim ljudima.

Istražitelj:

Što je on znao?

Blagoje Zelić:

Pa znao je ono što sam i ja znao.

On je razgovarao s njima o svim aspektima, njihovo gledanje na stvar, raspoloženja, itd ...

Istražitelj:

Kako su oni ranije koristili službi, da je služba znala kako ih može iskoristiti u ovom slučaju?

Blagoje Zelić:

Oni u stvari do tada praktično nisu koristili službi za nikakve akcije.

Istražitelj:

Prije Brune?

Blagoje Zelić:

Nikad.

Istražitelj:

U slučaju Znaora, Tuksora, Mrkonjića?

Blagoje Zelić:

Da, jesu ... jesu.

Istražitelj:

U kojim slučajevima su oni koristili?

Blagoje Zelić:

U slučaju Znaora ...za neke slučajeve su korišteni.

Istražitelj:

U kojem smislu su korišteni?

Blagoje Zelić:

Pa korišteni su baš u izvođenju akcija ...

Istražitelj:

Kakvih akcija?

Blagoje Zelić:

Pa, recimo ...

Istražitelj:

Da li su oni likvidirali Znaora?

Blagoje Zelić:

Ja mislim da jesu ... baš njih dva.

Istražitelj:

A Mrkonjića?

Blagoje Zelić:

I Mrkonjića i Znaora.

Istražitelj:

A Tuksora?

Blagoje Zelić:

I Tuksora su njih dva likvidirali.

Istražitelj:

Dobro, da se vratimo nazad Brunu Bušiću pa ćemo o tome kasnije ponovo razgovarati. Znači republička centrala je znala da su ono praktički ubojice.

Blagoje Zelić:

Da, znala je republička centrala.

Istražitelj:

Je li republička centrala namjerala njih iskoristiti kao ubojice ili

MJESEC I POL DANA NAKON TAJANSTVENOG
NESTANKA IZ KAŠTEL-ŠTAFILIĆA

Pojavio se oteti Blagoje Zelić

Bivši agent Udbe Zelić, koji je pod prijetnjom oružja odveden iz svoje kuće u K. Štafiliću 28. prosinca, osvanuo jučer pred Policijskom stanicom u Imotskome

SPLIT, 4. II — Blagoje Zelić, bivši radnik Službe državne sigurnosti, koji je pod još nerazjašnjenim okolnostima 28. prosinca prošle godine pod prijetnjom oružjem odveden iz svoje kuće u Kaštel-Štafiliću, pojavio se danas u Policijskoj stanici u Imotskom. Tu vijest potvrdio nam je Ivan Todorović, zapovjednik stanice, koji je rekao da za sada javnosti ne mogu biti dostupni detalji o tome što se posljednjih mjesec i pol dana događalo sa bivšim agentom Udbe jer tek s njima obavljaju razgovore.

Prije desetak dana istoj policijskoj stanici javio se Petar Gudelj, koji je pod sličnim okolnostima otet 14. prosinca iz svoje kuće u Gudeljima kod Imotskog. I kod jednog i kod

drugog, prema riječima očevidaca, pojavila se grupa naoružanih ljudi u maskirnim uniformama, koji su ih odveli pod prijetnjom oružjem, a predstavljali su se kao "hrvatska policija". Pošto se pojavio, Petar Gudelj je dao izjavu službenim policijskim i istražnim organima i novinarima, u kojima je vrlo nejasno opisao što se s njim događalo. Govorio je o iscrpljenosti i nabraja osobe koje su ga psihički mučile i tjerale da prizna krivnju za ubojstvo Bruna Bušića, zbog čega (ga se i ranije) u javnosti sumnjivalo.

Tko je mjesec i pol dana skrivao Blagoja Zelića, moći će se saznati jedino ako on to bude želio ispričati ili ako službeni organi izdaju kakvo priopćenje.

N.Bk.

samo kao informatore, doušnike?

Blagoje Zelić:

Čujte, ja ne znam što su oni u početku planirali, ali u zadnjem vidjelo se da što je republička centrala htjela: htjela je da ih iskoristi kao likvidatore Brune Bušića.

Istražitelj:

Kako su tekli ti sastanci, kako je to išlo, gdje su se oni održavali, što je dogovarano?

Blagoje Zelić:

Sa njima?

Istražitelj:

Da.

Blagoje Zelić:

Čujte, sastancima sa njima, uglavnom je održan jedan sastanak ili dva, eventualno ...

Istražitelj:

Gdje je održan?

Blagoje Zelić:

U Parizu.

Istražitelj:

Da li je održan možda neki sastanak sa njima ovdje u Splitu?

Blagoje Zelić:

Ja mislim da je održan jedan sastanak u Splitu.

Istražitelj:

Tko je bio nazočan tim sastancima?

Blagoje Zelić:

Perković je bio stalno s nama na tim sastancima.

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET

Udruga za zaštitu prava građana

Pete poljanice 7

10000 ZAGREB

e-mail: hrvatska.uljudba@gmail.com

mobitel: 091-33.88.431

Zagreb, na dne 1. kolovoza 2008.

Luka Bebić, Hrvatski sabor
Stjepan Mesić, predsjednik RH
dr. sc. Ivo Sanader, predsjednik Vlade RH
10000 ZAGREB

LISTA

hrvatskih sudaca koji će putem Dr. Wolf-Dieter Dietricha, zamjenika njemačkog saveznog tužitelja biti prijavljeni Europskoj uniji radi (blago rečeno) neadekvatnog i nekorektnog vođenja sudskih sporova

1. Vinko Mioč, predsjednik Općinskog kaznenog suda u Zagrebu
2. Marko Benčić, sudac Općinskog kaznenog suda u Zagrebu
3. Dubravka Čošić, sutkinja Općinskog kaznenog suda u Zagrebu
4. mr. sc. Zorislav Kaleb, sudac Općinskog kaznenog suda u Zagrebu
5. Sanja Nola, sutkinja Općinskog kaznenog suda u Zagrebu
6. mr. sc. Ivica Pezo, predsjednik Općinskog građanskog suda u Zagrebu
7. Petra Kušević Franculj, sutkinja Općinskog građanskog suda u Zagrebu
8. Romana Hukelj, sutkinja Općinskog građanskog suda u Zagrebu
9. Dario Partl, sudac Općinskog građanskog suda u Zagrebu
10. Javorka Šikić Slivar, sutkinja Općinskog građanskog suda u Zagrebu
11. Nevenka Marković, predsjednica Trgovačkog suda u Zagrebu

12. Davor Pustijanec, sudac Trgovačkog suda u Zagrebu
13. Ivan Vladić, sudac Trgovačkog suda u Zagrebu
14. Senka Orlić-Zaninović, sutkinja Trgovačkog suda u Zagrebu
15. Vjekoslav Zaninović, sudac Trgovačkog suda u Zagrebu
16. Mirjana Rigljen, predsjednica Županijskog suda u Zagrebu
17. Sonja Brešković-Balent, sutkinja Županijskog suda u Zagrebu
18. Ivan Turudić, sudac Županijskog suda u Zagrebu
19. Ratko Ščekić, sudac Županijskog suda u Zagrebu
20. Lepa Singer, sutkinja Županijskog suda u Zagrebu
21. Marija Vukić, predsjednica Općinskog suda u Hrvatskoj Kostajnici
22. Đuro Sessa, sudac Vrhovnog suda RH, predsjednik Udruge hrvatskih sudaca
23. Višnja Fajdić, sutkinja Općinskog suda u Đakovu
24. Ivan Klapšić, sudac Općinskog suda u Jastrebarskom
25. Ante Budić, sudac Županijskog suda u Osijeku
26. Mirjana Madunić, sutkinja Općinskog suda u Požegi
27. Gordana Denona-Kusijanović, sutkinja Općinskog suda u Rijeci
28. Stanislav Dasović, sudac Trgovačkog suda u Slavonском Brodu
29. Mirko Svirčević, sudac Županijskog suda u Slavonском Brodu
30. Mladenko Žužul, sudac Trgovačkog suda u Splitu
31. Kornelija Knežević, sutkinja Trgovačkog suda u Šibeniku
32. Karolina Balen, sutkinja Općinskog suda u Zaboku
33. Tomislav Juriša, sudac Županijskog suda u Zlataru

dr. sc. Tomislav Dragun
predsjednik

KAKO SU ONO MILAN KOVAČ, STIPE HRKAČ, JAKO ANDABAK, GROF GEORG ELTZ VUKOVARSKI, MILAN HORVAT, DARKO OSTOJA & COMP. OPLJAČKALI VIŠE MILIJARDI KUNA OD 227.882 HRVATSKA BRANITELJA I PROGNAZIKA (6. dio)

dr. sc. Tomislav Dragun

PISMO DR. WOLFU DIETER-DIETRICHU (2)

Slijedom dotičnog psihijatrijskog nalaza dne 27. listopada 2006. godine Općinsko državno odvjetništvo u Zlataru izvanraspravnim podneskom obavijestilo je Općinski sud u Zagrebu da „odustaje od kaznenog progona protiv opt. Tomislava Draguna“, a što je sudac mr. sc. Zorislav Kaleb prihvatio, te je dne 30. listopada 2006. godine obustavio sudski postupak (dokument br. 5).

Meni nije omogućeno očitovati se na nalaz i mišljenje vještakinje Dragice Kovačić-Kozarić, koje je tako bez odgovarajućeg sudskog postupka postalo pravomoćno.

Ostao je drugi dio naloga suca mr. sc. Zorislava Kaleba, djelomično oduzimanje poslovne sposobnosti, iako je optužni prijedlog protiv mene povučem a i sudac je obustavio postupak! Za to je bio „zadužen“ Centar za socijalnu skrb Zagre-

ba.

Centar za socijalnu skrb Zagreb, Ured Dubrava, odmah je krenuo izvesti dani mu „partijski“ zadatak. Dne 17. listopada 2007. godine predložio je (dokument br. 6) Općinskom građanskom sudu u Zagrebu „da Općinski građanski sud u Zagrebu djelomično liši poslovne sposobnosti Tomislava Draguna i to u pogledu poduzimanja pravnih radnji i poslova, zastupanja na sudu, pokretanja sudskih postupaka, podizanja tužbi i kaznenih prijava“.

Rečeno, učinjeno. Tko bi se, uostalom, i smio suprostaviti.

Općinski sud u Zagrebu poslao me na novo psihijatrijsko vještačenje, i to u Psihijatrijsku bolnicu Vrapče u Zagrebu. Tamošnji Centar za forenzičnu psihijatriju, nakon individualnog i konzilijarnog psihološkog i psihijatrijskog vještačenja dne 14. travnja 2008. godine dao je sljedeći nalaz i mišljenje (dokument br. 7):

„1. Tomislav Dragun nikada nije psihijatrijski liječen niti subjektiv-

*U Psihijatrijskoj bolnici Vrapče u Zagrebu - prijatelji:
Diana Majhen i Vjekoslav Škreblin*

no ima bilokakve psihičke smetnje. Iz dostupnih podataka stav da nije psihički bolestan i da mu nije potreban skrbnik ima i njegova obitelj kao i njegov ordinarius što nije presudno u dijagnostici, ali praktično naravno nije bez značaja.

2. Temeljem naše psihijatrijske eksploracije i egzaminacije te učinjenog psihologijskog testiranja nismo aktualno našli elementa koji bi u psihopatološkom smislu odgovarali sumanutim, psihotičnim idejama tj. nismo našli dostatne argumentacije za postavljanje dijagnoze paranoidno kverulatornog sumanutog poremećaja.

3. Mišljenja smo da se kod Tomislava Draguna radi o paranoidno-kverulatornom poremećaju ličnosti s grandomanskim elementima te izraženom narcističkom problematikom.

4. Postupke (mahom sudske) koje poduzima ili koji se protiv njega vode, a koji su nedvojbeno u svezi s karakteristikama njegove ličnosti, mogu naštetiti drugim osobama no tu štetu s psihijatrijskog (pogotovo terapijskog) aspekta treba neutralizirati na drugi način (sudskim bilo građanskim, bilo kaznenim postupcima), a ne na način da ga se liši poslovne sposobnosti za poduzimanje svih pravnih radnji i poslova, zastupanja na sudu, pokretanja sudskih postupaka, podizanja tužbi i kaznenih prijava ili bilo kojeg drugog vida lišenja poslovne sposobnosti. Naime, on posljedice svojih postupaka u tom smislu, aktualno, zasigurno može shvatiti, naravno u kontekstu karakteristika dijagnosticiranog poremećaja ličnosti paranoidno-kverularnog tipa.

5. U naprijed opisanim okolnostima dijagnosticirane duševne

smetnje (paranoidno-kverulantski poremećaj ličnosti) nisu te razine da ispitanik ne bi mogao brinuti o vlastitim potrebama, pravima i interesima ili da bi zbog njih ugrožavao prava i interese drugih osoba i da za to, ukoliko ih ugrozi, ne snosi konzekvence (sudski postupak) i u takvim okolnostima ne nalazimo argumenata da ga se liši poslovne sposobnosti i da mu se postavi skrbnik.

Općinski građanski sud prihvatio je nalaz i mišljenje Psihijatrijske bolnice u Vrapču, te je dne 5. lipnja 2008. godine svojim rješenjem br. I.R1-2050/07 (dokument br. 8) odbio prijedlog Centra za socijalnu skrb Zagreb kojim se tražilo djelomično lišiti me poslovne sposobnosti.

* * *

Naravno, ni na kraj pameti mi nije bilo bespomoćno čekati novi psihijatrijski nalaz (Psihijatrijska bolnica Vrapče) i rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, nego sam na drugoj strani potražio „čamac za spašavanje“. Zatražio sam politički azil u Sloveniji, odnosno u Europskoj Uniji (dokument br. 9).

Naime, ja jako dobro znam komunističku progoniteljsku metodologiju, jer sam živio u toj zločinačkoj tvorevini od 1945. godine.

Rođen sam dne 5. listopada 1938. godine u selu Lokvičići kod Imotskog (Dalmacija, Hrvatska). S dvije godine obolio sam od poliomyelitisa. Roditelji su me odveli u Zagreb na liječenje, gdje je otac dobio posao u redarstvu, kao redarstveni izvidnik. Bili smo i na Bleiburgu, a onda smo deportirani u rodno mjesto. Od 1949. godine živjeli smo u Vinkovcima (Slavonija, Hrvatska).

Tijekom mađarskih dgađaja (1956.) prvi put sam saslušan u Sekretarijatu unutarnjih poslova. Nosio sam naočale, pa je postojala mogućnost da se tako kamufliram. Takav postupak kontinuirano se ponavljao, a „obavijesni razgovori“ redovito su trajali po 2-3 sata, pa i više. Nisam mogao dobiti nikakvo ozbiljnije radno mjesto, iako sam magistrirao i doktorirao. Domoinski rat proveo sam u Vinkovcima (do pada Vukovara), a onda sam se s obitelji (supruga i dvije kćeri, dok mi je treća – najstarija – kći poginula 8. studenog 1991. godine u Vinkovcima, kao hrvatski dragovoljac) preselio u Zagreb (20.11.1991.).

U Zagrebu nisam uspio dobiti posao niti u jednoj državnoj službi. Kao i ranije za mene je sve bilo „zabavljeno“. Morao sam preživljavati u to teško doba kao privatnik, iako je moja Hrvatska postala slobodna i nezavisna država, a čemu sam posvetio cijeli svoj život. Počeli su i novi napadi.

Krenulo je od Ive Pukanića u „Nacionalu“ (časopisa koji izravno kontrolira Stjepan Mesić). Označio me i obilježio glavnom osobom hrvatske pretvorbe i privatizacije. Mene, koji nisam bio član ničega, pa čak niti najnižeg državnog povjerenstva. Znao sam dobro što se sprema, a i načuo sam da je Vijeće za nacionalnu sigurnost (VONS) pod predsjedanjem Dr. Franje Tuđmana odlučilo kazneno goniti po 2-3 osoba u svakom županiji kako bi se prikrija programirana (i ostvarena) pljačka („preuzimanje“) hrvatskog gospodarstva, odnosno nacionalne imovine. Tako je i bilo.

Usljedile su kaznene prijave i optužnice. Njih preko dvadeset samo za mene. Neutemeljenih. Uzvratilo sam protuoptužbama,

pa sam ih u tu svrhu podnio preko sto. Završni odgovor mojih progonitelja glasio je: lud je, jer ne popušta, s njim treba u ludnicu. Nisu znali kako drugačije odgovoriti na otpor koji očito nisu očekivali, kao što je to nekad bilo u nekamufliiranom komunizmu.

Azil sam zatražio od Republike Slovenije, naglašujući da joj se obraćam kao članici Europske Unije. Zamolbu sam podnio 7. studenog 2007. godine. Odbijen sam rješenjem Ministarstva unutarnjih poslova Republike Slovenije (sklep br. 2142-340/2007/5 (1352-12 od 11. prosinca 2007. godine - dokument br. 10), jer sam se i dalje nalazio u Republici Hrvatskoj. Istina, uručene su mi i poveznice savjetodavaca za bjege, ako se moguće odlučim za bijeg preko granice.

* * *

Azil, u doslovno pravno-regulatornom smislu, nije ono što želim i što tražim, osobito kad je uvjetovan odlaskom iz Hrvatske. Moja dob, moje zdravstveno stanje (operiran mi je 21. listopada 2004. godine karcinom debelog crijeva, istodobno konstatiran mi je dijabetes – sve kao posljedica stresa zbog stalnih političkih i radnih progona), moje materijalno stanje, a osobito moje domoljublje, ne dopuštaju mi i fizički napustiti domovinu u kojoj sam uspio izdržati punih 45 godina komunističkog terora.

Meni treba samo sigurnosna zaštita, jer se neprekidno nalazim u pogibelji, koja povremeno prerasta u stvarnu životnu ugrozu. Zaštitu nikako i ni od koga ne mogu dobiti u Republici Hrvatskoj, pa ju zato tražim u Europskoj Uniji. Razumijem oprez slovenskih vlasti, nu SR Njemačka sigurno nema

takvih ograničenja i razloga za neudovoljiti mojoj zamolbi.

To je povod ovome mom pismu, kao i traženju službenog razgovora s Vama. Spreman sam, za uzvrat, do kraja i „bez zadržke“ svjedočiti o aktualnim društveno-političkim i gospodarskim prilikama u Republici Hrvatskoj.

* * *

Što bih mogao svjedočiti? Sve što zatražite, bez zadržke. Puno toga, jer sam – silom prilika – radeći kao privatnik na izradi elaborata za pretvorbu i privatizaciju došao do mnoštva činjenica i spoznaja koje su mi omogućile shvatiti suvremenu hrvatsku zbilju u kojoj se niti ne smije spomenuti pojam lustracije komunističkih kadrova, a kamo li da bih ih se lustriralo s vodećih državnih položaja koje i dalje bez ikakve smetnje čvrsto drže u svojim rukama.

 DER GENERALBUNDESANWALT
BEIM BUNDESGERICHTSHOF

PRIM. 25.8.2008.

Der Generalbundesanwalt • Postfach 27 20 • 76014 Karlsruhe

Herrn
Tomislav Dragun
Croatian Civil Movement
Pete Poljanice 7
10000 Zagreb/Kroatien

Aktenzeichen	Bearbeiter/in	(0721)	Datum
3 StE 2/05-2 (bei Antwort bitte angeben)	StA b. BGH Weiß	81 91 - 141	6. August 2008

Betrifft: Ihr Schreiben vom 14. Juli 2008

Sehr geehrter Herr Dragun,

vielen Dank für Ihr Schreiben vom 14. Juli 2008, das vom Bayerischen Staatsministerium der Justiz an mich weitergeleitet worden ist.

Mit freundlichen Grüßen

Im Auftrag

(Dietrich)

Hausanschrift: Brauerstraße 30
76135 Karlsruhe

Postfachadresse: Postfach 27 20
76014 Karlsruhe

E-Mail-Adresse: poststelle@gba.bund.de

BEGLAUBIGUNG/OVJERA/OVERA
Als vom Präsidenten des Landgerichts München I öffentlich bestellt und allgemein beeidigte Dolmetscherin und Übersetzerin für die kroatische, serbische und bosnische Sprache bestätige ich: Vorgelegte Übersetzung der mir *in Original* vorgelegten, in *deutsch* Sprache abgefassten Urkunde ist richtig und vollständig.
Patrujeleg: *na jeziku izvorniku sastavljenom na njemačkom ili jeziku.*
München, den *16.08.08* Blaženka Bajalo
München, die *16.08.08* (zakletka sudska tumačica)

Odgovor njemačkog Der Generalbundesanwalta (na njemačkom i hrvatskom jeziku)

BIFTEK NA PURGERSKI

Vjekoslav Škreblin, Zagreb

HRVATSKI su se mediji sveli na svojevrsnu javnu inventuru iliti promociju rezultata što ih postižu naši tzv. političari. Poglavitito se to odnosi i na zagrebačkog KUMA Milana Bandića. Što više i češće razotkrivam tog inače sitnog kriminalca, mediji također iznose inventuru kriminalnih radnji počinjenih "made by BANDIĆ".

Zanimljivo je da takve prezentacije KUMU MILANU, umjesto da ga POLICAJCI uhapsu kao člana zločinačke organizacije, zapravo BANDIĆU dižu rejting. Sve češće se pojavljuje u javnosti potvrđujući "ispravnost" svojih poteza.

Međutim, kriminalcima poput BANDIĆA svakim sam danom sve bliže i bliže. Toliko sam im se približio da mi neki od njih JEDU IZ RUKU... A to se tiče i samog kriminalca tzv. gradonačelnika ZAGREBA MILANA BANDIĆA.

Naime, neki se dan u nekom "elitnom" restoranu dogodila prava mala anegdota. "Elitnu" ocjenu taj restoran zaslužuje, jer gazda svojem personalu eto već treći mjesec nije isplatio plaće. Kuhinjski personal u ovim ljetnim mjesecima radi po dvije smjene u komadu, jer se jedna smjena upravo kupa na Jadranu... a gazda je pun obećanja o nekakvom upravo dobivenom kreditu, kojim će isplatiti i dugovanja KOMPLETNOM PERSONALU.

Radeći u takvoj atmosferi, predložio sam kolegama i kolegicama, da umjesto novaca traže od gazde da uđu u dioničarske odnose, jer svota koju im duguje prelazi deset tisuća eura.

Naravno kako je u LIJEPOJ NAŠOJ ne isplatiti plaću radniku postao dobar biznis. Sam gazda i dodatno pridaje veliku važnost pridjevu "elita". Taj "veseljak" je NAJBOLJI GOST U VLASTITOM RESTORANU.

A za gablec mu kuhinjski personal priređuje JASTOGA S LAZANJOTIMA...

E, i takav "elitni" restoran ulaze i likovi poput MILANA BANDIĆA. Ali tu ga je dočeka lo iznenađenje...

"Daj mi za Milana Bandića dva bifteka s tartufama", uzbuđeno je kuharu potpisniku ovih redaka, sricao narudžbu konobar.

"Malo, srednje ili jako pečeno?"

"Ako ti nisam ništa naznačio, onda je srednje pečeno, požuri BANDIĆ čeka!"

"Kolega, kada bi MILAN BANDIĆ znao tko mu je pripremio bifteke s tartufama, pobjegao bi odavde

i nikada se više ne bi vratio ovamo," odgovorio sam šaljivim tonom...

I, kako je na bifteke odreagirao KUM MILAN?

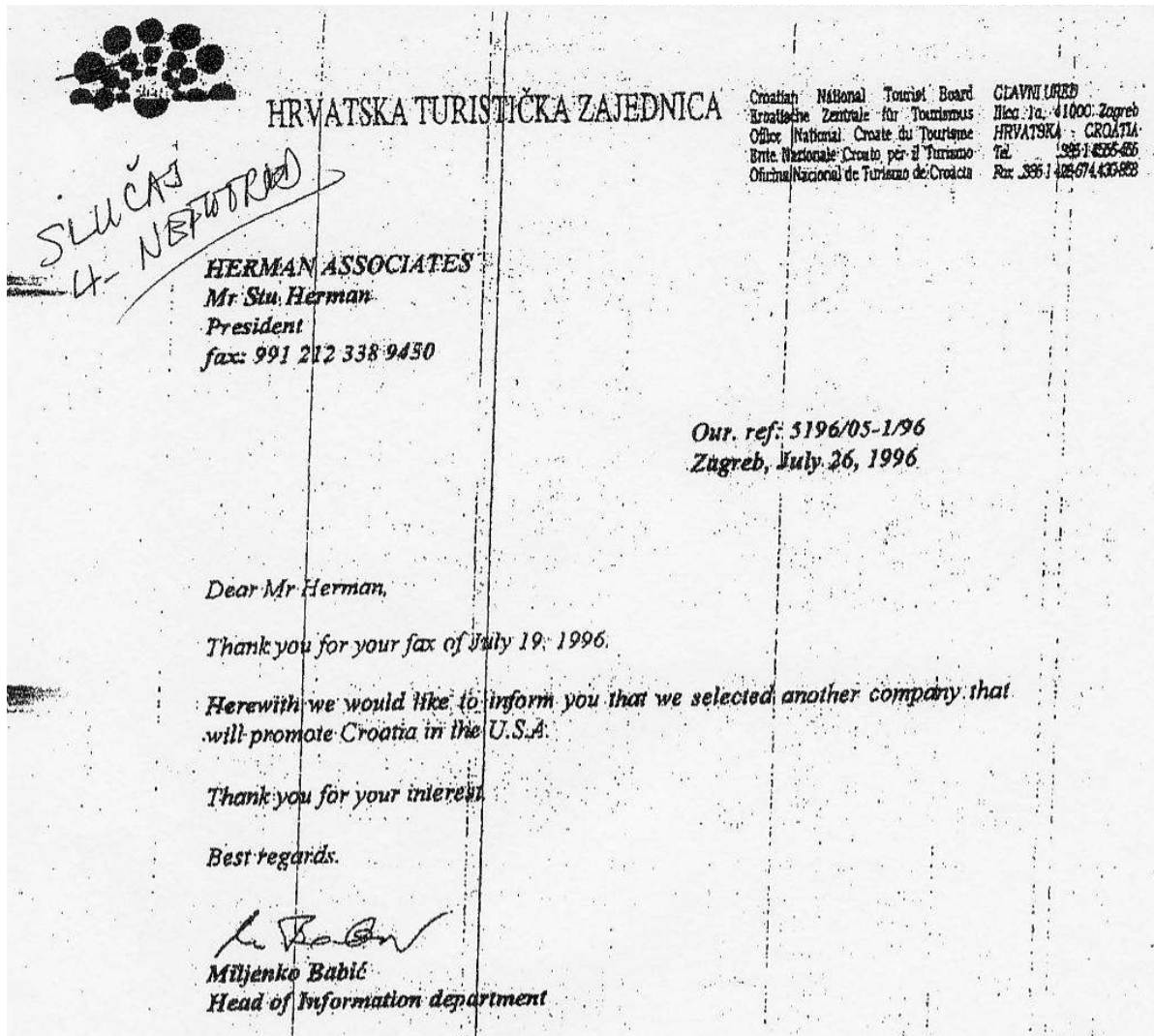
"Bili su dobri, gazdi je u međuvremenu odobren kredit pa ćemo dobiti plaću."

I tako to "gazde" žive dok drugi iščekuju hoće li konačno dobiti plaću.

TO JE DANAŠNJA HRVATSKA.

Herman Associates

Advertising Budget Recap

The projected advertising budget would be apportioned as follows:

Consumer Advertising.....	\$320,605
Trade Advertising.....	<u>\$ 70,600</u>
Total Media:	\$391,205
Ad/Preparation and Production:	<u>\$ 35,000</u>
TOTAL ADVERTISING BUDGET:	\$416,205

5D

P.R. PROGRAM BUDGET**Retainer Fee** (Oct., 1996 -- May, 1997)

Includes strategy development and implementation of all program activities (as described on pages 13 to 18), client meetings and on-going p.r. counsel (\$4,500/month×7 months) \$31,500

Estimated Out-of-Pocket Expenses

Includes all administrative expenses such as telephone, photocopies, long-distance telephone charges, postage, overnight mail, local messenger service, stationery, mailing labels, printing and assembly of activity reports, etc. (\$350×7 months) \$2,450

Press release printing and mailing (including postage); press kit production, assembly and distribution \$8,000

Group Press Trips (invitations, airport transfers, local transportation, gratuities, extra meals and snacks, departure taxes, and other miscellaneous expenses for four trips) \$2,800*

Press reception for 50-60 people (invitations, name tags, catering, postage, miscellaneous expenses) \$5,500

Clipping service (six months @ \$270 per month) \$1,660

Photo library (duplication of 35mm slides, black & white photos and video footage for T.V. use) \$2,000

Local staff travel for editor meetings, etc. \$300

Contingency fund (misc. expenses). \$790

Total Estimated Budget: \$55,000

* Does not include air tickets and land arrangements, which would be provided by the Croatia Tourist Board.

Note: Letterheads and envelopes for press releases and general correspondence, and press kit covers will be required. The material can be supplied by the Croatia Tourist Board or produced by Herman Associates. An estimate for design, preparation and printing will be provided upon request.

Herman Associates Public Relations

A division of Herman Associates, Inc.

360 Lexington Avenue, New York, NY 10017 • (212) 338-0700 • Fax (212) 338-9450

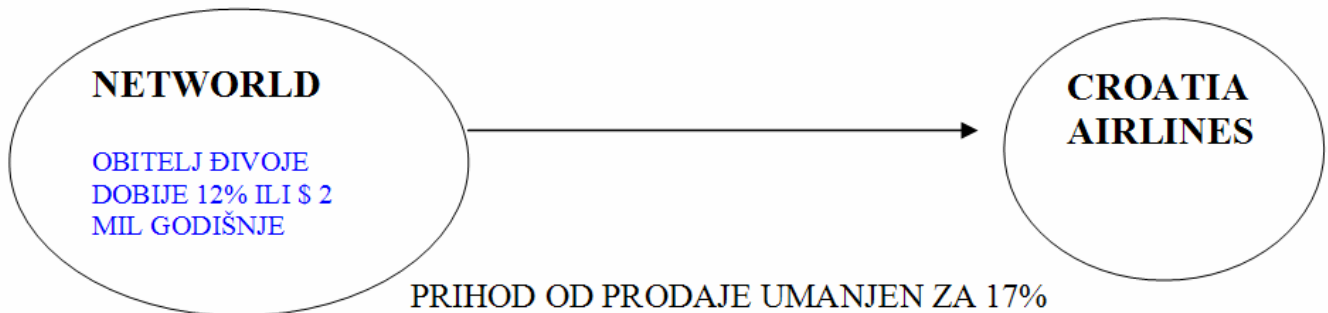
PROMOTING TOURISM TO CROATIA FROM THE U.S.

A Proposal for the Croatia National Tourist Board

Submitted August 14, 1996

COMVORT

The ComVort Network: Athens • Barcelona • Berlin • Bratislava • Brussels • Budapest • Copenhagen • Istanbul • Lausanne
Limassol • Lisbon • Ljubljana • London • Milan • New York • Oslo • Paris • Prague • Stockholm • Utrecht • Vienna • Warsaw

da se prijatelju Đivoju Potkubov-
šeku (od čega je kasnije kupio
stan u Dubrovniku) namjesti po-
sao od kojeg će i on dobro živje-
ti, a sada i besplatno putovati s
članovima obitelji zahvaljujući
sjedanju u NO Croatia Airlines-a.

I evo kako je sve to urađeno.
Iako je prvi kontakt iz Amerike s
Croatia Airlines-om uspostavio g.
Ivan Deželić. Potpredsjednik Del-
ta Airlines-a bio je i kod Tuđma-
na dva puta i sve je već bilo do-
govoreno za posao predstavlja-
nja u Americi. Tražili su samo
5% provizije od prodanih karata.
Sve mi je to ispričao g. Deželić
na povratku za vrijeme večere u
Londonu. Ovo je srušeno zakulis-
nom igrom, a u igru se uključio
Networld pojačan s Bulićem i
Mišetićem. Networld je angažirao
bivšeg direktora JAT-a u Americi,
koji za Networld radi na izradi
elaborata, kojim bi se dokazalo
da generalni agent treba biti up-
ravo Networld, a u čemu po na-
logu Bulića i Mišetića i uspijeva,
ali sada će to Croatia Airlines
koštati samo 12% umjesto 5%,
što je već bilo dogovoreno s Del-
ta Airlines-om. Da podsjetim,
predsjednik Vlade je tada bio
Zlatko Mateša, koji je također
znao za dogovor.

Da ironija bude veća, danas u
Americi za bukiranje aviokarata
aviokompanije daju samo 3%,
odnosno \$ 50-100 provizije po
izdanoj karti.

Ono što je još zanimljivije je da
su agencije, njih oko 15, koje

prodaju konekcije Croatia Air-
lines-a iz Europe za Hrvatsku u
suradnji s nekim kompanijama,
radile sve od rezervacije do ispi-
sivanja karata (u početku čak i
RUČNO), i za to dobivale 5 %
provizije (sada vjerujem i puno
manje).

Znači da na svaku izdanu kartu u
Americi Croatia Airlines plaća
17% (12% Networldu i 5% nor-
malno agenciji koja radi sve).
Networld samo ubire pare i, na-
ravno, uzima 12 %, a ostalo sa
zakašnjenjem šalje u Zagreb ili
drugdje gdje odluče šefovi. Ne-
koliko agencija se žalilo da im
Networld mjesecima ne plaća
proviziju.

Mišetić je javno izjavio da je taj
posao Networldu dao po nalogu
ili po preporuci ministra Bulića.
Sada vam je jasno kako su pove-
zani Bulić, Mišetić, a s njima i
Žužul. Sve je ovo dogovoreno za
vrijeme Olimpijade u Atlanti,
gdje se tjednima bančilo i slavilo.
Naravno uvijek na teret Hrvatske.

Networld godišnje uzima oko 2
milijuna dolara, a drugi rade. U
kompaniji su na plaći stari Đivo-
je, sin, brat i nevjesta. Znači za
10 godina isparilo je, „legalno“,
iz Hrvatske 20 milijuna dolara, a
Croatia Airlines godinama bilježi
gubitke koje plaćaju porezni ob-
veznici.

Krug mafije koja krade Hrvatsku
je širok. Svi dobro kradu i jedan
drugog štite. Kada očepite jed-
nog onda ispliva na vidjelo još

štošta drugo. Žužul je sada pred-
sjednik NO Croatije s visokom
plaćom, autom. Obitelj se bes-
platno vozi u Ameriku i sl.

Eto kako se namještaju poslovi i
naravno dijele provizije. Javna je
tajna da je iz Londona od Bond
Tours-a netko u Croatia Airlines-
u dobivao također proviziju 10-
tak godina, a možda još i danas.

Kad je Croatia Airlines ponovo u
gubitku, Mišetiću treba pomoć.
Naravno da će predsjednik NO
Žužul "lobirati" kod Sanadera za
svoj i njegov džep. To je novi
HDZ diplomat (kako ga zove Sa-
nader). Nisam znao da pored
normalnih diplomata HDZ ima i
paralelnu diplomaciju. Zar nismo
iskusili i za vrijeme rata nešto
paralelno. Ali idemo dalje. IDE-
MO DALJE ili = KRADEMO I DA-
LJE.

Croatia Airlines dobije sada ma-
nje, ali zato zaslužni dobivaju
provizije. E tako vam to ide. U
Hrvatskoj nema korupcije?!

IDEMO DALJE?!

**OBJAŠNJENJE
PRILOGA**

"Herman Associates" je adverti-
sing and public relation kompani-
ja, locirana u New Yorku, koja
je godina pružala usluge mnogim
kompanijama s područja istočne
Europe i bivše Juge (Yugotours,
Kompas, Atlas, Jat i sl.) i koja se
natjecala da zatupa Hrvatsku.

Prilozi su naslovna stranica Elaborata/ponude, specifikacija u što će utrošiti novac, i koliko će koštati njihove ostale usluge. Elaborat direktora JAT-a za koji je Networld platio \$12,000 bit će posebno prikazan.

Miljenko Babić, tada zaposlen u glavnom uredu HTZ, šef odjela za informiranje koji je poslao pismo o odbijanju ponude firme Heerman Associates.

Networld je kompanija u vlasništvu Davora Đivoja (Chairman), locirana u Parsippany, New Jersey. Vidjeti

www.Networldinc.com.

Marko Potkubovšek dugogodišnji predsjednik Networlda, radio nekad zajedno s Đivojem u Atlasu zatim, u Networldu. Na kraju se posvadili oko para pred 5-6 godina i došli do suda. Napustio je Networld.

Pave Župan, nju se zna, nekadašnja direktorica Atlasa i ministrica turizma za vrijeme Račanove Vlade. O njoj se piše roman.

Niko Bulić, i o njemu se zna sve ...

Željko Tončinić, radio neko vrijeme u Beogradu, u maršalatu kao hrvatski kadar, zatim je bio pomoćnik direktora hotela "Internacional", direktor "Generalturista", odakle prelai u Yugotours. Bio je u Frankfurtu i Beču. Iza 90-tih dolazi u HTZ za direktora, gdje ostaje do sredine 1997. kada ga zamjenjuje Marijam Bulat, a on postaje pomoćnik. Ubrzo nakon toga ga Bulić za nagradu šalje u turističko predstavništvo u Beč, gdje ostaje do mirovine. Sada je u Zagrebu.

Marijan Bulat, Osječanin, Šeksov kadar. Najprije je bio pomoćnik u Ministrastvu turizma kod Bulića, a nakon toga ga on postavlja za poslušnoga i dobrog izvršitelja njegovih zamisli, za direktora HTZ-a, jer je Tončiniću "loše srce" (dobro odglumljen scenarij). Pričalo se, a i obistinilo se, da ga je Bulić u HTZ doveo da mu čuva to mjesto kada odleti iz ministarstva. Tako je na kraju i ispalo.

Ivan Mišetić je počeo kao komercijalni direktor Croatie Airlines-a, zatim je bio šef protokola u Tuđmanovu uredu, pa direktor Croatie Airlines-a.

Ivan Deželić, rođeni Lošinjanin, dugogodišnji direktor Pam Am-a za Europu. Zaslužan je za uvođenje prvih letova Pan Am-a u Zagreb i Dubrovnik, prije rata. Nakon toga jedan od potpredsjednika Delta Airlines-a u kojoj funkciji pregovara s pok. Predsjednikom. Još uvijek je u Delta Airlines-u.

Zlatko Mateša i Miomir Žužul, pa i o njima se sve zna.

OBJAŠNENJE OSTALIH PRILOGA

Prilog "Globusa". Članak u rubrici Terminator je izašao nakon što je na veliko iznenađenje turističkog svijeta objavljeno da je "Networld" dobio zastupanje. Mnoge etničke agencije koje se bave prodajom aviokarata su negodovala i ostale iznenađene.

NEZAKONITOSTI PROGONA BIVŠIH HRVATSKIH POLITIČKIH ZATVORENIKA

Rado Pejić, Karin

Hrvatskim sudovima ne trebaju članci 101, 117, 118, 119, bivšeg jugoslavenskog krivičnog zakona. U projektu progona bivših i danas nepoćudnih političkih zatvorenika dobar je bilo koji članak hrvatskog zakona, bio on parničnog ili kaznenog prava. Važan je cilj, a on je poznat „profesionalcima" UDBA-e i KOS-a ma kako se te organizacije danas zva-

le. Taj cilj je „suđenje bez granica" sadržano u 613 plavih sudskih kuverata koje su do danas stigle na adresu bivšeg hrvatskog političkog zatvorenika Rade Pejića.

Rado Pejić se jednog trenutka 1998. osvrnuo na korupciju u koju je bila upetljena policija i neke osobe (danas se već sigurno zna da su udbaški doušnici) bliske vlastima. To je neočekivano zakotrljalo lavinu pravosudno-

policijskog bijesa, kao (kako si smio optužiti hrvatsku policiju i vlast?)!

Međutim, kako sam kasnije shvatio: to je bio samo povod, pravi razlog je, da RH nije prestala progoniti bivše političke zatvorenike. Dapače, danas ih progona još gore, bez upotrebe klasičnih „političkih" paragrafa, tako da komotno možemo reći da nas je „Juga" progonila transparentnije, jer bi ti zalijepili recimo

član 118. KZ-a i bio si suđen protiv „naroda i države“.

Današnja Hrvatska to radi suptilnije iako ne baš i transparentnije. Policija ti malo napakuje, državni odvjetnik rutinski uradi svoj dio posla po strukovnoj solidarnosti, a „drugovi sudije“ redom bivši komunisti i UDBA-ši, te imaju u „mlinu“ sljedećih 10-15 godina, naravno uz troškove i sve ostalo što uz proceduru ide! Na kraju te drugovi naravno oslobode, no štetu koju su ti nanijeli, matrijalnu i onu drugu ne

moraju ti platiti i sve je po zakonu, kako ono reče drug Vlado.

Obzirom da bivši hrvatski zatvorenici mogu samo sanjati o pravima koje su dobili onih 470.000 kosorkinih lažnjaka, sudski troškovi ih naprosto ruiniraju.

Takvom i drugim suptilnim metodama „hrvatskih vlasti“ i „profesionalaca“ izloženi su već 20 godina bivši hrvatski politički zatvorenici Franjo Ditrh, Stjepan Hoborka, Ilija Barjašić, Mirko Vidović, pokojni Drago Prlj, Josip

Bilušić, Slavko Miletić kao i moralna gromada Rado Pejić.

Nije problem što nas je UDBA u komunističkoj Jugi zatvarala i proganjala, ni što nas danas progoni, nego je problem što to čini netransparentno (bez zakona) te apeliramo na Hrvatski sabor da donese zakone kako bi progonjeni i suđeni mogli zakucati na vrata Amnesty international!!!

Rado Pejić, HDPZ Goli Otok

MISA ZADUŠNICA ZA HRVATSKE KRALJEVE

Drago Mintas, Zagreb

DANA 26. LISTOPADA 2008. GODINE U 18 SATI U ZAGREBAČKOJ KATEDRALI ODRŽAVA SE MISA ZADUŠNICA ZA HRVATSKE KRALJEVE.

MISU PREDVODI DR. STANISLAV VITKOVIĆ

U ZAGREBU 2.8.2008.

PREDSJEDNIK DOMOVINSKE GRAĐANSKE STRANKE DRAGO MINTAS 0915078621

UZ OGNJIŠTE BUKVARA

Lasa Šukilo, Zagreb

Ante Žužul zvan Genije, odnosno po srbski: „Bukvardžija“, opet grize. Ambiciozno. Omirisao je novu žrtvu, poželjnog novog pisca bukvara. Ode nam, naime, i kardinal Josip Bozanić među Žužulove spisatelje. Ne, ne, nismo još dotle došli, ne radi se zapravo uopće o bukvaru, kakvima se po Srbiji „proslavio“ naš Genije, nego o vrlo ozbiljnoj i razložnoj knjizi, kojom je uzoriti kardinal hrabro, čini se i uspješno, ušao u nezavidne vode hrvatskog mučeništva tijekom jugo-komunističkog režima. Ipak nešto tu ne štima, nije smetnuti s

uma ono što hrvatski narod često običava reći: „S kim si, takav si!“

Imao je kardinal i drugih nakladnika pri ruci, ali i premalo vjere u njihovo umijeće. Ne samo katoličkih, ne samo kršćanskih, nego i lačkih. Takvih koji bi isto tako dobro odradili zadaću, a ne bi uz sebe vukli ustajali vonj Genija.

On se pak odavno ćuti. Ne želi se podsjećati, ali se mora. „Geofizika“ nije za zaborav. Ni uspješnost „Produkta“ uz milost Marine Matulović – Dropulić, ministricice i uhodane mentorice Mladena Vedriša, svojedobno, na čvrstom i čistom komunističkom jugo-socijalističkom temelju, pu-

čanstvu dostupnog kao Mistera 10 % u kešu. Mnogo prije aktualnog Purgera Bandića.

Po žužulovski.

Te samoborska tvornica čarapa, te Bechtel, te Imostroj, te plodne autocestovne hrvatske prometnice na čast i diku Preuzvišenom prof. dr. sc. Juri Radiću. I na korist, i na uživanje. Uh, zamalo se zaboravi na Mladenka Žužula s Trgovačkog suda u Splitu.

„Školska knjiga“, onako usput. Zbog srpskih bukvara. Uspori malo Genije! Ne krabuljaj stolnog nam i dičnog vjerskog poglavara. Čak ni pomišlju. Nije nam drago. Nikako.

„Istina u ljubavi“, kako se reče, ambiciozno je i razložno djelo autora Josipa Bozanića. Njome su postavljena i pitanja, a i odgovori, životna pitanja, koja pate sve državotvorne, izrekom poštene Hrvate. Recimo, prema „Glasu Koncila“:

„Poseban oblik 'zločina bez kazne' jest vrlo česta pojava da još uvijek ulice, trgovine, ustanove

i poduzeća nose imena onih koji su obnašali čak najviše službe u vrijeme komunističke diktature. Ali nigdje nema ulice ili trga koji bi nosio ime žrtava komunizma, kao što opravdano postoje takva mjesta s imenom žrtava fašizma.“

„Narod koji ne priznaje svoje junake, mali je narod.“

„Hrvatsko društvo: onemogućen

zakon i diskriminacija žrtava.“

Dosta. I dovoljno. Na tome mu hvala.

Zato ne zaslužuje takvog bukvarskog nakladnika kao što je „Školska knjiga“, poglavito kad joj je na čelu isluženi, odveć zalutali Genije sa svojom velikom kašikom. Neizostavno u duhu i nasljeđu dosljedno osebnog roda žužulovskog.

5. KOLOVOZA

Diana Majhen, Zagreb

Svake godine 5. kolovoza doživljam kao dan koji u meni izaziva najoprečnije osjećaje. Dan, kada ne znam što bi bilo ispravno za raditi, čak ne znam ni što bih sama sa sobom.

Slaviti, naravno. Čovjek mora biti ponosan na sve naše hrabre borce koji nisu razmišljali o svom životu kada su oslobađali Hrvatsku. Na sve one koji su s nama,

kao i na one kojih više nema, ali nikada ne će biti zaboravljeni. Oni predstavljaju ono najbolje i najvrjednije u ovoj zemlji. Oni su nešto što nam nikada ne mogu oduzeti, koliko god oduzeli sve ostalo.

O njima pričamo svojoj djeci, po ovoj staroj hrvatskoj, učenju istinite povijesti kod kuće. Tako da i naša djeca budu ponosna na hrvatske branitelje kao što smo danas mi, tako da nikada ne budu zaboravljeni.

Što god se događalo, oni će zauzeti svoje zasluženno mjesto u tog povijesti. Mjesto heroja, što je doista svaki istiniti hrvatski branitelj, koji je otišao u rat za koji u početku nije bilo puno šansi za pobjedu.

I zato, svake godine 5. kolovoza

izvjese hrvatsku zastavu, i slavim.

A opet, ne mogu a ne misliti na one koji su svoje domoljublje i svoju hrabrost platili zatvorom u koji su ih strpale jude, koje nikada nisu smjele doći na vlast u Hrvatskoj za koju su se borili ti isti ljudi.

Koji, izdani i prodani, taj 5. kolovoza provode u haaškim i hrvatskim tamnicama, umjesto da slave sa svima nama.

I zato, iako nisam posebno vjerski nastrojena, svake godine tog 5. kolovoza se pomolim. Za one kojih više nema, kao i za one kojima su oduzeli ono što su nama izborili, slobodu.

Godje god bili, s nama ili ste život položili za ovu zemlju, na slobodi ili u tamnicama, hvala vam.

RASPRA S PROROKOM HANANIJOM

Jr 28,1-17

Iste godine, u početku kraljevanja Sidkije, kralja judejskoga, četvrte godine, petog mjeseca, Hananija, sin Azurov, prorok rodom iz Gibeona, reče mi u Domu Jahvinu pred svim svećenicima i svim narodom: "Ovako govori Jahve nad Vojskama,

Bog Izraelov: 'Skršit ću jaram kralja babilonskoga. Do dvije godine vratit ću na ovo mjesto sve posude Doma Jahvina koje je Nabukodonozor, kralj babilonski, odavde uzeo i odnio u Babilon. A tako i Jekoniju, sina Jojakimova, kralja judejskoga, i sve izgnanike judejske, koji dospješe u

Babilon, također ću vratiti na ovo mjesto - riječ je Jahvina - jer ću skršiti jaram kralja babilonskoga.'" Tada prorok Jeremija odgovori proroku Hananiji pred svećenicima i pred svim narodom koji bijahu u Domu Jahvinu. Reče prorok Jeremija: "Amen! Učinio Jahve tako! Ispunio

Jahve riječi koje si prorokovao i vratio ovamo sve posude iz Doma Jahvina i sve izgnanike iz Babilona. Ali čujder i ovu riječ koju ću kazati na tvoje uši i na uši svega naroda. Proci koji su bili prije mene i tebe, odiskona prorokovahu mnogim moćnim zemljama i velikim kraljevstvima rat, glad, kugu. Ali o proroku koji proriče mir možeš istom kad se ispuni njegova proročka riječ znati da ga je zaista Jahve poslao." Tada prorok Hananija skide jaram s vrata proroka Jeremije i skrši ga. I reče Hananija pred svim narodom:

"Ovako govori Jahve: 'Evo, ovako ću - za dvije godine - skršiti jaram Nabukodonozora, kralja babilonskoga, s vrata svih naroda!'" Tada prorok Jeremija ode svojim putem. A kad prorok Hananija skrši jaram s vrata proroka Jeremije, dođe riječ Jahvina Jeremiji: "Idi i ovako reci Hananiji: 'Ovako govori Jahve: Ti si skršio drveni jaram, ali ću ja mjesto njega načiniti željezni.' Jer ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Željezni ću jaram staviti oko vrata svih ovih naroda da ih podvrgnem Nabukodonozoru, kralju babilon-

skom, i služiti će mu, jer ja sam njemu podložio čak i poljsku zvjerad!'" I prorok Jeremija reče proroku Hananiji: "Čuj me dobro, Hananija! Tebe nije poslao Jahve, a ti si u narodu pobudio varave nade. Zato ovako govori Jahve: 'Gle, brišem te s lica zemlje! Umrijet ćeš još ove godine, jer si propovijedao pobunu protiv Jahve!'" I umrije prorok Hananija te godine u sedmom mjesecu.

OSTAVITI CRVENO!!!!

POBUDIO NARODU VARAVE NADE

Lasa Šukilo, Zagreb

Poslušaj dr. sc. Ivo Sanaderu, predsjedniče Vlade Republike Hrvatske. Dosta je bilo. Nisi onaj kojega smo tražili, zazivali.

Jugokomunistički uzurpatori opet su sjeli na leđa hrvatskom narodu. Lažu, varaju, krađu. Ne podnose ništa državotvorno, progone državotvorce, branitelje. Red ti je i dužnost bila provesti njihovu lustraciju. Nu, ti to nećeš provesti. Nisi tomu dorastao, nisi poslan.

Republika Hrvatska grca u dugovima. Svakim danom slažu se sve novi i novi. Pozajmljeni novac, kao da ga nikad ne će trebati vratiti, troši se u gluposti: na dvorce, na

jahte, na provode. Treba proglasiti moratorij za nova zaduženja, za otplate. Nu, ti to nećeš provesti. Nisi tomu dorastao, nisi poslan.

Hrvatsku drže na uzdi, zarađujući na hrvatskom novcu, tobože strani bankari. Uistinu samo bezobrazno „lukavo“ prikriveni domaći vlasnici programirano neprivatiziranih, a preuzetih banaka. S hrvatskom podlogom. Nužno je nacionalizirati te „strane“ banke. Nu, ti to nećeš provesti. Nisi tomu dorastao, nisi poslan.

Hrvatska je korumpirana država? Ne, Hrvatska je lopovski ustrojena država, gdje nikakve činjenice, nikakvi dokazi, nisu dostatni u obračunu s organiziranim kriminalom. Jer, oni koji trebaju završiti

iza brave vode istrage, optužuju i sude. Treba, i to odmah, pomesti od vrha. Nu, ti to nećeš provesti. Nisi tomu dorastao, nisi poslan.

Dan domovinske zahvalnosti. Knin 2008. Sveta misa koju predvodi preuzvišeni biskup šibenski mons. Ante Ivas. U prvom redu ti i tvoji doglavnici. Ne sjećamo se da biste Oluju proveli u Kninu. Onih, koji su dizali zastavu na Tvrđavi, ni na vidiku. Treba očistiti prvi red do Oltara. Mnogima tamo nije mjesto, među njima svakako tebi i Suzani. Nu, ti to nećeš provesti. Nisi tomu dorastao, nisi poslan. A imaš i debela interesa, ne samo u Keruma.

Otiđi, dakle, Hananijo. Kome još trebaš? Nama ne!

GOSPODAR ŽIVOTA I SMRTI

Branko Stojković, Bjelovar

Ana Magaš je u ožujku 2005. godine nožem u Zadru ubila svoga supruga Lucijana nakon što je navodno na nju nasrnuo. Tvrдила je da ju je suprug sustavno maltretirao fizički i psihički.

Anu Magaš sud je osudio na 9,5 godina, pa na osam te pravomoćno na 5 godina zatvora. U ožuljku 2008. godine predsjednik Stjepan Mesić smanjio joj je izdržavanje kazne za 18 mjeseci. Ana Magaš iz zatvora trebala je izaći u mjesecu kolovozu 2008. godine. Kako se šušalo u zat-

vorskom sustavu, a to se pokazalo istinitim, oni su joj dali izići dva mjeseca ranije.

Što znači da je Ana Magoš na slobodi već u ovom mjesecu lipnju 2008. godine. A to znači da je Ana Magoš za ubojstvo provela u zatvoru samo malo više od 3

godine. Mesić svakodnevno zloupotrebljava svoj položaj i ovlasti. Sud donese jednu odluku, a Mesić to preinači, donese drugu. To dokazuje, da je onda cijeli pravosudni sustav u Hrvatskoj ništa korist. Mesić pljuje po žrtvama, a

nagrađuje i spašava njihove ubojice.

Ovo je statička slika hrvatskog pravosuđa u kojem – slikovito rečeno: bandit spašava bandita...!? Mesiću su miliji lopovi i

ubojice, od normalnih i poštenih građana. Kraj finacijsko-gospodarskog sloma u Hrvatskoj, vlada i inflacija podijeljenih brojnih odlikovanja, što ih je Mesić podijelio za razne zasluge.

TODORIĆ: „JA NE SMIJEM STATI!“

Lasa Šukilo, Zagreb

Upravo tako (5.8.2008.) veli Ćiće Senjanović: „Todorić: 'Ja ne smijem stati.' – To je i Kutle govori.“

Nije da sam baš ljubitelj Ćićinih zaključaka, ali ga čitam. Često, ali ne i do kraja. Sada ću mu se više puta zaletiti, nakon što ga je P(r)oletovac Nino Pavić najurio iz „Slobodne Dalmacije“, pa se jedva nekako skrasio u „Novom listu“, zajedno s gotovo istog mjesta izbjeglih Feralovcima.

Čovjek je, ako ništa drugo, barem dosljedan. Vjeruje kako zna o čemu govori, a bit će tako se i osjeća. I sad kad priča o Anti, pardon o Ivici, ili ipak o Anti, starom komunističkom vuku, Todoriću. Dakako, onom iz Zmijavaca.

Prelista i on valjda „Jutarnji list“, te vrhunski objektivne novine, koje su tek onako usput ispunjene „Agrokorovom“ promičbom, gdje se (3.8.2008.) nedavno dalo i ovo pročitati:

„Ra-vnam Ba-ra-nju - re-kao mi je na-kon što me broj-ka-ma, slo-vi-ma, svo-jim sta-vom i pri-zo-ri-ma pri-li-čno uvje-rio da ne go-vo-ri be-z ve-ze. Ni-je mi se vr-tje-lo od vo-žnje heli-ko-pte-rom kao što sam se u po-če-tku pri-bo-ja-vao, ne-go od tih sil-nih mi-li-ju-na za ko-je se To-do-rić za-du-žio s am-bi-ci-jom da bu-de naj-ja-ći u re-gi-ji.“

Da, točno tako, kupio Dudilić iz Zmijavaca PK Belje, t.j. tu Baranju, od Vlade RH (u vrijeme dr. sc. Ive Sanadera) za jednu kunu, s tim što

mu je istodobno, pride, oprošteno preko 250 milijuna kuna obveza toga kombinata prema Republici Hrvatskoj.

Kud li onda odoše ti silni milijuni o kojima velja?

„Dok je do-lje, na ba-ranj-skoj zemlji, kao da ni ne na-la-zi ma-ne. Nje-go-vi su lju-di tada, sva-ki u svo-joj -branši, je-dna-ki izu-mi-te-lji-ma Su-ma-me-da. Ja-bu-ke su mu po-put dje-vo-ja-ka. Hra-nu za kra-ve pre-bi-re po pr-sti-ma to-li-ko za-do-volj-no da se či-ni ka-ko bi je i sam kušao. Bi-ka bi lju-bio me-đu ro-go-ve. Gle-dao bi sa-ti-ma, za-lju-blje-no, u ve-li-ke ko-ta-če sve-mir-skog stro-ja što pla-zi po nji-vi, je-dnoj iz nje-go-va ne-pre-gle-dnog carstva, ko-je po-zna-je u sto-pu.“

Dudiliću iz Zmijavaca nikad dosta love. Tuđe. Uvijek je spreman ponuditi nove projekte kako bi do nje došao.

„Kad se pak po-di-gne he-li-ko-pte-rom nad to svo-je ima-nje, ne že-li vi-dje-ti dvi-je stva-ri. Ne-vi-đe-no ga ži-vi-ci-ra-ju ma-le ora-ni-ce. I, dru-go, ne mo-že po-dni-je-ti ru-pe po svo-jim usje-vi-ma.“

Ma-le pri-va-tne par-ce-le za Ivi-cu To-do-ri-ća dru-go su ime za ne-kon-ku-ren-tnost hrvatske po-ljo-pri-vre-dne pro-i-zvo-dnje. Ru-pe ko-je vi-di sa-mo iz zra-ka, -znak su da tuda još ni-je prošla naj-mo-der-ni-ja me-ha-ni-za-ci-ja: -opet, da-kle, ne-kon-ku-ren-tnost. I je-dnom i dru-gom on je odlu-čio sta-ti na -kraj.“

Kako? Lovom. Čijom? Tuđom, najradije državnom.

Što se pak „sitnosopstvenika“ tiče to je onako usput. Smetali su oni i Walteru, njegovom velikom uzoru, ali su ga i nadživjeli. Isto kao i što je Josa Tovariš otišao podvijena repa.

Gori mu pod nogama, vidi pred sobom Sedam neprijateljskih ofanziva, a to samo zbog svoga megalomanstva (gdje je sada psihijatrica prof. dr. sc. Dragica Kozarić-Kovačić), ali i rastrošnosti. Pravog izlaza nema, zna on to dobro. Nije više dovoljna bespovratna državna pomoć, zvala se ona poticaji, otpisi dugova, prodaja poduzeća za jednu kunu, neoigraniučena dostupnost bankarskoj „likvidnosti“, za kraj je na vidiku. Jednako kao i velikom vođi s Dedinja. Objavljuje nepostojeće pobjede u neizbježnim i svakom vidljivim porazima.

Lova, „svježa“ lova, samo je ono što ga zanima. Do nje, međutim, u njegovu slučaju, samo je jedan put. Nove „akvizicije“ iz tuđih džepove.

Samo dokle.

Nastaviti okretati pedale. Ne kao Kutle, što proročanski reče Ćiće, nego mnogo više i jače. Ipak bez nade. Finacijski inženjering uvijek tako završava.

„Ideje moje, benzin Vaš.“ Samo do prve crpke, keve mi. Nje, pak nigdje i nikada na obzoru.

Uvijek se nađe takvih tipova.

PRAGMATIZAM KAO LIJEK PROTIV FANATIZMA

Akademik **Mirko Vidović**, Pariz

To što se ispriča u 'Jelsi' ili u 'Močvari' čulo se je dne 16 lipnja i na 'Jarunu': "ja pa ja" - ali samo 'intra muros'. Francuzi to nazivaju 'attrape-nigaud'. Strane agencije ne prave senzacije od izjava 'mitisekunema' - ni s onima pod maskom, ni s onima bez maske.

Dva ozbiljna pitanja: Mogu li najviši predstavnici vlasti privatno i 'poluslužbeno' govoriti suprotno od onoga što izjave službeno? Ima li zakona koji daju za pravo da nas vode dvolični ljudi?

Prijeko potrebni "Zakon o slobodnom dostupu izvornim dokumentima" neophodno je jamstvo da će znanstveno istraživanje po logici kartezijanskog iscrpljivanja faktora sumnje, biti točno i prihvatljivo, da bi vladavina prava mogla biti shvatljiva i prihvatljiva za sve građane, a ne samo za članove vladajuće stranke ili koalicije.

Takav zakon omogućio bi točan

uvid u ono što je hrvatska nacija proživjela u toku XX. st., a posebno četrdesetih godina prošlog stoljeća.

Kako u razdoblju između 1941 i 1945, tako i osobito u poratnom vremenu, između 1945 i 1951.

Uvid u impakt isključivih ideologija ukazao bi na krajnosti koje su obilježile četvrtu deceniju XX. st u sudbini hrvatske nacije, a također i osobito na ono što se nalazi između te dvije krajnosti - rasudba po zdravu razumu.

Za politiku koju vodi zdrav razum potrebni su integralni, učeni, iskusni i nesebični poslenici. Samo tako - davanjem primjera s vrha piramide vlasti - može se zahtijevati od svih drugih pripadnika nacije da se ugledaju na one koji ih vode. A kad to nije slučaj, svaki građanin ukazivanjem na nestrastnost i dvoličnost vodećih ljudi ima pravo da ih javno razotkrije.

Za Anglosaksonce se ne može reći da su neka idealna ili 'pozitivna' nego li - pozitivistička civilizacija. Gdje god su u svojoj grabežnoj maniji dospjeli, oni su

najprije napravili red i organizirali rad. Pa i s kriminalcima deportiranim npr. u Australiju.

Britanci ne prave kolekcije od otpadaka, pa ni islužjenih, odbaćenih ili odbjeglih 'faktora' obiju krajnjih totalitarnih ideologija. Oni vode računa o svojim interesima, osobito kad ih treba trajnije postaviti na dogovorima i ugovorima s partnerima koji i sami brane - svoje interese.

Tako se grade - zajednički interesi.

Tako treba shvatiti da ni Krenski, ni Hess, ni Kravčenko, pa ni Staljinova kćer Svetlana nisu u očima Anglosaksonaca imali težinu pragmatičkih vrijednosti.

Podsjetimo se: u London su išli: i Tito, i Tuđman, pa evo i - Ivo Sanader. No, godine 1972, kad je Tito bacio na koljena protagonistu 'Hrvatskog proljeća', Kraljica je došla u Hrvatsku - u Dubrovnik, u Zagreb i u Đakovo - na noge hrvatskoj naciji. Razlika je velika. I - pametnome dosta.

ISTINA POBJEĐUJE

Ante Kunek, Australija

Konačno, sve više i jače, mukotrpnost ISTINA, probija se i sve jače kao svjetlo dana, sa zraka sunca, pobija mrak i tamu neistina, sa kojima još uvijek vampiri prošlosti na silu u svojoj nemoći, nastoje ISTINU zaustaviti.

Ugroženi vampiri u njihovim grčevima straha od ISTINE, odustali su u sakrivanju iza neistina, skinuli su svoje vampirske maske i sve otvorenije pokazuju svoje sotonističko preplašene namjere, da se na bilo koji način zaštite od ISTINE, upadajući sve dublje u blato svojih neistina.

Slavljenici lažnih „antifašističkih

ustanaka" i to „naroda Hrvatske" u množini i ove godine proslavili su komunističko četničke „ustanke naroda Hrvatske", zajednički i onaj od 27.7.1941. god. gdje su komunisti zajedno sa srpskim četnicima pod zaštitom talijanskih fašista, generala Roate, izvršili pokolj nad Hrvatima u Liki i onaj od 22.6.1941. god. gdje su zajednički sa nared-

jenjem komunističke kominterne iz Moskve, otpočeli teror, s ubijanjem putnika civila u vlaku pored Siska.

Novinar Večernjeg lista, Tihomir Dujmović u Večernjem listu, od 4. kolovoza, 2008.godine, opisuje sljedeće: "Povijesna vrela uče da su 27. srpnja 1941.godine u Lici, potaknuti talijanskom fašističkom podrškom, lokalni Srbi krenuli u rat. Povijesni dokumenti bilježe da su tog 27. srpnja ustanici iz vlaka izvukli drvarskog župnika koji se vraćao s hodočašća iz Knina i potom mu oderali kožu, nabili ga na kolac i na kraju pekli na ražnju. ... Okupirana je Udbina iz koje se u dogovoru s ustanicima povlače Talijani. Pokolj ide dalje. U pograničnom bosanskom selu Krnjeuši ubijena su 83 zarobljena seljaka. Selo Boričevac spaljeno je 2. kolovoza 1941. godine do temelja. Selo s 2.200 ljudi. Bio im je zabranjen povratak, spaljeni su općinski dokumenti o postojanju sela, kako bi ono bilo izbrisano s popisa naselja." Ubijeni i mučeni župnik, to je bio sveć. Juraj Gospodnetić.

Taj pokolj Hrvata, pod imenom "antifašističkog ustanka", to je

hrvatski narod s terorom komunističke partije, morao slaviti, kao "antifašistički ustanak naroda Hrvatske", da bi sada u DRŽAVI HRVATSKOJ, taj pokolj pod "antifašizmom" i ove godine proslavili Pupovac i Uzelac, podpredsjednik Hrvatskog sabora, zajedno sa Z. Milanovićem, liderom "socijalističke oporbe" koji slijedi put zločinca takozvanog Tite, čiji glasači njemu pjevaju "Od Vardara do Triglava."

Za to njihovo "antifašističko" slavljenje pokolja nad Hrvatima i mučenje svećenika Jurja Gospodnetića, podpredsjednik HDZ-a Ivan Jarnjak reče, da je to "interna proslava, na što oni imaju pravo." (Večernji list, 4. kolovoza 2008. g.) Udruga oboljelih branitelja splitsko-dalmatinske županije, podnijela je kaznenu prijavu protiv organizatora i slavljenika toga slavljenja, protiv M. Pupovca, Z. Milanovića i ostalih i protiv Srećka Reića, koji je na istom skupu veličao komunizam i zazivao povratak srušene tvorevine Jugoslavije, čime je povrijedio sam Ustav.

I ove godine, "antifašističko", komunističko četničko ubijanje civila u vlaku pored Siska, sa

slavljenjem komunističke partije i zločinca Tite, što se slavi i to službeno, kao "antifašistički ustanak naroda Hrvatske", to je ove godine proslavljeno uz nazočnost, Jadranke Kosor, predstavnice Vlade, da bi ista predstavница na 5. kolovoza ove godine u Kninu slavila dan OLUJE POBJEDE, dan hrvatskih branitelja, koji su u OLUJI POBJEDE, porazili Titinu jugokomunističku armiju prozvanu "JNA" u savezu s njihovim saveznicima mrtvačkih glava, koji su zajednički izvršili teror nad hrvatskim narodom 22.6. i 27.7.1941. godine i koji su zajednički i 1991. godine izvršili agresiju na hrvatski narod, razarajući Hrvatsku od Vukovara do Dubrovnika.

Hrvatski branitelji iz Splita, podnijeli su krivičnu prijavu protiv slavljenja i veličanja komunizma a taj komunizam, koji se krije pod "antifašizmom", koji komunistički teror sakriva pod "antifašističkim ustankom", to se u Hrvatskoj slavi kao državni praznik, s Mesićevim opravdanjem, da je komunizam "humana ideologija" a ta njegova "humana ideologija" izvršila je pokolj nad hrvatskim narodom s naređenjem zločinca Tite, s komunističkim terorom u trajanju od 45 godina. Konačno hrvatski branitelji u OLUJI POBJEDE, porazili su jugokomunističku Titovu armiju i njihove saveznike "balvan revolucije", uspostavili su DRŽAVU HRVATSKU, da bi sada u njihovoj DRŽAVI HRVATSKOJ, vampiri prošlosti slavili komunistički pokolj nad hrvatskim narodom, s prisutnošću Jadranke Kosor i s opravdanjem Ivana Jarnjaka, da je to njihova "interna proslava na koju oni imaju pravo".

EUROPSKA UNIJA, A ZAŠTO NE I BALKANSKA UNIJA?

Dušan Marko Backo Bogunović, Njemačka

O, moj gospon Safete,

Bošnjaci i svi oni drugi iz "Balkanske Unije",

Kako može jedan hrvatski katolik ili pravoslavac zaboraviti Bosnu i Vas sve Bošnjake? Zašto da Vas Bošnjanine u živo, unutar ili van Interneta mrzimo? Povijest ne laže, bili ste uvijek u neku ruku naši.

Naš Ličanin Mićo Latas bio je i Vaš, poznat u osmansko doba kao Ekrem Omer Paša, Generalisimus pokopan u Kostantinopolju, kako se kod Vas kaže: Istanbulu.

Naš drugi Ličanin iz našeg Plemena Bogunovića bio je za vrijeme Austro-Ugarske, bosanski žandarski general Cvjetičanin.

Vaš bosanski hercegovac, Poglavnik Ante Pavelić, komandirao je samo kratko, ali nezaboravljivo, ne samo kod nas, već i kod Vas.

Ličanin, našeg Plemena Bogunovića, naš Branko Bogunović, pjevao je Sarajevske sevdalinke u doba Tita i sve do njegove smrti.

Tako je i naš Josip Broz Tito dao Vama Bošnjacima nacionalnost, da pokaže svim tim nesvrstanim zemljama kako je Jugoslavija bila u to doba demokratska. Nažalost danas se njegovo ime u Bosni briše, da ne rečem pljuje se na njega i Bog Alah je samo za sve Vas u Bosni i Hercegovini odjednom spas?

Žalost na dalje, ona moja svakogodišnja putovanja kao prije (zadnji put 1989.) od Nürnberga, Ljubljane, Karlovca prema Bihaću pravac Dalmacija ne mogu se trenutno još? Nismo sigurni da ćemo naići ponovo na te babe u dimijama koje smo na putu sreli i povezli do grada?

Sveti Haralampije

Nema više tog mirisa, pečene janjetine u kućicama grada na Uni, Bihaća, klopa za boga. Na placu brdo lubenica, vreće paprika, paradajza i ostalog povrća više nego raje koja bi mogla, da to sve kupi. Natrpali smo toga, koliko je stalo u kamiončić, poklon za naše iz kamenjara kod Knina, za sitnu lovu, za badava moglo bi se reći. Ne znam kako

je danas tamo u Bihaću gradu? Da li je sve ostalo tako, kao i prije? Ne vjerujem.

Kad smo se nahranili i odmorili u hladovini drveća kod Une, usred Bihaca, krenuli smo dalje pravac Cazina, da posjetimo prijatelje iz Njemačke koji su kao i mi na odmoru u Jugi bili. Dočeka nas naša Bejza i Alaga Abdić u njihovoj novoj kući po njemačkom sistemu. Kad usporedim one male bosanske kućice pored sa strmim krovovima, sjetim se zašto smo mi napustili našu Jugu, da radimo za naše bivše neprijatelje, da gradimo njihovu budućnost i pokapamo naše prirodno i ljudsko bogastvo?

Tad 1989. to nismo mogli drukčije misliti, vladala je Marka i tko će više da napravi. Posjetili smo s Abdićima Cazinsku tvrđavu i dolje u kanjonu vidjeli da se dim iz kuće pored rijeke diže? Reče nam naš Alaga:

„Ajdemo dolje u kavanu na ćevape i roštilj!“

Sjedosmo u dva auta i nas svih desetero ode dolje, na terasu pored rijeke, ljetno uživanje u Bosni. No, ne samo to - ćevapi u lepinji su bili pravi, oni bosanski, bolji nego u Karlovcu. Za nas Jugošvabe, tad je Marka bila nešto - mogli smo pozvati sve na piće i jelo bez problema.

Danas s tim EUROM skrivamo se, a Bosna je još dalje nego prije?

Osvrt na pitanja i prijedlog gospon Safeta Kurtovića:

„Nekako se pitam, u svemu ovome, gdje je i gdje živi BALKANAC? Komunizam, fašizam, naci-

zam, terorizam, demokracija... Nema toga što narod Balkana nije plaćao krvlju, nego se još poče pitati sada čijom? Ako je moguća EU, zašto ne bi bila moguća BU - Balkanska Unija?" (Safet Kurtović)

Ako, pomislim da sam 1984. povratkom s odmora iz Grčke kod Višegrada odlučio da prođem Bosnom autom, kao da sam znao da mi je to jedina životna prilika. Cesta vodi uz put, tunele, gdje je prije vozio onaj vlak Ćiro, svako selo ima svoju džamiju, turska groblja. I ljudi i žene posebno bosanski obučeni. Tek tad sam shvatio. Bosna je dio Orijenta, a ne dio Evrope. Počela je da pada velika kiša i stao sam pored nekog spomenika i tu smo noć prespavali. Ujutro, kad smo se probudili, čujem glasove oko auta. Izađem vani i grupa ljudi me mrko gleda. Tek tad sam shvatio da sam stao pored spomenika palih boraca II. Svjetskog rata, a moj auto je imao njemačke registracije. Bilo mi je sve jasno. Njemci nisu bili u tom mjestu rado viđeni? Krenem prema toj grupi ljudi i rečem:

„Ja sam Vaš, nisam Nijemac, sinoć nisam vidio od kiše gdje da parkiram!“

Od tog trenutka nije bilo više problema, pozdravismo se, pružimo si ruke. Rekao sam njima da sam prvi put u sred Bosne. Pitao sam gdje bi mogao dobiti mlijeka i jaja za doručak. Jedna baba donijela mi litru mlijeka i 4 jaja. Htio sam da to platim. Baba nije htjela ništa uzeti, ali ja sam njoj dao jedno pakovanje pržene brazilske kafe. Kafa je bila u to doba jako tražena i najbolji poklon. Nažalost ime toga bosanskog mjesta više ne znam, ali nisam do danas zaboravio te ljubazne i jednostavne ljude. Poslije

doručka krenuli smo dalje, putrmo o kojem mi je pričao moj pokojni tata, preko Romanije, koju su i drugi u partizanima prešli pješke.

Gore na vrh brda stoji onaj vlak Ćiro, spreman za put, samo mu vlakovođa fali? U magli u dolini ne vidi se Sarajevo, ali putokaz je tu i samo jedna cesta. Ima više puteva za Rim, ali samo jedan put preko Romanije za Sarajevo! Stigli smo na jedno brdo iznad Sarajeva i mještani nas upute potom u centar Sarajeva.

Tražio sam gospodina Salem Suglija, kavanu i kuhinju u Miloša Obilića 10 u Sarajevu, jednog poznanika gosp. Mailändera iz Nürnberga, koji je bio u Sarajevu 1938. prije II. svjetskog rata.

Nisam našao kavanu ni kuhinju, ali smo slučajno naletjeli na most, gdje je Gavrilo Princip izvršio atentat na austro-ugarskog prijestolonasljednika. Razlog za prvi svjetski rat? Dolutali smo do Baš-čaršije i zaistali se šta da jedemo. Ponovo ćevapi, ali isto tako dobri! Prošetali smo se lijepim Sarajevom, privirili u džamiju i osjećali se kao u nekom arapskom bazaru. Mase ljudi i žena, ali ovaj put ne tradicionalno obučenih, već moderno kao negdje drugdje, u Hrvatskoj ili Evropi. Proveli smo jedan dan u Sarajevu i krenuli pravac Travnik, Zenice i Jajca.

Travnik i Zenica nisu bili nimalo interesantni, pošto nismo našli kuću našeg Ekrema Horića iz Erlangena. Poslije više pitanja i vožnje bez uspjeha odlučili smo da krenemo za Jajce. Stari grad i slapovi su nas jako obradovali i bili smo tamo gdje je Titova Jugoslavija 29. XI. 1943. postala država. Kojih naroda? Balkanskih?

„Nema toga što narod Balkana

nije plaćao krvlju, nego se još počeh pitati, sada čijom? U svemu ovome oni najvažniji, ali uvijek najnepotrebni, mali i obični ljudi su umirali, umiraće uvijek, za sve ideje, ideje koje na Balkanu nisu nikada bile prihvaćene od svih.“ (Safet Kurtović)

Nismo svi shvatili, da je jedna USA zemlja s više nacionalnosti, nego što je bila Titova Jugoslavija ili sad Evropska unija? Podijeli, pa vladaj, to je bila uvijek deviza svih stranaca koji su Balkanom vladali kako uvijek i kako su oni htjeli. To naše nacionalno oslobođenje koštalo je sve Balkance više nego da su svakom Balkancu dali napraviti kuću, jedan auto na poklon i to bez rata!

„Kada jednom naučimo da poštujemo tuđe i ne prisvajamo, bićemo vrijedniji, bolji. Da li su svi ovi balkanski procesi uvijek pogubni po građane ovog tužnog dijela Europe, koji je po svemu bolji od Europe? Tj. BALKANSKA UNIJA. Ako je moguća EU, zašto ne bi bila moguća BU?“ (Safet Kurtović)

Jedna Balkanska Unija kako je predložio gospon Safet Kurtović, nije danas još aktualna, ali kad nakon 50 godina ponovo potrošimo onu lovu koju smo dobili prodajom ili otimačinom, bit će ponovo rata na Balkanu.

Balkanci - Diskutirajmo, ne trebamo ratovati, ne trebamo se mrziti, ali ni voljeti!

Poštujmo svoju vjeru, da bi mogli i tuđu!

Evropska Unija i Kršćanstvo je propast čovječanstva ne samo Balkana.

S poštovanjem u Kristu

TUŽNO, RUŽNO I SRAMOTNO

Ivo Matanović i Ivo Bogović,
Zadar

Iščitavamo iz Zadarskog lokalnog tiska da je 27. srpnja 2008. g. i „pedesetak članova Zadarske županije“, pretežno Hrvata, sudjelovalo na proslavi 67. obljetnice tzv. ustanaka naroda Like.

Odmah da kažemo, ovaj ustanak naroda Like nije se nikada dogodio, već se dogodio ustanak pobunjenih Srba iz Like. Točnije Srba iz okolice Donjeg Lapca i mjesta Srba, te susjednih Srba iz susjedne Bosne iz okolice Drvara. S obje strane rijeke Une među tzv. ustanicima, osim Marka Oreškovića, nije bilo niti jednoga Hrvata, a kako znamo i tog su jednog-jedinog hrvatskog odmetnika, doznajući da je Hrvat, lički Srbi odmah zaklali. Prema tome, taj tzv. ustanak naroda Like ne smije se nazivati nikako ustanakom „naroda Like“, već ustanakom pobunjenih Srba.

Osim toga, tog ustaničkog dana i sve do 31. srpnja Srbi su poklali oko

150 žitelja iz sela Borićevac i susjednih pounjskih sela s hrvatskim i muslimanskim življem. Samo iz sela Borićevac zaklano je i na razne druge načine zvjerski poubijano oko 70 ljudi, a ostale stanovnike, njih oko 2.300, natjerali su u bijeg preko Une prema Bihaću. Dakako, odmah su i selo do temelja spalili.

Ovo što se dogodilo, nadnevka 27. srpnja ove godine, više je nego tužno i sramotno. Tog nadnevka žitelji sela Borićevac sjećaju se kao dana pokolja njihovih očeva i djedova, te plaćaju mise zadušnice za svoje mučenike - po raznim krajevima Hrvatske i svijeta. Velimo i „svijeta“, jer nisu u mogućnosti da dođu u Borićevac. Osim toga ni do današnjeg dana još im nije vraćena imovina koju su im ovdašnji Srbi oduzeli i uknjižili na sebe ili na društveno vlasništvo.

Imamo spoznaja da su bivši vlasnici-Borićevljani ili njihovi nasljednici taj zahtjev podnijeli odmah poslije slavne „Oluje“, ali do današnjeg dana još niti jedan vlasnik nije ishodio dozvolu za uknjižbu otete im imovine. Čak što više, na razno-razne načine domicilni Srbi podmeću im „klike“ i odgovaraju ih od povratka na svoja imanja.

Rezimirajući sva ova događanja oko proslava raznih srpskih

ustanaka, te naklonosti vrhovne hrvatske državne vlasti prema Srbima, stječe se dojam da će Srbi iz Zapadne Like opet pripremiti i „Treći ustanak naroda Like“ i to baš na ovom mjestu – u mjestu Srb, gdje im Hrvatska država uskoro namjerava i popraviti oštećeni spomenik koji je podignut još za vrijeme Titove vladavine.

Podsjećamo čitatelje da je Prvi ustanak ličkih Srba bio spomenutog nadnevka 1941., drugi 1991. g. (okupljanje velikog broja bivših partizanskih generala), te ovaj Treći koji se upravo dogodio na isti nadnevak kao i prethodna dva. Ovaj zadnji ustanak je zanimljiv i po tome što mu se je pridružio i velik broj Hrvata, predvođen s predsjednikom SDP-a Zoranom Milanovićem, te zadarskim komunistima Jakovom Jukićem i Ingrid Antičević-Marinović.

I za kraj, recimo još i to, da se vrhuška aktualne vlasti povodom ovog provokativnog izazova Srba iz Like još nije izjasnila.

Zato, a i zbog toga, mi iz Zdruga udruga Hrvatskih političkih uznika RH i inozemstva i udruga Obrednog društva bojovnika svih Domovinskih ratova, oštro osuđujemo srpske provokacije, a poglavito osuđujemo šutnju aktualne državne vlasti, što dozvoljava da se pod maskom antifašizma dozvoljava Srbima da pripremaju neku treću pobunu Srba i tako Hrvate dovedu u situaciju da ponovno oslobađaju Hrvatsku. Ovog puta bilo bi to, ne samo oslobađanje od pobunjenih Srba već i - Hrvata od Hrvata.

Zadar, 5. kolovoza 2008. g.

Ostaci crkve u Borićevcu

FENOMEN NACIONALIZMA S OSVRTOM NA PRILIKE U BOSNI (3)

Prof. **Filip Ćorlukić**, Pula

Dopunjeno poglavlje rukopisa knjige *Quo vadis homo. Dok je Dayton na snazi Bosna se ne može izvući iz ralja suludih nacionalizama.*

Divljanje ekstremnih nacionalizama, često pripisuju samo primitivnim društvima. No pojava takvog nacionalizma spada u područje socijalne patologije i, pod određenim okolnostima, za svaki narod postoji opasnost da joj podlegne. Njemački je narod sigurno bio jedan od kulturno, civilizacijski i gospodarsveno najprosperitetnijih naroda svijeta. No kad se taj narod poslije I. svj. rata našao u velikoj nevolji, zavladała je opća nesigurnost, a samim time i strah. Svijest o katastrofalno izgubljenom ratu, razoreno gospodarstvo, potreba plaćanja ogromnih reparacija pobjednicima, opće siromaštvo i nezaposlenost. Bili su bez ikakve nade u budućnost. Osjećaj „obezglavljenosti“ bio je opći. Sve je bilo psihološki spremno za pojavu „tate pavijana“, koji će im pokazati neprijatelje, ujediniti ih i izdati narednja za akciju.

Da se tada pojavio neki inteligentan i razuman čovjek, sve je moglo biti drukčije. No pojavio se primitivni i frustrirani austrijski kaplar Hitler, izvrstan glumac, koji je neverbalnim utjecajem u emotivnim govorima, znao pokrenuti instinkt obrane. Obecao im je blistavu budućnost i dao potpuno jasne smjernice. Suludost tih ciljeva i putokaza do njih, u takvim emocijama nabijenim psihološkim uvjetima, većina Nijemaca uopće nije zapazila. Genetski ugrađeni program (softver) obrane bio je pokrenut punom snagom. Ljudi su prigušili svoj integritet (osobnost i razum), i priključili svoj kompjuter (mozak) na vođin, u cijelosti prihvaćajući odredbu: „Führer denkt für

uns“ (Vođa misli za nas). U strahovitom ratu stradali su, ne samo okolni narodi, nego i sam njemački narod – kao nikada ranije u povijesti.

Formalno-pravna osnova Hitlerove Njemačke bila je sadržana u ideologiji nacionalnog socijalizma. Premda je izvorni socijalizam, kao ideja, okrenut prvenstveno dobiti i slobodi čovjeka u društvu, u toj, tada zaista slobodnoj naciji, najneslobodniji je bio čovjek. Etnokracija (dominantna vlast etničke zajednice) suštinski predstavlja negaciju demokracije (vlast naroda, svih pojedinih ljudi). Uostalom Hitler je o demokraciji govorio izričito kao o „trulim demokracijama“. Po svemu sudeći, njemački je narod iz svoje nesreće izvukao pouku. Trebali bi i ostali, ali, na žalost, nisu. Ratni košmar na području bivše Jugoslavije, to najbolje dokazuje. Ono što je u ovom slučaju simptomatično, jest da su i u Srbiji, koja je sve to izazvala, na vlasti bili ekstremno nacionalistički „socijalisti“, premda u nazivu partije na vlasti nije bilo dijela naziva: „nacional“.

Sovjeti su bili sljedbenici ideologije internacionalnog socijalizma, pa su umjesto jedinstvene nacije oni imali svoju ideološku varijantu homogenizacije: „Proleter i svih zemalja ujedinite se!“. Posljedice iste.

Iz prethodnog se izlaganja ne bi smjelo zaključiti da i sama svijest o svojoj nacionalnosti spada u socijalnu patologiju. To uopće nije točno. Opasna je samo psihološka lakoća spontanog prihvaćanja zloupotrebe te svijesti, kojom se ljudi smišljenom ideologizacijom dovode u stanje iracionalnog, emotivnog nacionalizma – a on može biti vrlo opasan. Snaga emocionalno ujedinjene zajednice može biti zaista ogromna i ne smije se ostaviti izvan kontrole razuma. Ta je slijepa snaga, kao vatra. Pod kontrolom razumnih vođa dobar je sluga, ali ako je prepus-

timo častohlepnim vođama, koji će je poticati da prijede u stanje požara, katastrofa je neminovna. Na žalost, tom snagom prečesto upravljaju zlikovci, ili čak pravi psihopati.

Tragedija bosanskog naroda.

Svuda u svijetu izbijaju međunarodni sukobi s porastom ekstremnih nacionalizama, a samim time i svih onih zala koja to prate. Međutim, koliko mi zapravo znamo nešto pobliže o onima u Africi, ili Aziji? Stoga ćemo kao medijski najbolje poznat i široko ilustrativan primjer, ovdje šire prikazati slučaj Bosne (povijesni naziv, koji su Austrijanci za svoje potrebe preimenovali u: „Bosnien und Herzegowinen“). Inicijalno, to je bila obrana protiv stvarne agresije, ali se kasnije u toj napačenoj zemlji događalo gotovo sve ono, što se ikada igdje u svijetu događalo u vezi sukoba oko pojave nacija i nacionalističkih sukoba.

Ovdje je važno naglasiti, da danas nigdje u svijetu ne postoje etnički (genetski, krvno) čiste narodne zajednice, ali bez obzira koju od ranije spomenutih osnova uzeli kao osnovu za nacionalno jedinstvo, svi nastoje da to bude i etničko podrijetlo – i to što više pomaknuto u prošlost. Nedostatak povijesnih podataka, u tu svrhu svi dopunjuju mitologijama, od kojih su neke zaista i fantastične. Zbog još uvijek naglašene preosjetljivosti, ovdje ne ćemo spominjati mitologije naroda ovih naših širih prostora, nego ćemo kao vrlo ilustrativan primjer navesti tursku nacionalnu mitologiju.

Turci svoje osmanlijsko podrijetlo vežu uz Osmana, ali ne stvarnog, povijesnog, nego nekakvog mitskog Osmana, unuka biblijskog Noe, onoga iz vremena odmah nakon općeg potopa! Potomci toga mitskog Osmana su, prema toj mitologiji, prije nekih šest tisuća godina doselili u Mezopotamiju i osnovali sumeran-

sku kulturu i civilizaciju. Nakon nekog vremena su druga osmanlijska plemena došla u Egipat i tamo osnovali egipatsku državu, kulturu i civilizaciju! Danas o tomu Turci previše ne pričaju, ali to niti ne opovrgavaju. U centru Carigrada nalazi se velika Sumerska banka!

Današnji stanovnici Bosne i Hrvatske potomci su ranije doseljenih slavenskih plemena, od kojih su zadnji došli pod zajedničkim plemenskim imenom Hrvati, kao i starosjedilaca, uglavnom Ilira i rimskih naseljenika. Tâ, po područjima vrlo neujednačena etnička mješavina, stvarna im je i jedina osnova polaznog etničkog podrijetla. Prije toga su bili ono što su bili. Po takvoj etničkoj osnovi, današnji bi se žitelji cijelog područja Bosne i Hrvatske mogli opredijeliti kao Iliri, kao Slaveni – što je osnova naziva za Slovake, Slovence i Slavonce – ili kao Hrvati. Koje je krvi, odnosno gena u komu od nas više, to nitko ne zna. Zemlja u kojoj su se tada naselili, tada se najvećim dijelom zvala Dalmacija. Po toj su se osnovi mogli nazvati Dalmatincima. Tako su učinili, na primjer, Makedonci, slavenska plemena koja su se naselila u zemlji koja se i do tada nazivala Makedonijom.

Prvo je organizirana hrvatska država, koja se tijekom nešto manje od 200 godina prostirala i na veći dio krajeva koji su se nazivali Bosnom. Život u istoj državi u to vrijeme nije mogao stvoriti nekakav osjećaj općeg zajedništva, a i da jest, taj se

osjećaj ne bi mogao zadržati u svijesti daljnjih 900 godina. Naime, hrvatsko je kraljevstvo prestalo postojati 1102. godine, ipak zadržavši neke oblike državnosti. Mala bosanska regija ostala je samostalnom. Nastavila se širiti i jačati, pa je postala prilično velikim srednjovjekovnim kraljevstvom. Da je Bosna ostala stalno slobodnom, ili čak da su je (1463.) Turci i okupirali, ali da oni nisu bili pripadnici islama, pa samim time i veliki dio žitelja Bosne ne bi prešao na islam; kako bi se u tom slučaju opredijelili stanovnici Bosne u vrijeme početka buđenja nacionalne svijesti? Obzirom na tisućgodišnji kontinuitet življenja u zajedničkoj im domovini Bosni (i pod Turcima je bila cjelovita), logično je za očekivati da bi se opredijelili za bosansku nacionalnost. Uz to bi bez ikakva osjećaja protuslovlja mogli prihvatiti i hrvatsko etničko podrijetlo. Upravo su tako postupili Austrijanci. I oni su tisuću godina živjeli u istoj domovini, pa su se ne samo po državljanstvu, nego i nacionalno, uglavnom opredijelili kao Austrijanci. Oni su svjesni da su etnički, isto što su i Nijemci; germanska etnička mješavina. Stoga im ne smeta što govore njemačkim jezikom, pa ipak se nacionalno u najvećem broju osjećaju Austrijancima – Österreich – Istočna (njemačka) država. Već sam u početku naglasio da je nacionalni osjećaj, čisto psihološki fenomen.

Međutim, stvarni tijek bosanske povijesti bio je drukčiji i u danas složenijim uvjetima omogućio je našim

demonima da nas zavedu na stranputice koje vode u apokalipsu. Turci su osvajači pripadali potpuno različitoj kulturi, civilizaciji i religiji. Tijekom mnogih stoljeća veliki je dio naroda sve to prihvatio. Pojam nacije u to vrijeme nije postojao, a podjela je bila isključivo po vjerskoj pripadnosti. Ovdje treba naglasiti da su prije dolaska Turaka stanovnici Bosne bili katolici i bogumili, uz nešto dolutalih pravoslavnih lutalačkih Vlaha, koji ni na koji način nisu bili povezani sa Srpskom pravoslavnom crkvom. Etničkih Srba nije bilo.

Tek su za vrijeme turske vladavine ti bosanski pravoslavni vjernici stavljeni pod crkvenu jurisdikciju SPC, a prva Eparhija uspostavljena je u Podrinju tek početkom 18. stoljeća. Turska je bila u zategnutim odnosima s Vatikanom, pa je jedino bosanskim franjevcima bilo dozvoljeno djelovanje u Bosni. SPC je uživala veće povlastice, pa je time privlačila i katoličke vjernike. Biskupija u Trebinju je bila najstarija biskupija u Bosni. No početkom osamnaestog stoljeća došla je u nepremostive teškoće zbog insistiranja Vatikana na latinskoj liturgiji. Kako nisu imali svećenika koji znadu latinski, tamo su dolazili krčki glagoljaši. No to je definitivno zabranjeno, pa se je cijela biskupija organizacijski priključila SPC-i, čime je kasnijim povijesnim razvojem postala „najsrpskijim“ dijelom Bosne – što s izvornim srbijanskim etnosom nema nikave veze.

DEPOPULACIJA HRVATA U VOJVODINI (4)

dr. sc. **Dražen Živić**, Vukovar

Znakovito je usporediti diferencirano kretanje broja pripadnika hrvatskog, srpskog i mađarskog stanovništva u Vojvodini od 1953. do 1991. godine. Za razliku od Hrvata i Mađara, Srbi u svim međupopisnim razdobljima

od 1953. do 1991. godine bilježe apsolutni rast svoje etničke skupine. Ukupno je između 1953. i 1991. godine broj Srba u Vojvodini povećan sa 874.846 na 1.123.440 stanovnika ili za 28,4%. Kao i Hrvati, i Mađari tijekom druge polovice XX. stoljeća bilježe depopulaciju svoje etničke skupine. Ona je bila naji-

zrazitija između 1981. i 1991. godine, kada je iznosila 13,6%. Ukupno je između 1953. i 1991. godine mađarska etnička skupina u Vojvodini "izgubila" nešto više od 100.000 svojih pripadnika, tako da je demografski regres iznosio 23,5%. Diferencirano brojčano kretanje srpske, mađarske i hrvatske etničke skupine

rezultiralo je i odgovarajućim promjenama u njihovu udjelu u ukupnom stanovništvu kraja. Tako su između 1953. i 1991. godine Srbi povećali udjel u ukupnom stanovništvu Vojvodine sa 51,1% na 57,1%, dok su Mađari i Hrvati u istom razdoblju zabilježili pad udjela, Mađari sa 25,4% na 16,9%, a Hrvati sa - već iznesenih - 7,5% na 3,7%.

polovicu ukupnog vojvođanskog stanovništva. [15] Premda ima relativno heterogenu etničku strukturu stanovništva, u Vojvodini ipak izrazito prevladavaju dvije etničke skupine - srpska sa 65,1% i mađarska sa 14,3% ukupnog stanovništva., pa možemo govoriti o svojevrsnom bimodalnom tipu etničkog sastava stanovništva. (Raduški, 2003.)

tičnoj zemlji, procesi deagrarizacije i deruralizacije, niska razina bio-reprodukcije, asimilacijski procesi, Bunjevci, Šokci) i suvremeni politički i društveni procesi u Srbiji (pritisci, progoni...), izravno su utjecali na daljnje brojčano smanjenje hrvatskoga korpusa u Vojvodini, napose u pojedinim vojvođanskim okruzima. To smanjenje, zbog svojih uzroka i ciljeva, s punim pravom možemo nazvati etničkim čišćenjem i egzodusom hrvatskoga stanovništva s vojvođanskih prostora. Tako je između 1991. i 2002. godine službeno iskazani broj Hrvata smanjen sa 72.394 [16] na 56.546 stanovnika ili za 21,9%. Istodobno je udjel hrvatskog u ukupnom stanovništvu Vojvodine smanjen sa 3,7% na 2,8%. U usporedbi s 1961. godinom, kada je u Vojvodini živjelo nešto više od 145.000 Hrvata, do 2002. godine demografski regres hrvatskog stanovništva iznosio je čak 61,1%! Priključimo li službeno iskazanom broju Hrvata Bunjevce, kojih je u Vojvodini, prema popisu 2002. godine, živjelo 19.766 (6,9% manje nego 1991. godine), ustanovljavamo tijekom posljednjeg međupopisnog raz-

Tablica 2: Promjena službenog broja Hrvata i Bunjevaca u Vojvodini u razdoblju 1953.-2002. godine

Godine	Hrvati	Bunjevci	Ukupno	Indeks promjene
1953	128054	-	128054	-
1961	145341	-	145341	113,5
1971	138561	-	138561	95,3
1981	109203	9755	118958	85,9
1991	72394	21221	93615	78,7
2002	56546	19766	76312	81,5

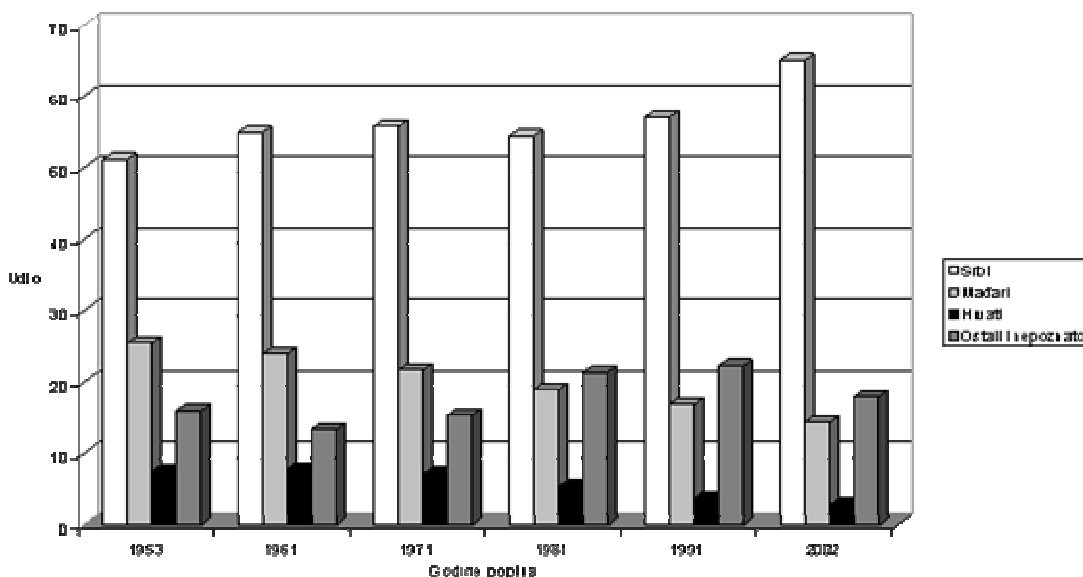
IZVOR: Kao tablica 1.

Popis stanovništva 2002. godine ustanovio je novi demografski rast srpske, a daljnji demografski regres hrvatske i mađarske etničke skupine u Vojvodini. Navedene tendencije nisu zapravo ništa novo. Naime, vojvođanski je prostor - unatoč globalnoj multietničnosti - ipak nakon svakog ratnog sukoba tijekom XX. stoljeća doživljavao određenu etničku homogenizaciju u korist sve značajnijeg porasta broja i udjela srpske etničke skupine. Prema popisu stanovništva 1910. godine, Srbi su u Vojvodini činili tek trećinu stanovništva. Godine 1931. udjel Srba je porastao na 38,0%, a 1948. godine prvi je puta premašio

Demografski regres vojvođanskih Hrvata u razdoblju 1991.-2002. godine

Naslijeđeni destabilizacijski čimbenici demografskog razvoja vojvođanskih Hrvata iz prethodnih razdoblja (iseljavanje prema ma-

SLIKA 1. Etnička struktura stanovništva Vojvodine u razdoblju 1953.-2002. godine

doblja brojčani regres tako definirane hrvatske zajednice od 18,5%.

U kontekstu uzročno-posljedičnog okvira značajnog demografskog regresa vojvođanskih Hrvata valja promisliti i daljnji pad broja Mađara (između 1991. i 2002. godine demografski regres mađarskog stanovništva je iznosio 12,8%), uz istodobno znakovito povećanje broja Srba (porast kontingenta srpskog stanovništva iznosio je u istom razdoblju čak 17,7%). To je dovelo do pada udjela mađarskog (sa 16,9% na 14,3%) te porasta udjela srpskog u ukupnom stanovništvu Vojvodine (sa 57,1% na čak 65,%). Do značajnog povećanja srpskog kontingenta u Vojvodini došlo je prije svega zbog ratom induciranih migracijskih struja srpskog stanovništva

iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine, koji su intenzivirane jačanjem srbijanske oružane agresije na te dvije zemlje. Procjenjuje se da se u Vojvodini privremeno ili trajno naselilo između 250.000 i 300.000 izbjeglih Srba iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Prema popisu izbjeglica i ratom ugroženih osoba iz 1996. godine u Vojvodini je bilo registrirano oko 260.000 izbjeglica. Popis izbjeglica iz 2001. godine ustanovio je pad izbjegličkog kontingenta u Vojvodini na približno 180.000 osoba, od kojih 70,0% iz Hrvatske. Najveći broj izbjeglica (oko 60,0%) ne namjerava se vratiti u zemlju svojega prijeratnog prebivališta nego se želji socio-ekonomski integrirati u Vojvodini (Srbiji). (Raduški, 2002.) Znamo li, međutim, da je između 1991. i 2002. godine apsolutni rast srp-

skog kontingenta iznosio "svega" 200.000 osoba, očito je da je iz Vojvodine u promatranom razdoblju određeni broj Srba iselio u okviru ekonomskih migracijskih tokova ili zbog straha od mobilizacije. Depopulacija mađarskog stanovništva posljedica je njihovog niskog prirodnog prirasta, ekonomske emigracije, ali i asimilacije koju je nasilničkom politikom poticala tadašnja državna vlast u Srbiji. Dok su Srbi 1953. godine svojim udjelom tek nešto malo prešli polovicu ukupnog stanovništva Vojvodine, popis 2002. godine pokazao je već dvotrećinski udjel Srba u ovome području. Ukupan je demografski rast srpskog stanovništva Vojvodine između 1953. i 2002. godine iznosio 51,1%, dok su Mađari i Hrvati ostvarili demografski pad od 33,3%, odnosno, 55,8%.

OSVRT IZ EKO SELA PODGORE (4)

Siniša Stevović, Žabljak (Crna Gora)
Razvojno kulturno informacijski centar "MOST"

Proteklih nekoliko mjeseci u eko selu „Podgora“ dešavale/dešavaju su se različite aktivnosti:

Kulturno umjetnička manifestacija "Hajdučki sastanak"

Održani sastanci sa mještanima na kojima su upoznati sa svim aktivnostima i situacijom na projektu mreže i problemima sela ...

U toku rekonstrukcija bunara "Gusarica"

Volonterska akcija čišćenja eko sela... "

Jedna od najboljih generacija đaka u Podgori je prošla trening

za vodice-birdwatching/posmatranje ptica

U subotu 19.07.2008 godine u selu Podgora održaćemo skup na kojem će se govoriti o nastavku

projekta i o aktuelnim problemima...

Ekolozi u ovom vijeku moramo biti svi

RAZLIKOVNI RJEČNIK IZMEĐU HRVATSKOG JEZIKA I SRPSKOG JEZIKA (14. dio)

HRVATSKI JEZIK

SRPSKI JEZIK

<i>gesta</i>	<i>gest</i>
<i>pajcek (kaj.), gica</i>	<i>gica, guda</i>
<i>tjelovježba; fiskulturnik</i>	<i>gimnastika, fiskultura; –</i>
<i>laštiti</i>	<i>glancati, polirati</i>
<i>glasovati za koga</i>	<i>glasati za koga (crnog. glasati koga "Ja sam Mila glasala!")</i>
<i>glasovati; glasovanje</i>	<i>glasati; glasanje</i>
<i>strmoglavce</i>	<i>glavačke, naglavačke, stmoglavo</i>
<i>gledati na nešto s visoka</i>	<i>gledati na nešto s visine</i>
<i>gujavica</i>	<i>glista (kišna glista)</i>
<i>glodavci</i>	<i>glodari</i>
<i>bedastoća</i>	<i>glupost, budalaština</i>
<i>gluhoća</i>	<i>gluvilo, gluvost</i>
<i>gluhonijem</i>	<i>gluvonem</i>
<i>gmaz</i>	<i>gmizavac</i>
<i>gol, zgoditak</i>	<i>gol</i>
<i>gol</i>	<i>go, nag</i>
<i>godišnjica</i>	<i>godišnjica</i>
<i>škakljati, škakiljati; škakljiv, škakiljav</i>	<i>golicati, golicljiv</i>
<i>golovratka (vrst kokoši)</i>	<i>gološija (vrsta kokoške)</i>
<i>golota</i>	<i>golotinja</i>
<i>golub, pl. golubi</i>	<i>golub, pl. golubovi</i>
<i>golušav</i>	<i>goluzdrav</i>
<i>žgaravica</i>	<i>gorušica</i>
<i>gospo'n (gospodin)</i>	<i>gos'in (gospodin)</i>
<i>gospodična, gospođica</i>	<i>gospođica</i>
<i>Gospa (velika i mala)</i>	<i>Gospojina (velika i mala)</i>
<i>gostoljubiv</i>	<i>gostoprимljiv, gostoljubiv</i>

GRAĐANSKI IZ ZEMUNA

JOSIP MATAK

(A.G.) – „Športske novine“, Zagreb, 17. travnja 1944.

Oprostite, molim vas, jeste li vi Matak?

Da, da ...!?

Dobio sam nalog, znate, od urednika, da nešto o vama napišem ...

... ?!

Tako sam čovjeka iznenadio na jednoj zemunskoj pokrajnjoj ulici, da nije pravo shvaćao što je zapravo na stvari, a mislim da je takav „munjeviti“ prepad i najuspješniji. Mlako, nesigurno približavanje „žrtvi“, pomoću veza, u čekanju zgodnih prilika, koje se izrode obično – uzgred budi rečeno – u neprilike, nije suvremeno, a niti ne uradja plodovima, koje obično „lovac“ priželjkuje.

Pa još ova rečenica: „Dobio sam od urednika nalog, da o v a m a“ ... i t. d. Jadni čovjek pomisli, o, pa to nije mala stvar!

I ovakvim nastupom će te imponirati, pogotovo ako još izražajem lica i kretnjama ruku pokazete, da vam se strašno žuri. Izvadite tek poslije toga bilježnicu, odvrnete naliv pero i pišete.

Matak je Dalmatinac, dakle vrlo pristupačan i razgovorljiv, kaš što su mu, uostalom, i svi njegovi zemljaci.

Iz vrlo skromnog pričanja ipak sam razabrao, da on znači preporod zemunskog „Građanskog“. On je i uistinu duša momčadi, njen najbolji igrač, a bez sumnje i jedan od naših najboljih.

Što velite na to, da Vas je 'Šport', nakon prošlogodišnje

kvalifikacione utakmice HAŠK – „Zemun“ 4 : 0, po vašoj igri u Zagrebu, ocienio kao zrelog za državno predstavništvo?

Svakako je to bilo prilično škakljivo pitanje i na njega bi i sami predstavnički igrači izprva smušeno odgovarali. Vjerujem ipak, da bi se našao i takav koji bi rekao: Pa to se razumije, već je i vrijeme, da ja povedem navalu državne jedanaestorice! Drugi neki bi se na uvieniji način izjasnio i dao do znanja o svojim zastavljenim sposobnostima. I tako bilo bi ih svakakvih, ali bi ih malo bilo, koji bi odgovorili onako kao što je Matak:

Nisam vam ja za to, iako i vježbam marljivo. Obitelj (oženjen je i ima kćerkicu) i današnje prilike (poštanski činovnik) ne daju mi mnogo misliti na loptu. Pa onda da mi je okolina recimo, kao u HAŠK-u, a osobito uz dobra krila da mi je igrati, onda još kako tako ...

Od oko 50 zgoditaka, koje je polučio njegov klub u prošlom prvenstvu, dao je on sam preko četrdeset! Na jednoj utakmici koja je završena 14 : 0 za „Zemun“, on sam je dvanaest puta zatresao mrežom. Mislim da je komentar suvišan.

* * *

Još da vam ga opišem kad je na igralištu, na važnoj utakmici, u onom času, kad juri prema protivničkim vratima, želeći izmieniti omjer:

Visok, atletski gradjen, dugačkog i teškog koraka, prodoran, podsjeća me ma-

lo na Piolu. Tehničko znanje mu je na zavidnoj visini, prelaženje jednostavno ali uspješno, udarac izgradjen, suradnja s ostalima kao i snaženje u kritičkim situacijama – za svakog i boljeg igrača vrlo poželjni.

Priroda ga je obdarila bujom, crnom kosom, ali se ipak malo našalila. Manjkaju mu iznad čela pramenovi i na onim mjestima riedka i nikakva kosa znače pečat 29. godine ...

Kad trči tako u kaznenom pros-

JOSIP MATAK

toru protivnike nemilosrdno rušeći oko sebe u svakoj mu se kretnji očituje naglašena želja za pobjedom, a te se crne zastave, od kovrčaste mu kose, vijore na sve strane nemirno i prieteći ...

* * *

Kao igrač NAK-a dugo je godina igrao u Novom Sadu. Bio je neko vrijeme i u Zagrebu, htijući u društvu Cimermančića, Lešnika i dr. zaigrati i tako izplivati iz pokrajinskog neznanja i zamiranja i vinuti se u više sfere, ali unatoč velike naklonosti i samog Bukovića (obzirom na nogometno znanje!), ipak mu to nije uspjelo. Pričao mi je poslije o nekim „kuhinjicama i kuhinjama“ nesudjenih drugova.

Mnogi me doduše „zavadjaju“ – odgovorio je – ali me plava „purgerska“ boja i previše veže, te se od nje ne želim previše razstajati.

Zemunski „Gradjanski“ bi s njime

izgubio sve. I najboljeg igrača, a isto tako i vrijednog učitelja, kojem je vrlo stalo do daljnjeg uspjeha društva. On je i kao učitelj i igrač zaslužan, da se zemunski „purgeri“ nalaze visoko na čelu dosaveza, a tako imati prilike, da ga u završnici prvenstva opet vidimo – u Zagrebu.

NADOKNADA ZA RADONIĆA

„Športske novine“, Zagreb, 17. travnja 1944.

U osječkom „Hrvatskom listu“ čitamo:

„Pouzdana obranbeni igrač 'plavih' Andro Radonić svojedobno je iz posebničkih razloga napustio 'Borovo' i prijavio se zemunskom 'Gradjanskom'. Medjutim nakon kratkog zadržavanja u novoj sredini u njemu je opet prevladala želja za starim društvom, pa se vratio u Borovo. Tu

je bio objeručke primljen, ali je sada došlo do neočekivaog zapletaja.

Zemunčani nisu tako gladko prešli preko toga, nego su u službenom dopisu, koji je bio providjen žigom, te podpisom predsjednika i blagajnika kluba postavili upravi 'Borova' zahtjev, da im se kao nadoknada za Radonića pošalje 15 pari športskih cipela ili 150.000 Kuna u gotovom. U protivnom slučaju Radonić ne će dobiti odstupnicu. Koji su 'športski' motivi kod toga vodili odašiljaocima ovoga pisma, to prepuštamo sudu športske javnosti. Vodstvo 'Borova' je čitavu stvar predalo HNS-u.

Poslije Želea, koji je procijenjen s 15 nogometnih lopti ili 300.000 Kuna u gotovom, to je već drugi slučaj pretvaranja igrača u športske rekvizite.“

NAKON 16 GODINA VRAĆA VFR „MANNHEIM“ POSJET HAŠK-U

„Športske novine“, Zagreb, 17. travnja 1944.

Nakon najboljih bečkih momčadi, te vjerojatnog prvaka Mađarske NAC-a, pa konačno i slovačkog predstavnictva, dolazi nam u goste i jedan njemački klub iz starog Reicha. Njemački Fachamt za nogomet odobrio je prvaku okružja Baden VfR „Mannheimu“ gostovanje u Zagrebu, gdje će nastupiti protiv momčadi HAŠK-a dne 30. travnja. Time i HAŠK nastavlja i sretno popunjuje niz međunarodnih priredaba, koje su tako mnogo

pripomogle izvrstnom glasu našeg nogometa u inozemstvu.

„Mannheim“, koji je primio HAŠK već jednom – pred 16 godina – u gostima i izgubio s 4:3 glavnom zaslugom Hitreca, ubraja se među najbolje momčadi Reicha. U izlučnim borbama za završnicu njemačkog prvenstva, koje se igra na izpadanje, osposobio se „Mannheim“ kao premoćan pobjednik svojeg okružja, te tako ušao u društvo najboljih klubova. U prvoj igri završnice sastao se „Mannheim“ jučer s poznatim „Bayernom“, München i pobedio s 2:1(!).

„Mannheim“ ima izjednačenu momčad, u kojoj se ipak nalaze neki igrači posebne vrijednosti. Tu su u prvom redu njemački predstavnički vratar Hans Jakob, koji bi, u slučaju svog nastupa u Zagrebu, bio najzanimljiviji igrač dvoboja. Uz njega se iztiče prodorna navala s izvrstnim strielcem Dannerom.

I ovo će gostovanje mnogo pridonijeti upoznavanju vrijednosti europskog nogometa, što je jedna od najznačajnijih crta naše ovogodišnje nogometne sezone.

NIKADA DOVRŠENA PRIČA: ŠUBIĆI, FRANKOPANI I ZRINSKI (6)

Darko pl. Prebeg, dipl. ing.,
Čakovec

BAN HRVATSKI PAVAO I. ŠUBIĆ

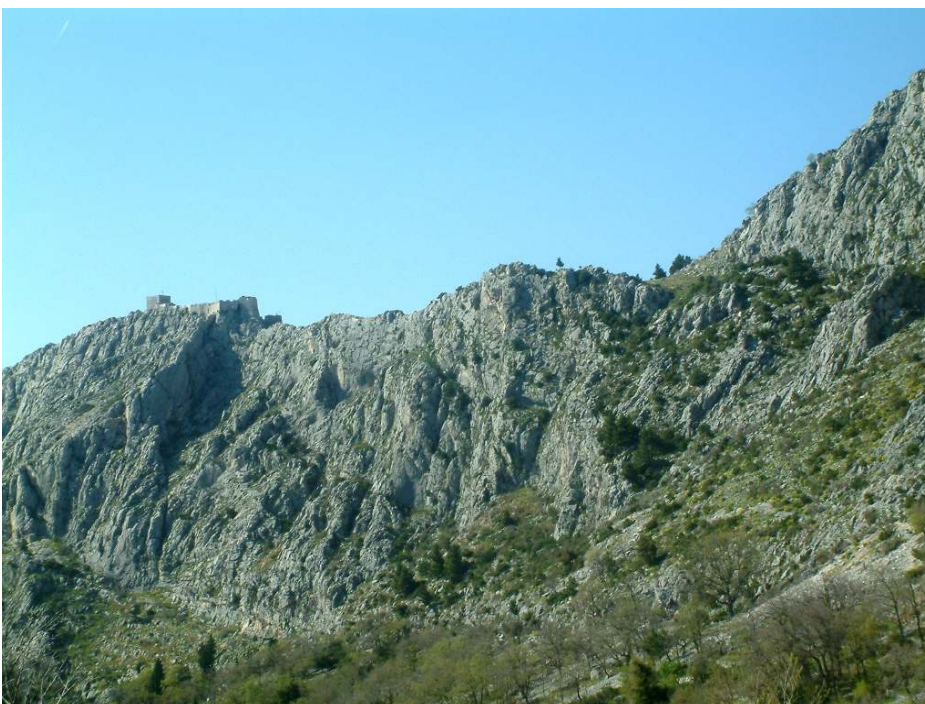
Ban je Pavao I. Šubić uspješno ratovao protiv omiške obitelji Kačić (1274-1279.) te Mlečana (1283- 1287.). Iza godine 1278. vrlo nastoji ban primorski zavladati čitavim ondašnjim hrvatsko-dalmatinskim primorjem. Na putu mu tome velebnome stajahu ponajviše knezovi Kačići, stari gospodari grada Omiša i poznati gusari na Jadranu. Oni nisu priznavali ničiji vlast doli roda svoga. Zadavali su probleme te bili strah i trepet baš svemu i svakome. Nitko nije bio od njih siguran. I svima bijahu trn u peti. Godine 1276. počese zato Mlečani rat protiv omiških knezova Kačića. Duždovoj ratnoj mornarici s kop-

1-34 Omiš kula tvrđave Mirabela

na zdušno pomagaše (ili samoinicijativnu vojnu vodiše) knezovi bibrirski te grad Omiš godine slijedeće (1280.) pade objem stra-

nama u ruke. Mlečani zadržase sebi sam kaštel Omiš koji obnoviše te otoke Brač i Hvar, dok mjesto Omiš i oblast Krajinu prisvoji ban Pavao I. Šubić. Niti Omišani ne miruju već uporno iz prikrajka narednih godina pokušavaju povratiti svoj grad, ali isto godine 1287. uspijeva banu Pavlu I. i bratu mu, knezu Jurju I. Šubiću. Nove gospodare starog grada Omiša nisu Mlečani više dirali, jer su ih trebali za svoje buduće planove oko ugarsko-hrvatskog prijestolja. Naime, u slučaju smrti Ladislava IV. koji nije imao nikakve potomke, najbliže njegovu nasljedniku bijaše Andrija, unuk kralja Andrije II., a koji se rodio upravo u Veneciji pa mu otuda i povijesno znano ime Andrija III. Mlečanin. On bi sin Stjepanov, kojemu mati bijaše kraljica Beatrice, posljednja supruga spomenutog ugarsko-

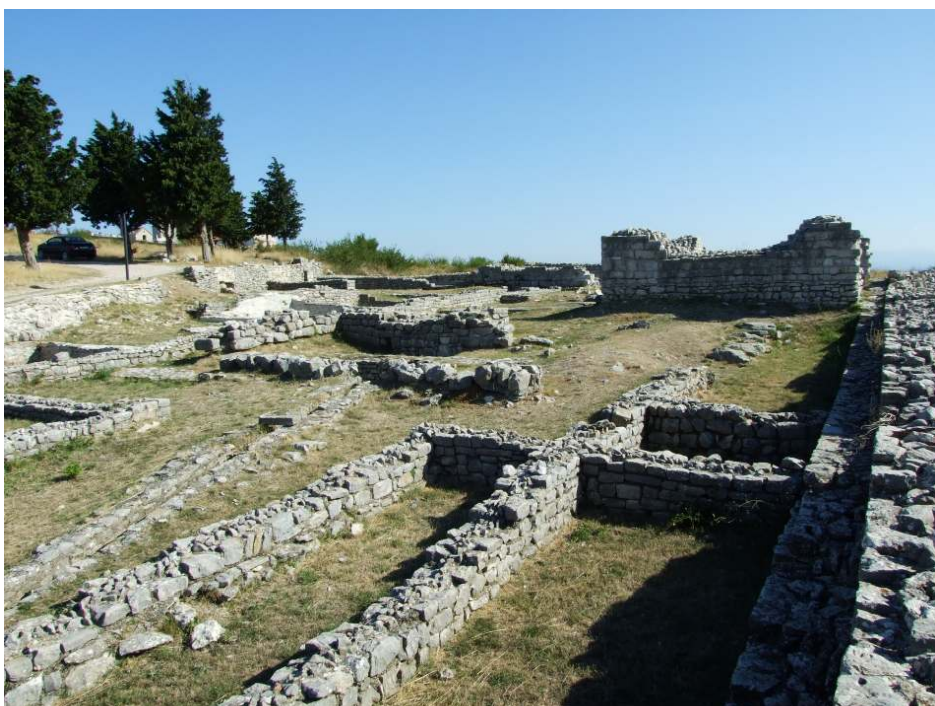
1-35 Omiš utvrda Šubića na Dinari

hrvatskog kralja. Dakle, lukavi su Mlečani odlučili čekati dobru priliku i nikako se ne posvađati sa sve moćnijim knezovima bribirskim. Jedan sačuvani dokument iz mjeseca studenog 1282. godine nepobitno dokazuje, da je i grad Knin već tada bio u vlasti Šubića, najvjerojatnije još od vremena postavljanja Pavla I. za primorskog bana. Upravo je grad Knin već u 13.st. bio poznato bansko sjedište. U istoj se toj listini po prvi puta spominje i Juraj I. Šubić, Pavlov brat i to baš kao omiški knez.

U to je doba dakle, izvan vrlo moćnog utjecaja bana Pavla I. Šubića, mogao biti još jedino onaj teritorij najsjeverozapadnog dijela Hrvatske, odnosno kraj uz samu granicu sa Slavonijom (Međimurje, Podravina itd.) Tada je svojoj vlasti bio podvrgnuo i cijelo obalno područje Neretvanske kneževine, koje je postalo sastavnim dijelom Hrvatske. Svoju ogromnu bansku moć polako širi gotovo cijelom Hrvatskom, Dalmacijom, Bosnom i Humskom zemljom. Pavao I. Šubić postao je banom u ona vrlo teška vremena, kada je nakon smrti Stjepana V. (1272.) na hrvatsko-ugarsko prijestolje došao desetogodišnji Ladislav IV. Kumanac (1272-1290.). Mladoga su kralja tako zvali po njegovoj majci, kumanskoj princezi Jelisaveti (Elizabeti). Iako jako oslabljen, kraljevski se ugled posljednjih Arpadovića ipak uspio održati do smrti Stjepana V. No, za vrijeme vladavine premlada, lakomislena i obijesna vladara Ladislava IV., nastade potpuno državno rasulo. Umjesto mladobnog kralja vladaše njegova majka i slavonski ban Joakim Pektar. Velikaši jako ojačaše, otimajući se između sebe za bansku čast i posjede. Zato su mnogi pretendenti na ugarsko-hrvatsko prijestolje vrebali

svoj trenutak. Među inima i strpljivi Mlečani, smatrajući svoga venecijanskog patricija Andriju III. Mlečanina vrlo jakim adutom u toj vrlo surovoj igri kraljevskog ruleta, a koja je mogla polučiti nevjerojatno veliki dobitak. No, prema starom je običaju i pravu nasljednik tog prijestolja morao prethodno vršiti službu hercega u Hrvatskoj. Zato su sve svoje napore Mlečani usmjerili k tome cilju, što im godine 1286. donekle i uspije nalaženjem podosta privrženika. Ali, to niti izdaleka

ko nisu priznavali kralja Ladislava IV. za svoga gospodara. Kralj zato namjeravaše neke bitnije vladarske časti prenijeti na Bribirce, ali su ga u tom naumu spriječile pogoršane prilike na ugarskom dvoru. Prepušten zato sam sebi, Pavao I. Šubić je kao primorski ban morao rješavati dosta ozbiljnih problema. Dugogodišnji sukob između gradova Trogira i Splita, započet godine 1242. još uvijek trajaše. Grad se Šibenik nastojao oteti crkvenoj vlasti trogirskog biskupa Kolum-

1-36 Bribirska glavica pradomovina knezova Šubića

ne bijaše dovoljno, jer je trebalo k toj ideji pridobiti i hrvatske velikaše, poglavito knezove bribirske kao one najmoćnije. U prilog im je išao godine 1290. ponudeni trogodišnji mir od strane bana Pavla I. Šubića. Tim mirom također na neko vrijeme prestadoše i borbe oko grada Omiša. A i knezu je Juraju I. Šubiću isto pogodilo zbog njegovih priprema oko odlaska u pohode rimskom papi, zbog svojih planova oko biskupije u gradu Šibeniku.

Dalmatinski gradovi ionako nika-

bana i dobiti svoju biskupiju. Karlo II. Napuljski koristi slabosti svoga zeta Ladislava IV. te poziva Split i Šibenik na zajedničku borbu protiv Omišana. Ban Pavao I. Šubić mora se odlučiti na čiju će prići stranu. Odluku mu olakšaše Trogirani koji ga skidaju sa mjesta svoga kneza. Na upražnjenu kneževsku stolicu tada dolazi njegov rođak, Ivan Šubić. On nije niti okom trepnuo, kada je trogirski biskup Kolumban jednostavno izopćio sve šibensko svećenstvo iz Crkve i bacio prok-

lestvo na grad Šibenik. A knez je grada Šibenika tada bio Juraj I. Šubić, Pavlov rođeni brat. Kralj Ladislav IV. otvoreno staje na stranu grada Trogira te zapovijedi Pavlu I. Šubiću, da se ne miješa u taj sukob. On ne poslušao, a kralj mu oduze bansku čast stečenu 1273. godine. Tako bi otprilike izgledao kratki resume svekolikoh prilika u Dalmaciji s kraja 13.st. A kada su knezovi bibrirski ugovorili mir s Mlečanima, još se pravo nisu niti kući vratili, a kralj je Ladislav IV. jadno umro, kako je uostalom i živio. Potpuno zanemarišvi svoju zakonitu suprugu i napuljsku princezu Isabelu, on se na sve strane provodio s drugim ženama iz roda kumanskog. Lutajući u potrazi za zabavom po županiji biharskoj, utabori se to veselo društvo s kraljem pride nedaleko tvrđave Körösszeg. Noću 10.srpnja 1290. godine umorišega neprijatelji u njegovom kraljevskom šatoru. A na putu se stjecanja sve veće vlasti, banu Pavlu I. Šubiću uvijek baš ispriječila Venecija. Da bi Mlečane pot-

puno potisnuo s istočne obale Jadranskog mora, povezuje se s južnotalijanskom dinastijom Anžuvina, Goričkim grofovima, kaminjskim knezovima i gradovima na zapadnoj obali Jadrana. Opisanim smrću kralja Ladislava IV. Arpadovića tih godina započinje velika borba za upražnjeno prijestolje između budimskih i napuljskih kraljevskih kandidata. Na jednoj strani bijaše Andrija III. Mlečanin (1290-1301.), posljednji iz kuće Arpadovića, a sa druge strane kraljevići Karlo Martel (1292-1295.) i sin mu Karlo I. Robert (1301-1342.), članovi južnotalijanske dinastije Anžuvina, koji su imali pravo na ugarsko-hrvatsko prijestolje po rodbinskoj vezi. Isto su bili ranije još stekli ženidbom napuljskog kralja Karla II. Anžuvina, oca Karla Martela i djeda Karla I. Roberta sa Marijom, kćeri Stjepana V. Arpadovića. Obje su zainteresirane strane jako nastojale pridobiti moćne Bribirce. Mudri Pavao I. Šubić pak želi od obje strane darovnicom osigurati nasljedno pravo banske

časti u svojoj obitelji. U tome potpuno i uspjeva, jer mu je godine 1292. napuljski kralj Karlo II. Anžuvina darovao čitavu Hrvatsku, od grada Modruša (planina Gvozd) do Huma (rijeka Neretve). Andrija III. Mlečanin godine 1293. izdaje darovnicu Pavlu I. Šubiću i svom njegovom rodu s nasljednim pravom hrvatsko-dalmatinske banovine i banskog dostojanstva. Istu mu u lipnju 1295. godine potvrđiše i novi kralj Karlo Robert. Tako su knezovi Bibrirski od roda Šubića visokovrijednim darovnicama stekli apsolutnu vlast nad gotovo čitavom Hrvatskom. A po onom kraljevskom pitanju preuzimanja krunske vlasti, na kraju su se opredijelili za Anžuvince. To bijaše odista dobra odluka, jer najprije godine 1295. umre Karlo Martel Anžuvina, a potom u siječnju 1301. godine i Andrija III. Mlečanin.

*NAZNAKA: Fotografije
www.destinacije.com*

NIKOLA ŠUBIĆ ZRINSKI

Darko pl. Prebeg

Nikola se Zrinski rodio godine 1508. na starom pounjskom obiteljskom posjedu u njedrima Zrinske gore, u tvrdim gradu Zrinu iznad rječice Zrinčice nedaleko Hrvatske Kostajnice. Kako mu oca povijest pamti kao kneza Nikolu III. on logično bijaše Nikola IV. Zrinski (ili od Zrina). No, za pravilno razumijevanje prezimena Zrinski treba znati i slijedeće. Godine 1347. malodobni knez Juraj III. Šubić, unuk velikog bana hrvatskog Pavla I. Šubića, odlukom ugarsko-hrvatskog kralja Ljudevita I. Anžuvina prestaje biti posjednikom tvrdih gradova Ostrovice i Bribira u šibenskom zaleđu te postaje vlasni-

kom nekadašnjeg starog grada hrvatskih knezova Babonića, Zrina. Tako ustvari knez Juraj III. Šubić postaje Juraj I. Zrinski ili od Zrina. Kako je ustvari lozom svojom on još uvijek Šubić, najispravnije bi ga bilo smatrati Jurajem I. ŠUBIĆEM ZRINSKIM. Ta se pak loza direktno kroz nadolazeće generacije nastavlja do kneza Nikole IV. Šubića Zrinskog. On od godine 1546. postaje vlasnikom većeg dijela Međimurja s gradovima Čakovcem i Štrigovom pa bi se tek njegovo mnogobrojno međimursko potomstvo (pet sinova i osam kćeri s prvom suprugom Katarinom Frankopan te Ivan III. Zrinski sa drugom suprugom Evom Rosenberg) moglo pravilno ispisivati kao "grofovi Zrinski"! Po meni se tek

grof Nikola VII. Zrinski Čakovečki (ili od Čakovca) rođen baš u tome gradu godine 1620. može donekle tretirati "čistim" Zrinskim, a ne više i Šubićem Zrinskim iako u svom obiteljskom grbu, pored čuvene kule grofa Čaka on i dalje koristi par crnih orlovih krila obitelji knezova Šubića. O svemu tome možete još detaljnije pročitati u mojoj novoj knjizi "TRAGOVIMA ŠUBIĆA, FRANKOPANA I ZRINSKIH". U prilog svemu ide i podatak, kako je moj daleki predak Ivan Prebeg poginuo u famoznom Sigetu gradu godine 1566. zajedno sa "knezom Mikulom", a Matica ga hrvatska u povijesnom slijedu pritom naziva upravo Nikolom Šubićem Zrinskim!

64 GODINE OD BITKE KOD OBOROVA - 29. III. 1944. (6)

TIJEK BORBE (4)

Boraca je sve manje. Njih 22 skupe se kraj bunara na oborovskom gmajnu. Neki pomišljaju da im bunar posluži kao zaklon. Neki razmišljaju kako bi bilo da se zavuku u nj i da sačekaju kraj svemu. Međutim, bunar je bio

Stjepan Bobinec -Šumski-, narodni heroj — komandant Pos. odreda, rodom iz Dugog Sela.

preuzak za veći broj boraca.

Grupa krene dalje. U pravcu mosta na potoku Črncu. Tu se grupa povećala. Ima oko 100 boraca. No, most nije bilo moguće zauzeti. Čerkezi su postavili teške mitraljeze. Borci jurišaju i ginu. Mitraljezi kose sve što im dođe na nišan. Tuku i topovi. I minobacači. Sva zemlja gori.

U grupi je komandant Odreda Stjepan Bobinac — „Šumski“. Po drugi put je ranjen. Borci gledaju, okreću glave, odlaze. Iza njihovih leđa čuje se prasak pištolja. „Šumski“ je sam sebi prosvirao metkom sljepoočnicu. Borci jurišaju, odlaze, ginu i napuštaju mrtvog komandanta.

Tu nedaleko, na tri koraka, leži komandant I bataljona II Moslavačke brigade Ivi Cindrić. Mrtav.

Nastavljaju se juriši i nastupanja. Korak po korak. Prema mostu.

Mrtvi i ranjeni drugovi se ostavljaju.

Ali uza sve napore to im ne uspijeva. Čerkezi čvrsto drže most i nemilosrdno tuku svaki pristup k njemu. Tada se grupa, osjetno smanjena, prepolovljena, okrene i pođe natrag odakle je i došla. Pravac šuma zvana Otok.

Nisu se zadržavali u šumi. Ni trenutak. Pođoše opet prema brvi, koja je prenosila na drugu obalu potoka Črnca. Uspijeva im preći preko potoka. Po brvnu. Ali u tom trenutku, nedaleko te brvi, pred potokom, pred njima, uskursne grupa Čerkeza.

Bila su 4 sata poslije podne tog strašnog dana, 29. III 1944. godine.

Izvor: „Bitka kod Oborova“, Milan Brunović i Tomo Sović, Udruženje boraca NOR Općine Dugo Selo, 1965., str. 98. do 100.

OBOROVO 1900 - 1925 (6)

vlč. Stjepan Levanić, župnik u Oborovu

ZAJEDNIŠTVO I NAPREDAK (4)

U spomenici stoji upisano:

„Političar dr. Ante Radić rekao je jednom zgodom 1906. g. o deputaciji klera, koji mu je predbacivao: hoće li prestati grditi 'popove' u 'Domu' među narodom.

'Gospodo, mi smo odlučili početi bez popova.'

Klerici (svećenici) su mu odgovo-

rili: Slovenaca isti dr. Ante Radić u
'Odsele ćete naći u popovima ne-
prijatelje.' teškoj bijedi bez službe, umro je
Nakon ujedinjenja Srba, Hrvata i kod kanonika Josipa Hadrovića. A
Nije li to prst Božji! Tako je nast-
vio brat mu Stjepan Radić protiv
biskupima i popovima ... razjari-
vanja napuniše narod mržnjom na
inteligenciju, a naročito na sveće-
nike."

ROBIJAŠKI ZAPISI JULIUSA BARANOVSKOG (5)

Ulomci iz knjige: Julius Baranovski – ZATVORSKA I SIBIRSKA SJEĆANJA (1926-1957), Stvarnost, Zagreb, 1980.

Razlozi:

Nakon promjene hrvatskog Kaznenog zakona istragu će voditi Državno odvjetništvo, a ne sud.

Evo primjera koji pokazuje kamo to vodi.

Ovu knjigu posvećujem borcima za slobodu i socijalizam

Autor

Gorovoj se žalio da su se prilike pogoršale otkako je prije nekog vremena uveden „konvejski sistem“ saslušavanja. Istražitelji, naime, sada saslušavaju optuženog neprekidno danju i noću, sve dok taj potpuno ne iznemogne. Obično se na kraju čovjek slomi i potpiše sve optužbe protiv sebe i protiv onih za koje istražni organi prikupljaju materijal. Počeli su i tući ljude, zatvarati ih u specijalne ćelije, hraniti slanom ribom a ne davati im vodu. Ima svega, strašnih stvari.

Sve to, rekli su mi, njih dvojica, srećom nisu prošli, jer su unapri-

jed pristali na optužbe, potpisali sve svoje nepostojeće krivice i – sad im je dobro.

Jedan oficir, o čijem je to primjeru govorio Gorovoj, nije htio ništa potpisati i propao je. Strašno su ga mučili i držali na konvejeru dok nije iznemogao. Kada više nije mogao sve to podnositi, skočio je kroz prozor s trećeg kata, iz sobe istražitelja. Gorovoj je rekao da je to bio pukovnik Nedoseka.

Dugo sam slušao Gorovoja i Pavlenka koji su opisivali ta nečuvane mučenja ljudi prilikom istrage. Da bismo to izbjegli stali su me uvjeravati, svi mi treba da odmah, bez ikakvog otpora potpišemo ono što žele istražitelji. Nije dovoljno samo priznati svoju krivicu, već se moraš trsiti da povučesh za sobom što više ljudi koji su još na slobodi, optužujući ih kao svoje saučesnike. Što više ljudi bude pohapšeno, govorili su mi, to će se prije drug Staljin zainteresirati kako je došlo do toga da se odjednom pojavi tako velik broj neprijatelja. Osim toga, kad bude toliko mnogo pohapšenih, neće moći sve postrijeljati. S manjom grupicom lakše se možeš razračunati.

* * *

Kad je ušao oficir NKVD-a, jedva me pogledao. Bio je to poručnik Veselov, kako sam kasnije saznao. Mršav, crnomanjast, mlađi čovjek, Kimnuo je stražaru i onda mi ponudio da sjednem na stolicu uza zid. On je sjeo za svoj stol i dugo mi nije obraćao nikakvu pažnju. Bavio se nekim papirima. Kada je bio gotov, naredio mi je da prinesem stolicu na sredinu sobe, na dva metra, ispred njegova stola. Poslušao sam. Onda je dalje prevrtao papire šuteći, kao da mene i nema.

Prošao je tako, čini mi se, čitav sat.

Napokon je podigao glavu i počeo čitati zapisnik o stvarima zaplijenjenim prilikom pretresa. Kada sam potvrdio da su sve te stvari moje, dodao sam da ne znam jesu li sve ušle u popis, jer mi nisu omogućili kontrolu za vrijeme pretresa. Kao da je to prečuo, tiho samo reče da potpisom potvrdim da su sve te stvari moje. Morao sam se potpisati na neke knjige, novine i članke koje je on izdvojio ih hrpe. Potpisao sam sve kako je tražio.

LAUDONOVA LJUBAV

Dalibor Habeduš

U generalatu

Već i kod samog ulaska u Karlovac moglo se vidjeti po onim stražama, koje su u velikom broju stajale ispred vojničkih zgrada, da se zemlja nalazi u uzbuđenom stanju.

Krasna i upravo gorostasna zgrada generalije bila je opkoljena raznim vojnicima, od kojih su mnogi i logorovali u njezinoj okolini, podigli svoje šatore, a duge puške stajale složene u piramidama. Sa sviju strana bubnjevi, trublje i rzanje konja.

Iako je bilo vrijeme rane jeseni, u tome gradu živog vojničkog i trgovačkog prometa osjećala se velika vrućina, jer su česte čete prolazile ulicama i podizale čitave oblake prašine.

Osobita buka i graja čula se oko zdenca na trgu Svetoga Trojstva, što nije bilo čudo, jer taj je bunar bio jedini u tom lijepom i sve više rastućem gradu.

I dok su Laudonovi ljudi pošli do tog jedinog zdenca da nakon dugog puta napoje konje, Laudon je ona prašnjav otišao čvrstim i sporim koracima do generalije.

Na samom putu vidjelo se da se u središtu krajišne vojne oblasti prikupljaju velike koli-

čine oružanih ljudi i ratnog materijala, i ta je vreva osobito ugodno djelovala za Laudonove živce.

Iznad svake takve dolazeće čete nadvio se i onaj teški zadržak znoja, nekog kiseljkastog kruha, kog su vojnici nosili u svojim torbicama, i sijena, kojega su vozili u posebnim kolima.

Mnoge kolone morale su zastajati u lijepo izgrađenim ulicama dok im se nije omogućio prolaz, a vojnici su ulazili u ulične dućančiče, gdje su nabavljali one sitne svoje potrebe.

Stari veterani sjedili su na klupama, bačvama i sanducima, koji su stajali ispred većih trgovina, i mirno pušili svoje duge lule, podkresivali kremen i iz svakog se je oka vidjela ona ratnička znatiželja, kakvi ih

nalozi čekaju u toj rezidenciji karlovačkog generala.

Sam ulaz u generaliju bio je pun časnika, koji su vjerojatno očekivali neke naloge i poziv da budu primljeni u službenu audijenciju, pa iako su svakog došljaka ispitivali koga traži i s kime želi govoriti, Laudon je pokraj onih službujućih časnika prošao tolikom sigurnošću i odlučno da se nisu na nj ni osvrtnali.

Sam ulaz do generalovog radnog kabineta bio mu je poznat još iz onih dana nakon reaktivacije, kada se došao prijaviti njegovoj ekscelenciji grofu Benventuru Petraziju i kada je doživio onaj neugodni susret, gdje su mu prigovorili zašto se nije prije očistio od puta.

Kod te pomisli načas mu zadrhtalo lijevo oko, osjetio je gorčinu, ali onda malo zatresao glavom i jakim zahvatom ruke otvorio vrata.

Generalov pobočnik, koji je povećalom promatrao neku slikarsku minijaturu vidljivo lijepe žene, ogledao se spram vrata nezadovoljnim pogledom i promrmljao piskutljivim glasom:

- Jaaa! ... Tko to ulazi s tolikom bukom?

Laudon je mirno odgovorio:

- Laudon! ... Gideon Ernest Laudon!

Pobočnikovo se lice oduljilo od ljutine, ali pred njim je stajao čovjek bakrene puti i tako pronicavog i energičnog pogleda, da je na čas osjetio neki strah.

Kada se snašao, piskutao je službeno:

- Običaj je da se posjetnici najavljuju, gospodine majore! ... Tako glasi odredba i same ekscelencije i mislim da se tu ne mogu dozvoliti nikakve iznimke!

Laudon plane, ali progovori posve mirno:

- Koliko znam, nalazimo se u ozbiljnim danima i mislim da su svi salonski običaji nepotrebni. ... Došao sam da se stavim na raspolaganje. ... U caričinoj sam službi da budem vojnik, a ne salonski kavalir! ... Došao sam da idem na bojište!

Pobočnik je s jednim spisom prekrpio minijaturu, a onda ustao od stola i odgovorio posve službeno s vidljivim naglaskom nezadovoljstva:

- Svi mi stojimo na raspolaganju Njezinom carskom Veličanstvu. ... Svaki na onome mjestu gdje je određen po svojim poglavarima! ... I svi mi radimo... i moramo raditi... samo ono što nam se nalaže!

Bile su te riječi vidljivo neprijateljske, ali Laudon se svlada-

o. Znao je za cinizam tih lutka, ali je znao i za njihovu moć. Bio je jedan od onih rijetkih ljudi, koji je sam sebi nalagao. Ljudi koji stvaraju povijest.

Odgovorio je mirno:

- U to ne smije nitko posumnjati, i kada bi ipak tako bilo, onda bi mnogi časnici bili lupeži, koji bi spadali pred ratni sud, a ne na mjesta koja zauzimlju!

- I što zapravo želi major Laudon? - pitao je pobočnik igrajući se povećalom.

- Da govorim s generalom!

- To će ići možda malo teže, jer ekscelencija prima samo one, koji su određeni za pojedini dan ili sat! ... A koliko ja znam, u takvom popisu nema majora Laudona! ... Treba proći, kako da kažem, propisanu proceduru. ... Molim Vaše ime i razlog posjeta, a onda ćete primiti poziv!

Znao je Laudon da u susjednoj sobi sjedi ekscelencija grof Petarzi, i namjesto odgovora začuđenom pobočniku, učinio je tri koraka i čvrstom kretanjem rastvori vrata.

Pobočnik je viknuo:

- Kontradekorum!

Laudon je već stajao na pragu i vidio grofa gdje u naslonjaču pokraj prozora čita neku razvijenu pergamenu. General se nije ni ogledao, vjerojatno je mislio da je pobočnik. Nije se

ni okrenuo, a iznad naslova virio je samo gornji dio bijele vlašulje.

Prošlo je nekoliko hipova, a možda i čitav čas, a onda se začuo generalov glas:

- A? ... Da li je što važna?

Odgovorio mu nepoznati glas:

- Laudon!

Sad se tek okrenula njegova ekscelencija, podigla svoj lornjon, a onda ustala s naslonjača i s namračenim čelom zapitala Laudona:

- Kako ste unišili? ... I kako ste mogli unići? ... Koliko ja znam, za Vas nije ništa određeno!

- Došao sam da se javim! ... Zemlja je u ratu, ekscelencijo, i mislim da će me trebati!

- I zar nema vani pobočnika?

- Ima, ekscelencijo! ... I on me ne bi pustio. ... I on spominje proceduru, ali ja sam sam došao. ... Želim da me odmah šaljete na najopasnija mjesta. ... Ja i moji ljudi potpuno smo spremni!

General je mrmljao strogo:

- To se mora najprije pismeno učiniti!

Na vratima se pojavio i pobočnik, general se ogledao na nj:

- Kako se to moglo dogoditi? ... Bez najave? ... Neka se provede istraga i spis ću ja sam riješiti!

Sad je tek Laudon vidio da je

okružen ljudima, koji su protiv njega neprijateljski raspoloženi, i to u tolikoj mjeri, da bi mu mogli postati i opasni.

Rekao je odlučno:

- Ispunio sam svoju dužnost, ekscelencijo! ... Očekujem Vaše naloge! ... Ako je potrebno, ja se i ne moram vraćati u Bunić! ... Tamo je sve u dobrim rukama!

General je mrčio usnicama kao da griska nešto gorko i namjerno se nije ni ogledao na Laudona, već je govorio pobočniku:

- U buduću se to više ne smije dogoditi! ... A sada molim mir! ... Dolaze važni spisi i ja ih ne mogu u miru proučavati. ... To ipak ne ide!

Vidio je Laudon da je u Karlovcu sve promašeno, zalupio je nogama i izašao sporim čvrstim korakom. Prolazio je hodnicima karlovačke generalije tako odlučno i sigurno, da su oni časnici bili uvjereni da mu je povjereni neka osobita i važna zadaća.

Kada su ostali sami, promrm-ljao je general:

- I tog su prostaka reaktivirali! ... Pa taj će krnjiti naš časnički stalež! ... Oni su gore, u Beču, izgubili pravu mjeru!

- Oprostite, ekscelencijo! - ispričavao se pobočnik. - Ali je on nahrupio kao da smo u šumi, a ne u generalatu!

General ga potapšao po rame-

nu:

- Nemojte se ispričavati! ... Znam da ste bili u nezgodnom položaju. ... Mi ćemo ga već naučiti pameti. ... A kada se već javio, mi ćemo tu njegovu najavu poslati i na više mjesto. ... I napišite da je mišljenje karlovačkog generala, da taj Laudon nema nimalo smisla za ratnu disciplinu i ... i ... i da je toliko siromašan, da ne može udovoljiti propisima ratne equipage! ... Hvala Vam! ... I da li su stigle pastrve? ... Molim da se na to ne zaboravi! ... Pastrve za danas!

- Sve u redu, ekscelencijo!

- Hvala Vam! ... Znam da ste pažljiv!

Bio je grof Petarzi uvjeren da je s Laudonom sve svršeno. Još se nekoliko časaka bavio s tom čudnom i prostačkom pojavom, a onda je ponovno sjeo u naslonjač i posegao za nekim novim pergamenom, čitao, žvakao i konačno zadrijemao.

Laudon se vratio svojim ljudima. Bio je kratak u svom nalogu:

- Odmorite se. ... I nađite neko prenočište. ... Podignite šatore vani kod tvrđave. ... Sutra u jutro, u devet sati, bit ću ovdje i odrediti ostalo!

Pošao je do gostionice, sjeo u osamljeni kut, naručio vina, i kada bi tko promatrao buničkog majora, vidio bi da je sva ona graja i vika bila daleko od

njegovih misli.

Bilo mu je kao i onih večeri u bečkoj Alserstrasse, kada su ljudi u njem vidjeli i čudaka i osobu, koja nije sklona nikakvim razgovorima; posizao je za vrčem u gotovo točno određenim razmacima, i kada je već davno odzvonilo podne, zatražio je sira i običnog luka crljenca.

Čudio se krčmar. Tako skromno jelo bilo mu je nekako u protimbi s odorom jednog caričinog majora. U tom kutu bilo je kao u nekoj ćeliji, a vani u vrtu, ispod zelenih krošnja, vladao je pravi sajamski žamor.

Javila se i večernja „Zdravo Marija“, a Laudon je još uvijek mirno sjedio, i to okrenut spram zida. Zvono ga probudilo iz tko zna kojeg snatrenja, i kada je dočuo da su sve sobe izdane, odlučio je prenočiti kod stola.

Krčmar se opravdavao, ali ga Laudon prekinuo:

- Nije prvi put! ... A možda ... ni zadnji put!

Noćne trublje podsjetile ga na Bunić, na njegov majorat i na Trnovac. Pomislio je na čas i na „trnovačku ružu“, ali onda ga svladale mnoge čvršće misli i bio je daleko od svih sentimentalnosti. Te je noći bio samo vojnik.

O ZAKONU - Jozeph Ratzinger

fra Petar Filić, OFM, Zagreb

„Jer koji je to narod tako velik da bi mu bogovi bili tako blizu kao što je nama Jahve, Bog naš, kad god ga zazovemo?“

Ova rečeni-ca iz Staroga saveza zadobila je svoju zadnju dubinu u euharistijskoj blizini našega Gospodina. No time nije dokinuto njezino prijašnje značenje, nego samo pročišćeno i prošireno. Moramo je malo pobliže razmotriti da bismo razumjeli što nam Gospodin njome želi reći. U poglavlju iz Knjige Ponovljenog zakona, iz koje je uzeto ovo mjesto, divna se Božja blizina poglavito doživljava u zakonu što ga je preko Mojsija dao Izraelu. Po zakonu on se takoreći neprekidno izlaže pitanjima svoga naroda. Po zakonu ga Izrael uvijek može osloviti; može ga pozvati i on

odgovara. Po zakonu on Izraelu daje mogućnost da izgradi društveni i politički poredak koji će služiti kao putokaz. Po zakonu on Izrael čini mudrim i pokazuje mu u kojem se pravcu mora živjeti da bi se ispravno živjelo. U zakonu Izrael može iskusiti Božju blizinu; on je takoreći skinuo veo zagonetke s ljudskoga života i odgovorio na sva mučna pitanja ljudi svih vremena: Odakle dolazimo? Kamo idemo? Što moramo činiti?

Ova nas radost zbog zakona začuđuje. Mi smo navikli promatrati ga kao teret koji pritišće čovjeka. Izrael je u svojim najboljim vremenima u zakonu vidio upravo oslobođenje za istinu; oslobođenje od bremena nesigurnosti, milost puta. I mi danas doista znamo da čovjek propada ako stalno mora pronalaziti samoga sebe, ako mora iznova stvarati svoju čovječnost. Volja Božja nije za čovjeka strana, izvana dolazeća sila, nego pravac njegova vlastitoga puta. Stoga je objava volje Božje objava onoga što hoće naše vlastito biće - milost. Tako ponovno trebamo naučiti biti zahvalni što nam se u Božjoj riječi očitovala Božja volja i smisao našega vlastitog bića. Božja prisutnost u riječi i u euharistiji neodjeljivo su povezane. Euharistijski Gospodin je sam živa riječ. Jedino ako živimo u prostoru Božje riječi, možemo ispravno pojmiti i ispravno primiti i dar euharistije.

Evangelje današnjeg dana upozorava nas i na treće motrište. Zakon je postao teret u trenutku kad više nije bio življen iznutra, nego pretvoren u čitav niz izvanjskih obveza. Tako nam Gospodin odlučno kaže ovo: istinski Božji zakon nije nešto izvanjsko. On prebiva u nama samima. To je nutarnji smjer našega života, stvoren i utemeljen voljom Božjom. Govori nam u savjesti. Savjest je nutarnja Gospodinova blizina, koja nas uopće čini prijemljivima za euharistijsku blizinu. Stoga ista Knjiga Ponovljenog zakona, iz koje je uzeto naše današnje čitanje, na drugom mjestu kaže: „Sasvim ti je blizu riječ, na tvojim usnama i u tvome srcu, da je vršiš“ (30,14; usp. ftim 10,8). Vjera u Krista ponovno oslovljava jedino dubinu našega bića, savjest. Sveti otac Ivan Pavao II. o tome kaže: „U čovjekovoj poslušnosti prema svojoj savjesti leži ključ čudoredne čovjekove veličine i temelj njegova 'kraljevskog dostojanstva'... Poslušnost prema savjesti je... dioništvo kršćanina u 'Kristovoj kraljevskoj službi'. Poslušnost prema savjesti. . . postiže da 'služiti Kristu u drugima znači vladati'“.

Gospodin nam je blizu našoj savjesti, u svojoj riječi, u svojoj osobnoj prisutnosti u euharistiji: ovo je dostojanstvo i radost kršćana.

PONIZNOST I ISTINA

fra Petar Filić, OFM, Zagreb

Odviše ne mudruj radeći svoj posao i ne hvastaj se kad si u stisci. Bolji je koji radi i živi u izobilju nego tko se hvasta a nema od čega živjeti. Sine, poniznošću časti samog sebe i cijeni sebe svojom pravom cijenom. Tko će opravdati onoga tko sam sebi napravdu nanosi i častiti onoga koji samog sebe prezire? Siromaha časte zbog njegova razuma i bogataša zbog njegova bogatstva. Koga časte u siromaštvu njegovu, koliko više u

bogatstvu! Koga preziru u bogatstvu, koliko još više u siromaštvu!

Sir 10,26-31

Odvratna je poniznost oholici i ogavan je bogatašu siromah.

Sir 13,20

Strah je Gospodnji škola mudrosti, jer pred slavom ide poniznost.

Izr 15,33

Pred slomom se oholi srce čovječje, a pred slavom ide poniznost.

Izr 18,12

Sve su staze Jahvine istina i ljubav za onog koji čuva Savez njegov i propise.

Ps 25,10

Pravda i Pravednost temelj su prijetolja tvoga, Ljubav i Istina koračaju pred tobom.

Ps 89,15

Ta kraljevstvo Božje nije jelo ili piće, nego pravednost, mir i radost u Duhu Svetome.

MIRINI VINKOVAČKI KOLAČI

Čokoladne šnite

Pripremila:
Marija Dragun rođ. Takšić

Sastojine za biskvit:

6 jaja,
15,5 dg maslaca,
25 dg šećera,
12,5 dg čokolade,
25 dg oljuštenih mljevenih badema,
5 dg krušnih mrvica i
1/2 praška za pecivo.

Sastojine za preljev:

7 dg čokolade,
8 dg šećera,
0,5 dl vode i
5 dg maslaca (margarina).

Snimio: Matej Kristian Mirković

Izrada biskvita:

Odvojiti od 4 jaja bjelanjke i istući čvrsti snijeg.

Pjenasto izraditi 15,5 dg maslaca i 25 dg šećera. Dodati 4 žumanjka i 2 cijela jaja, te dalje miješati mikserom. Umiješati otopljenih 12,5 dg čokolade, 25 dg badema, 5 dg krušnih mrvica i 1/2 praška za pecivo.

Na kraju umiješati snijeg od bjelanjaka.

Istresti u nauljenu i brašnom posutu tepsiju.

Peći u zagrijanoj pećnici na 200 C oko 40-45 minuta.

Izrada preljeva:

Kuhati 0,5 dl vode, 8 dg šećera i 7 dg čokolade dok se ne dobije gusti sirup. Zatim umiješati 5 dg maslaca, te preliti preko ohlađenog kolača.

Dobar tek!

PRIJATELJ, BELGIJANAC IZ VALONIJE

Velecijenjeni gospodine Dragun!

Gospodin Caude GRIVEGNEE, Belgijanac iz Valonije, naš iskreni i dobar prijatelj Hrvata, zajedno s nama čita Glasnik, i predlaže objaviti po koji kratak sadržaj na francuskom jeziku.

Biste li željeli objavljivati i nešto na stranim jezicima? Na taj bi način Glasnik dobio još veći značaj.

Molim Vas javite se gospodinu Grivegneee-u na e-mail adresu gr.claude@hotmail.com, a možete mu pisati i na hrvatskom.

Lijepi pozdrav!

Ustajmo i ustrijamo svakog dana, sve dok nam živo srce bije!

Dragutin Vardaj
fa321068@skynet.be
Veltem, 14. 07. 2008.

MJESEČNO IZDANJE GLASNIKA NA ENGLISKOM I DRUGIM SVJETSKIM JEZICIMA

Dragi prijatelji,

Hvala Vam na prijedlozima, koji ne samo da zaslužuju našu pozornost, nego su nam i poticaj za budući rad.

Moramo, nažalost, živjeti u svakidašnjoj realnosti. To pak znači uzeti si onoliko zadataka, koliko ih možemo napraviti.

Mi smo mala, u potpunosti volonterska ekipa. Glasnik radimo, dakle, isključivo u svoje slobodno vrijeme. A dan, kao što znamo, traje samo 24 sata.

Nu, ne znači to kako se ne možemo pomaći naprijed. Svakako ćemo – nadamo se prije sljedeće Nove godine – krenuti s mjesečnim izdanjem Glasnika na stranim jezicima, gdje ćemo prenositi one sadržaje koji bi mogli zanimati inozemne čitatelje. Malo se strpite do toga, a mi računamo da će prvi takav prilog biti od našeg belgijskog prijatelja g. Grivegneea.

Prijatelju, dakle, nabrusite pero, a mi čekamo što će ispod njega izaći i naći dolično mjesto u Glasniku!

Svakako će nam dobro doći i drugi Vaš prijedlog. To je zaista dobra zamisao. One članke koje kanimo objaviti u stranom izdanju Glasnika, ukratko ćemo, odmah, prepričati u hrvatskom izdanju, recimo, na engleskom jeziku. Ili nekom drugom.

Drago nam je, ponavljamo, što ste nam se javili, vjerujući da to ne će biti zadnji put.

Sa štovanjem

dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik

HTV - ŠKOLA SVAKOVRSNE MANIPULACIJE

Uvaženi gospodine dr. sc. Dragun,

Hvala Vam na osobnom mailu i prostoru u GLASNIKU u svezi LEKTORIRANJA (u novom broju nisam našao težih jezičnih grijeha - tek je problem "sa" umjesto "s!") i "kantonizacije" lista, tj da "savezni list" bude složen od "kantona" (članaka), koji ga čine - vidi BiH.

Onda ne morate gutati ono što ne želite (ili ste već pročitali). Ta dva dopisa poslao sam Vama kao glavnom uredniku, radi eventualne primjene pri slaganju lista, no ako Vi mislite, da to treba dati na uvid čitateljima, neka bude tako.

Međutim, ono što sam ja zaista namijenio čitateljima nije im upućeno, a to je moj članak HTV – ŠKOLA SVAKOVRS-

NE MANIPULACIJE. Bio bih Vam zahvalan na objašnjenju.

Taj sam članak skratio, jer mi urednici obično sužavaju prostor. Ako se ipak odlučite to objaviti, nudim Vam sada još i dodatak, kojeg sam odrezao u poslanoj verziji:

Usput, medijska politika službene Hrvatske ostala je okovana lancima komunizma: onaj, koga si žigosao nije vrijedan prikaza u medijima. To je ordinarna glupost i grijeh prema povijesti.

HTV prikazuje film o hrvatskim Pretorijancima, ali ne o osobama i prilikama novijeg razdoblja.

O Paveliću, Juri i Bobanu, ... će povijest govoriti po predaji, a spali smo na to, da ustaše možemo vidjeti samo u seriji Ratkayevih... Nijemci imaju na TV nekoliko filmova o Hitleru, Goebelsu, Goeringu, Hessu, ... ne zbog njihove afirmacije, već zbog realnog prikaza svojim građanima i svijetu.

Prvi veliki fašist svjetske pozornice i krvnik, general Franco, pokopan je kao u katedrali i vi se možete u demokratskoj Španjolskoj tamo pomoliti za njegovu dušu. U Slunju je porušen spomenik nekom ustaši, koji je navodno branio taj kraj, a da ja o tom čovjeku, njegovim djelima i nedjelima ne smijem znati ništa... Ali ga moram mrziti.

To, da nas se drži u medijskom mraku, da urednici na HTV uređuju povijest u skladu s naputcima iz Europe (del Ponte, Soroš, Bild, ...), da su Hrvati u BiH tabu tema na „hrvatskoj“ TV, dok RTS već u jutarnjem programu uključuje (svoj) studio u Banja Luci, je škandal.

Neka si izabrani ne umišljaju, da su pozvani zbog svoje pune kvalitete, ne, oni su uspjeli, jer nam se čini da su drugi još gori u tome. Na kraju će opet pobijediti narod...

Dubravko Heinrich, dipl. ing.
duhein@net4u.hr

NEKA NAS NAŠI SLJEDNICI VIDE BAŠ ONAKVIMA KAKVI SMO BILI

Dragi gospodine Heinrich,

Evo malo pojašnjenja za naše postupke:

1. Ne objavimo na vrijeme, i ne baš sve - odmah, iz više razloga. Prvo je, što još nismo dostigli vrhunac našeg nakladništva, kako po opsegu, tako i po vrsti. Kanimo, na isti način, uz tjednik Glasnik izdavati mjesečno i njegovu stranu inačicu, te Dnevni hrvatski glas, nezavisne dnevne novine, od ponedjeljka do petka. Još smo daleko od svega toga. Drugo, Glasnik je zamišljen sa 64 stranice, a sada tek, pomalo, prelazimo 50 stranica. Treće, Glasnik otpremamo, zbog brzine, s oko 80 e-mail adresa, koje pak nadzire više ljudi. Oni ocjenjuju, drugačije ne bismo uopće mogli funkcionirati, što i kada treba doći do mene. Dogodi se, pa štogod i zaborave. Najbolje je priloge i osvrte slati na e-mail hrvatska.uljudba@gmail.com. Tada će poruka izravno doći do mene.

2. Odmah smo time došli i do pitanja arhiva. Točno je, čitatelju treba ostaviti izbor što će i kada pročitati. Međutim, iskustvo nam govori, da je oblik časopisa ili novina najbolje rješenje. Naime, mi već tri godine držimo internetski portal www.hrvatskauljudba.hr. Dosad smo objavili preko 8.000 priloga. I što se događa? Ne pogleda li čitatelj neki članak u roku dan-dva on mu je, praktično govoreći, nedostupan. Da, može ga potražiti u arhivu, ali kako tražiti nešto za što ne znaš da uopće postoji? Drugo je pitanje čuvanja objavljenih priloga. Nacionalna i sveučilišna knjižnica prikuplja samo publikacije „čvrste“ naklade. Želeći sačuvati sve ono što naši suradnici pišu, a mislimo da ti prilozima zaista zaslužuju, Glasnici će biti, po nekoliko brojeva zajedno, objavljeni i u obliku knjiga. Svakako, moguće je knjige raditi i od odabranih tekstova, ali tad se nalazimo pred odlukom izbora. To želimo izbjeći. Neka nas naši sljednici gledaju i čitaju baš onakvima kakvi smo bili. Zajedno! I neka oni biraju.

3. Što se pak pravopisa tiče, tu mislimo isto što i prof. Marijan Krmpotić, s kojim se inače i izravno čujemo. Korienski. Nu, ne želimo biti general Petar Živković. Dopuštamo, u određenim granicama, potpunu slobodu. Tko sam, uostalom, ja kao urednik, a da bih solio pamet jednom Akademiku Mirku Vidoviću i njegovom čestom „sa“?

Bog.

dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik

LIST OF NEWS SOURCES FROM AND ABOUT CROATIA

LISTA IZVORA VIJESTI IZ I O HRVATSKOJ

Franjo Radošević, For Cyberspace Croatia, *franjo@adnc.com*

Internet Bulletins, Directories, Message Boards, Newsletters, Online Journals, User-driven News Aggregators, Web Portals, Web Magazines etc.

Version 1.5. August 29, 2008

"TO THOSE WHO FOLLOW NEWS FROM ALL SIDES, NO ONE CAN SELL FOG" - "ONIMA KOJI PRATE VIJESTI SA SVIH STRANA, NITKO NE MOŽE PRODAVATI MAGLU"

Dear News Originator,

Your website address has been recorded in this List, based on information available. In order to make this List more accurate, we invite you to make any correction, if necessary. Ideally, it would be useful to any potential user, to know, besides your address, your name, type of your Source, e-mail address, name of the Administrator, language (one or more) etc.

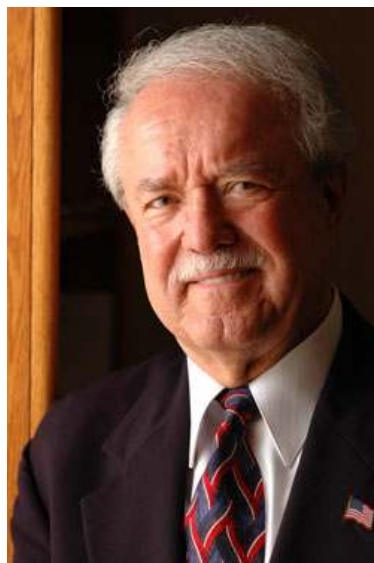
Vaša web adresa je spomenuta u ovoj Listi, na bazi javnih informacija. Mi Vas pozivamo da ispravite Vašu adresu, ako je potrebno, tako da ta Lista bude još potpunija. Bilo bi idealno za budućeg korisnika te Liste, spomenuti, osim imena Vašeg Izvora, vrstu (portal, magazin itd.), e-mail adresu, ime administratora, jezik Izvora (jedan ili više) itd.

The idea behind this List is to make available, in an easily usable format, as many News Sources from and about Croatia, to a large cross section of Croats and friends of Croatia around the world, so that even those with

marginal computer skills can access your News Source. With the popularity of print media in descendance it is time to make electronic media as accessible as possible. By using website, one can avoid and/or minimize the e-mail mode, thus eliminating "attachments" which are the primary source of viruses and malware of all kinds. Besides, it is a prevalent opinion among cognoscenti that the e-mail saturation point is not far away. E-mail is becoming, more and more, the weapon of mass distraction, causing tremendous losses of time and productivity therefore the objective is to send less and less e-mail, to prevent the personal and business communications from choking.

Ideja za ovu Listu došla je od namjere da se pripremi lako razumljiv popis od što više Izvora Vijesti od i o Hrvatskoj, za širok sloj Hrvata i prijatelja Hrvatske, po cijelom svijetu, tako da i oni sa skromnim kompjuterskim kvalifikacijama mogu pratiti Vaše Vijesti. Popularnost tiskanih medija je u opadanju. Došlo je vrijeme za pojednostavljenje i popularizaciju elektronskih Izvora Vijesti. Upotrebom websites, smanjuje se i čak izbjegava upotreba e-maila, eliminirajući privitke koji su glavni izvor virusa i drugih štetnih utjecaja. Osim toga, postaje sve više i više jasno da je zasićenje e-mailom pred nama. E-mail postaje oružje masovnog gubitka vremena i produktivnosti, zato je cilj slati što manje e-maila, te tako spriječiti od zasićenja osobnih i poslovnih komunikacija.

Internet is rapidly bringing new challenges and issues with substantial legal and social consequences (e.g.: net neutrality, internet surveillance, purchase taxation, cyber warfare, online privacy and other troublesome events). Because of internet's global reach, we are not far away of efforts and agreements among Countries to reach a consensus in a form of a "Universal Internet Union", not unlike UPU (Universal Postal Union). The essence of Internet, is in its centerlessness, semi anonymous participation by millions of people, rapid spread of news, irrelevance of geography etc. The big question is

Franjo Radošević

how is Cyber-Croatia prepared to participate in those difficult issues?

Internet će ubrzo donijeti nove izazove i teškoće sa znatnim zakonskim i društvenim posljedicama (na pr.: mrežna neutralnost, internetski nadzor, oporezivanje kupnje, kibernetско ratovanje, online povjerljivost, te druge teške situacije). Zbog svjetske proširenosti interneta, mi nismo daleko od mjera i sporazuma među državama da se osnuje "Univerzalna Internetska Unija", slično kao UPI (Univerzalna Poštanska Unija). Bit Interneta je u njegovoj nefokusnosti, u polu-anonimnom sudjelovanju milijuna ljudi, brzom širenju vijesti, nevažnosti zemljopisnog položaja, itd. Veliko je pitanje kako je Cyber-Hrvatska pripremljena za sudjelovati u rješavanju tih teških problema?

One cannot take news media at the face value all the time. It is a common perception that media received its accreditation as a Fourth Estate, on the theory that it represents the interest of people, as opposed to those in Administration. Unfortunately more than often their purpose seems to be not to tell the truth to powerful, but to deliver lies to the powerless. One cannot trust even TV-News all the time, because TV camera sees but doesn't think. Therefore it is essential to be informed from more than one side. Here is where the purpose of this List comes in. Your participation on providing correct information about your News Source is the very cornerstone of the usefulness of this List to multitudes of Croats and friends of Croatia worldwide.

Ne može se uvijek vjerovati vijestima. Poznato je zamjećivanje da tradicijski Izvori Vijesti, poznati kao Četvrti stalež, po teoriji zastupaju interese građana, u protivnosti od interesa vladajućih slojeva. Nesrećom, više nego često, izgleda da je uloga tradicijskih Izvora Vijesti, ne u isticanju istine administraciji, nego u fabriciranju laži građanstvu. Čak se ne može uvijek vjerovati ni televiziji, jer TV kamera vidi, a ne misli. Zato je bitno biti objektivno informiran. Svrha ove Liste je upravo u tome. Vaše sudjelovanje u ispravnom adresiranju Vašeg web-sita predstavlja kritičan element korisnosti te Liste velikom mnoštvu Hrvata i prijatelja Hrvatske širom svijeta.

We thank you in advance.

Najljepša Vam hvala unaprijed.

For Cyberspace Croatia,

Franjo Radošević

NEWS SOURCES:

1. **www.adriaticinstitute.org** = Adriatic Institute for Public Policy
2. **www.amac.hrvati-amac.com** = Hrvatski Web Portal, e-mail: amac@hrvati-amac.com
3. **www.bosnia.org.uk** = Bi-Monthly Magazine by Bosnian Institute London, e-mail: info@bosnia.org.uk
4. **www.business.hr** = Business News
5. **www.cpi.hr** = Internetski Bilten Centra za politološka istraživanja, e-mail: cpi@cpi.hr
6. **www.croatia.org** = Croatian World Network, e-mail: letters@croatia.org; Internet Bulletin; editor: Nenad N. Bach
7. **www.croatia.org/forum** = Croatian World Network Discussion Forum; editor: Marko Puljić, e-mail: stecak@sbcglobal.net
8. **www.croatiafocus.com** = Independent News Analysis
9. **www.croatianhistory.net** = Cultural Bulletin; editor: prof. dr. Darko Žubrinić; e-mail: darko@croatia.org
10. **www.croatianstamps.com** = Monthly Magazine of the Croatian Philatelic society, Texas; Founder: Ekrem Spahich; (e-mail: eckspahich@cableone.net)
11. **www.croatiantraveller.com** = Croatian Travel Guide; Editor: Jeanne Oliver
12. **www.croatianworldcalendar.com** = Croatian World Calendar; Editor: Nenad N. Bach; e-mails: letters@croatia.org and/or Katarina@croatia.org, for Katarina Čuvalo
13. **www.croatianworldwideassociation.com** = CWA = Informative Organization
14. **www.croatiapress.com** = Croatia News – Croatia Press
15. **www.crolinks.com** = A Comprehensive List of Croatian links; Created by Ante Milardović
16. **www.croradio.net** = Croatia Radio, Melbourne, Australia
17. **www.domovinskirat.com** = Internet Bulletin
18. **www.einnews.com** = A Media Monitoring Service, published by IPD Group, www.ipdgroup.com

19. **www.europavoice.com** = A Newsletter
20. **www.europaworld.org** = Online newspaper for international events
21. **www.fokus-tjednik.hr** = Nezavisni tjednik aktualnih zbivanja u hrvatskom društvu
22. **www.HaKaVe.org** = Hrvatsko kulturno vijeće; Urednici: Ljubomir Škrinjar, Damir Borovčak i Slaven Barišić; e-mail: hrvatsko.kulturno.vijece@zg.t-com.hr
23. **www.hdcentar.hr** = Hrvatski dokumentacijski centar
24. **www.hdlskl.hr** = Hrvatsko društvo logoraša srpskih koncentracionih logora; predsjednik: prof. Daniel Rehak
25. **www.HDPZ.htnet.hr** = Hrvatska demokratska zajednica (Australija i New Zealand)
26. **www.hercegovina24.de** = Portal Hrvata u BiH i u inozemstvu
27. **www.hfp.hr** = Internetski portal Hrvatskog fonda za privatizaciju
28. **www.hic.hr** = Portal Hrvatskog informacionog centra
29. **www.hizbih.info** = Hrvatski inelektualni zbor BiH
30. **www.hkz.hr** = Hrvatsko Slovo; e-mail: hkz@zg.htnet.hr, urednik: Nenad Piskač
31. **www.hkz-mi.hr** = Hrvatski katolički zbor; Zagreb; e-mail: uprava@hkz-mi.hr
32. **www.hr** = Web Directory
33. **www.hrvati-amac.com** = Hrvatski Web Portal
34. **www.hrvati.cjb.net** = Hrvatska povijest
35. **www.hrvati.com** = Hrvatski neovisni internetski portal; urednik: Dražen Kozić
36. **www.hrvatskarijec.co.yu** = Hrvatska riječ – Informativni politički tjednik, Subotica
37. **www.hrvatskauljudba.hr**; Glasnik Hrvatskoga uljudbenog pokreta; on-line tjednik (magazin) za društvena pitanja; urednik: dr. sc. Tomislav Dragun; e-mail: Hrvatska.uljudbaf@gmail.com, www.svakovamdobro.hr – www.wewishyouluck.org (internetska televizija)
38. **www.hrvatskisvjetskikalendar.com** = Hrvatski Svjetski Kalendar
39. **www.ika.hr** = Informativna katolička agencija; ravnatelj: Enco Rodinis, (e-mail: ika-zg@zg.htnet.hr)
40. **www.index.hr** = Vijesti
41. **www.istranet.org** = Istra on the Internet
42. **www.javno.hr** = Vijesti
43. **www.katolici.org** = Katolici na internetu (KNI)
44. **www.lijepanasadomovinahrvatska.com** = Internetski bilten; e-mail: i.grgic69@gmail.com); urednik: Ivica Grgić
45. **www.monitor.hr** = Online Newsletter
46. **www.muzic-ivan.info** = Odabrane Rasprave I Clanci; (e-mail: imuzichr@yahoo.de); autor: Ivan Mužić, Split
47. **www.mvpei.hr** = Daily Bulletin of Ministry Of Foreign Affairs And European Integration, Republic of Croatia; in English and Croatian; e-mail: mvpei@mvpei.hr
48. **www.mprofaca.cro.net** = Global Intelligence News Portal; Editor: Mario Profaca
49. **www.necensurirano.com** = Online Investigative Reports; Editor: Domagoj Margetic
50. **www.newsmeal.com** = America's popular search engine
51. **www.pincom.info** = BH Internetski dnevnik (Mostar)
52. **www.poslovni.hr** = Poslovni dnevnik
53. **www.posta.hr** = Hrvatska pošta d.d.; Zagreb; e-mail: info@posta.hr
54. **www.privredni.hr** = Privredni vjesnik, tjednik
55. **www.radiomarija.hr** = "Kršćanski glas u tvoje domu"; e-mail: urm@radiomarija.hr; administrator: Mira Obućina
56. **www.sense-agency.com** = Internet Bulletin: Sense Tribunal (MKSJ)
57. **www.sutramagazine.com** = Message Board and participatory media site, (e-mail: sutramagazine@peoplepc.com), administrator: Josip Remenar

58. **www.steklis.com** = Occasional Publication; Editor: Alen Matusin
59. **www.studiacroatica.org** = Instituto de Cultura Croata; e-mail: joza@croatia.com, Director: Joža Vrljičak
60. **www.totalportal.hr** = Vijesti o svemu i svačemu; e-mail: online@mediaservis.hr
61. **www.udruga.com** = Hrvatska narodna udruga (Los Angeles)
62. **www.uhdz.com** = Mladež Hrvatske demokratske zajednice - Australija
63. **www.vlada.hr** = Internetski bilten Vlade Republike Hrvatske
64. **www.voiceofcroatia.net** = e-mail: voiceofcroatia@voiceofcroatia.net); editor: Ivana Arapovic.
76. **www.aei.org** = American Enterprise Institute for Public Policy Research; e-mail: webmaster@aei.org
77. **www.bbc.co.uk** = BBC; A Leading News Organization (London)
78. **www.businessweek** = Business Week; Weekly; New York
79. **www.c-span.org** = C-SPAN, crated by cable as a public service (USA), e-mail: journal@c-span.org
80. **www.cnn.com** = CNN, a major 24 hours TV Channel (USA)
81. **www.dw-world.de** = Deutsche Welle, a major German News Organization
82. **www.defensenews.com** = International Defense News

PRINT PUBLICATIONS:

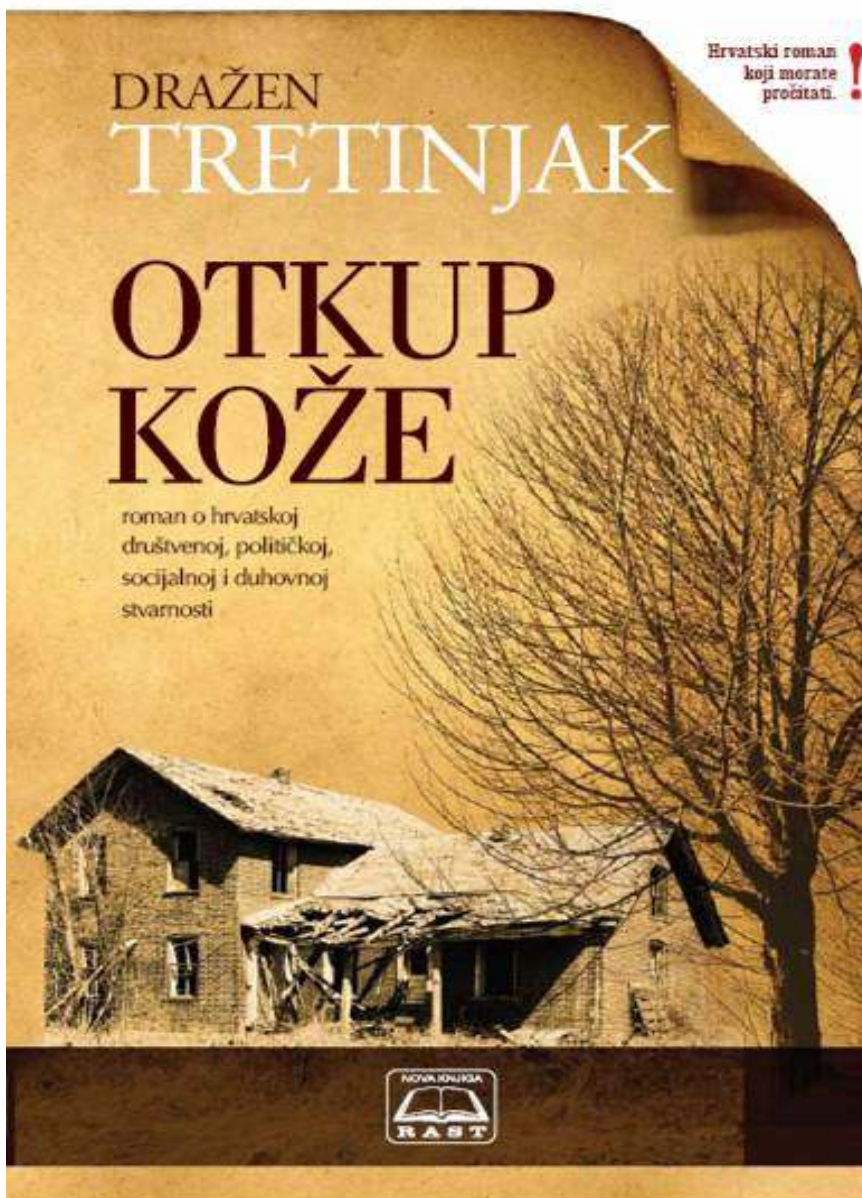
65. **www.croatianchronicle.com** = Croatian Chronicle, a Bi-weekly Newspaper; (New York), (e-mail: info@croatianchronicle.com); director: Sanja Floričić Bogović
66. **www.epoha.net** = Časopis za kulturne komunikacije
67. **www.glasistre.hr** = Glas Istre; dnevnik; Pula
68. **www.glas-koncila.hr** = Glas Koncila; tjednik; Zagreb; e-mail: glas-koncila@zg.htnet.hr
69. **www.globus.com.hr** = Globus; tjednik; Zagreb
70. **www.jutarnji.hr** = Jutarnji list; dnevnik; Zagreb
71. **www.novilist.hr** = Novi list; dnevnik; Rijeka
72. **www.slobodnadalmacija.hr** = Slobodna Dalmacija; dnevnik; Split
73. **www.vecernji.hr** = Vecernji list; dnevnik; Zagreb
74. **www.vjesnik.hr** = Vjesnik; dnevnik; Zagreb
83. **www.earthtimes.com** = Domain market
84. **www.economist.com** = The Economist; Weekly Magazine, London
85. **www.ft.com** = Financial Times; Daily; most influential business newspaper, London
86. **www.nationalinterest.org** = Publication of the Nixon Center
87. **www.newyorker.com** = The New Yorker; Weekly literary omnibus Magazine
88. **www.newyorktimes.com** = New York Times; Daily; A leading opinion maker
88. **www.quantcast.com** = Web Information Company; Traffic Rankings
90. **www.smashingaps.com** = Free online resource for web developers
91. **www.spiegel.de** = Der Spiegel, weekly; a leading German Magazine
92. **www.telegraph.co.uk** = The Daily Telegraph; Daily (London); A notable opinion maker
93. **www.wsj.com** = The Wall Street Journal; Daily (New York); A leading business paper.

INTERNATIONAL PUBLICATIONS AND MEDIA:

75. **www.alexa.com/data/details/traffic_details/croatia.org** = Web Information, Company; Traffic Rankings

C R O W N
Croatian World Network

Obavijest

Dražen Tretinjak

Otkup kože

"Otkup kože je roman o hrvatskoj društvenoj, političkoj, socijalnoj i duhovnoj stvarnosti prikazanoj kroz život jedne male provincijske sredine.

Glavni protagonisti: Damir, Mario i Joža (prijatelji od djetinjstva) dolaze u sukob kada Joža (mjesni tajkun) odluči pod svaku cijenu kupiti posjed žene s kojom ga povezuje bolna prošlost.

No, posjed nema cijene jer za vlasnicu je on mnogo više od komada zemlje i trošne kuće..."

Hrvatski uljudbeni pokret

Udruga za zaštitu prava
građana

Pete poljanice 7

10000 Zagreb

Hrvatska

tel: +385 1 29-23-756

fax: +385 1 29-23-757

hrvatska.uljudba@gmail.com

www.hrvatskauljudba.hr

www.svakovamdobro.hr

www.pravednostiljubav.hr

www.borovnicaunas.hr

www.redangus.hr

www.blackdragun.hr

www.laudonovgaj.hr

www.ne-kor.hr

Glasnik

Hrvatskog uljudbenog pokreta
Izlazi subotom

Nakladnik:

**Poslovna savjetovanja
Dragun d.o.o.**

Uredništvo:

dr. sc. Tomislav Dragun

glavni urednik

091/33-88-431

Hrvoje Mirković

grafički urednik

091/33-88-432

Lovorka Dragun Mirković, dipl.

oec. za izdavača

091/33-88-433

Priloge slati na adresu:

Zagreb, Pete poljanice 7

hrvatska.uljudba@gmail.com

Idejno rješenje:

© Hrvoje Mirković